

mgyc.com

ရွှေအောင် အိုင်ဗင်ဟို

IVANHOE
Sir Walter Scott

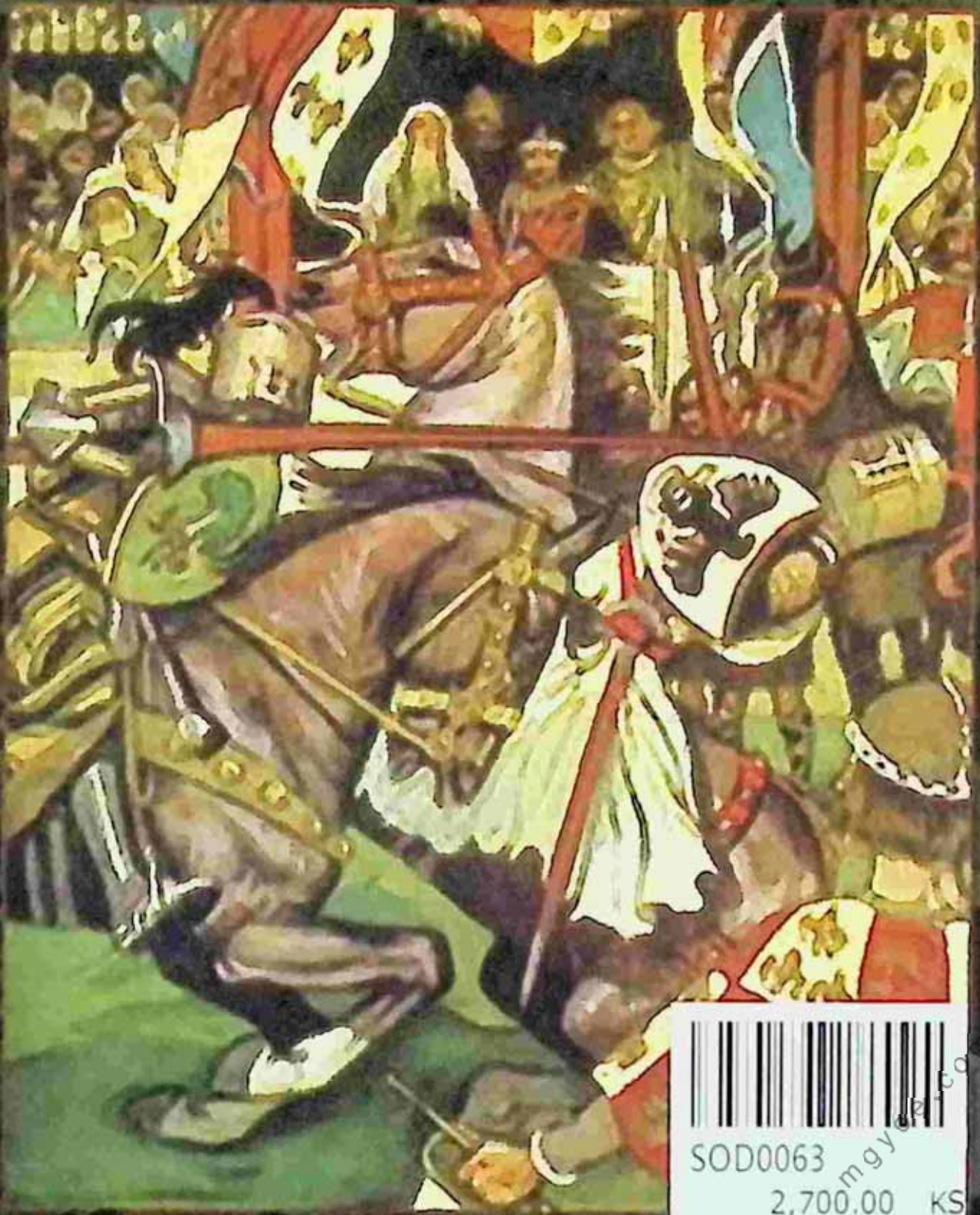

Sir Walter Scott

IVANHOE

SIR WALTER SCOTT

SOD0063
2,700.00 KS

ထုတ်ဝေသူ-ဦးကျော်ကျော်ဝေ၊ ရွက်စိမ်းစာပေ၊ (၀၀၀၄၇)
လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ-ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ (၀၀၄၁၂)
အမှတ်-၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ကံဘွဲ့၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၆၊ နိုဝင်ဘာလ၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

တန်ဖိုး- ၂၇၀၀ ကျပ်

အိုင်ဗင်ဟို

IVANHOE

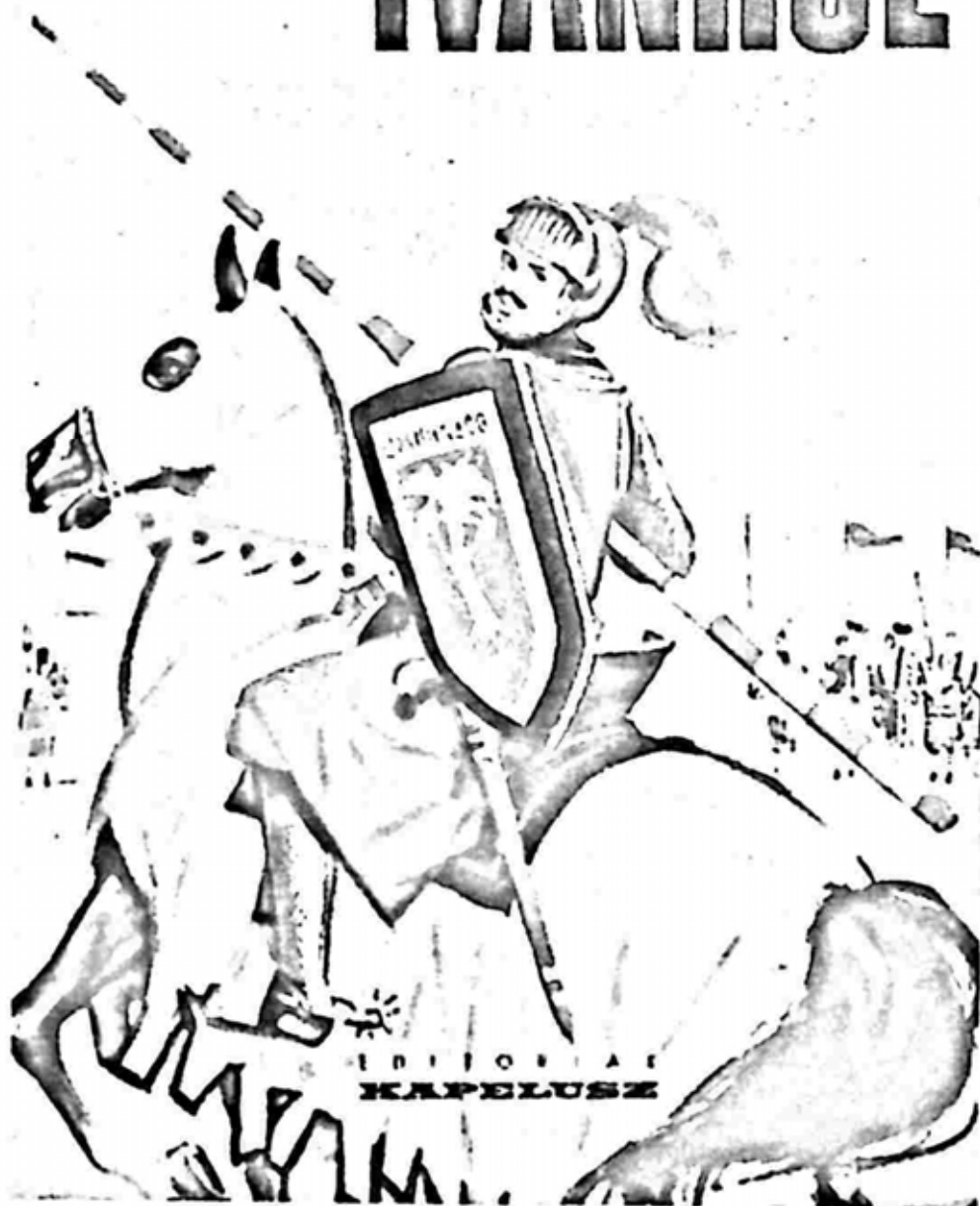
Sir Walter Scott

ရွှေဒေါင်း

WALTER SCOTT

IVANHOE

ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၏ “အိုင်ဗင်ဟို”

“အိုင်ဗင်ဟို” ဝတ္ထုရေးဆရာကြီး ဆာဝေါလတာစကော့ Sir Walter Scott ရေးသားသော IVANHOE ဝတ္ထုကြီးကို မြန်မာပြန်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကေသရာဇာဘွဲ့ရ ‘ရစ်ချတ်’ ဘုရင်ကြီး၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ညီတော် ‘ဂျွန်’ မင်းသား၊ ရှားဝုတောကြီးမှ ကမ္ဘာကျော်အောင် ထင်ရှားခဲ့သော တောပုန်းကြီး ‘ရော်ဗင်ဟု’၊ အစွမ်းထက်၍ အကြံကြီးသော ‘ဆာဘရိုင်ယန်’၊ ရေဝတီမလေး ‘ရေဘက်ခါ’၊ ဆက်ဆွန်မဟာသွေး ‘လေဒီရိုဝင်နာ’ နှင့် သူရဲကောင်း ‘အိုင်ဗင်ဟို’ တို့ကို ထက်မြက်သော စိတ်ကူးဉာဏ်တို့ဖြင့် အသက်သွင်းထားသော ရာဇဝင်စွန့်စား ခန်းဝတ္ထုကြီး ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်စာအုပ်ကောင်း စာရင်းဝင်ဖြစ်၍ စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ခြင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်ဟု ကျော်ကြားသည်။

mgyc.com

mgyc.com

အခန်း ၁

ဝက်ထိန်းနှင့် လူရွှင်တော်

အင်္ဂလန်ပြည် ယော့ရှိုင်ယာနယ်တစ်လျှောက် ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသော ဒွန်မြစ်၏ ကမ်းတစ်ဖက်တွင် တောကြီးတစ်တော တည်ရှိခဲ့ဖူးရာ အင်္ဂလန်ရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားကျော်စောလှသော “နှင်းဆီ စစ်ကြီး”ခေါ် မင်းမျိုးမင်းနွယ်အချင်းချင်း ထီးနန်းလုကြသည့်စစ်ကြီး၌ များစွာသော စစ်ပွဲတို့မှာ ၎င်းတောကြီးအတွင်း၌ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြဖူးလေသည်။ ထိုတောကြီးသည် ဘုရင်၏အာဏာကို ဖိဆန်သည့် တောပုန်းဓားပြကြီးအပေါင်းတို့ ခိုအောင်းနေထိုင်ရာဌာနလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ရေးသားဖော်ပြမည့်အဖြစ်အပျက်အခြင်းအရာများမှာ များသောအားဖြင့် ၎င်းတောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရာအခါ သမယမှာမူကား အင်္ဂလိပ်ရာဇဝင်တွင် ဘုရင်ဆိုးတစ်ပါးအဖြစ်ဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့ဖူးသည့် ‘ဂျွန်’ သို့မဟုတ် ‘ယောဟန်’ မင်းသား ခေတ္တဘုရင်အဖြစ်ဖြင့် အုပ်စိုးသည့် လက်ထက်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်အခါက အင်္ဂလန်ပြည်၏ ဘုရင်အစစ်မှာ ပထမမြောက် ရစ်ချတ်ဘုရင်ပင်ဖြစ်ရာ ရစ်ချတ်သည်

ခရစ်တော်၏ သင်္ချိုင်းကို အာရပ် (မူစလင်) လူမျိုးတို့လက်ဝယ်မှ လုယူမှု အတွက် ပါလက်စတိုင်ပြည်သို့ လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် ချီတက်တိုက်ခိုက်ရာတွင် ဂျာမန်ဘုရင်တစ်ပါး၏လက်တွင်းသို့ သက်ဆင်း ကျရောက်နေလေရကား ညီတော် ဂျွန်မင်းသားက နောင်တော်ကိုယ်စား ခေတ္တဘုရင်အဖြစ်ဖြင့် တိုင်းပြည်ကို ကြီးစိုးအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လျက် ရှိ၏။ ရစ်ချတ်ဘုရင်မှာ ပါလက်စတိုင်ပြည်မှ အင်္ဂလန်ပြည်သို့ အပြန်လမ်းခရီး တွင် သင်္ဘောပျက်သဖြင့် ဩစတြီးယားနယ်စားကြီး၏လက်တွင်းသို့ ကျရောက်၍ ၎င်းက တစ်ဖန် ဂျာမန်ဘုရင်သို့ တစ်ဆင့်ရောင်းစားလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂျာမန်ဘုရင်သည် မိမိ၏ ရန်သူကြီးဖြစ်သော ရစ်ချတ်ဘုရင်ကို ထောင်သို့သွင်း၍ အကျဉ်းချထားလျက်ရှိစဉ် ညီတော် ယောဟန်မင်းသားသည် ခေတ္တဘုရင်အဖြစ်မှ အမြဲတမ်းဘုရင်အဖြစ်သို့ရောက်စိမ့်သောငှာ အကောက်ကြံလျက် ရှိ၏။ ထိုစဉ်အခါက အိန္ဒိယပြည်၌ ပရိသီဝိရာဇာမင်းကြီး စိုးအုပ်ချုပ်လျက် ရှိ၏။

ထိုအခါသမယ၌ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ လွန်စွာမငြိမ်မသက်ရှိနေ၏။ ရစ်ချတ်ဘုရင်မှာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ရခြင်းထက် စစ်မက်တိုက်ခိုက်ရခြင်းအလုပ်၌ များစွာ အထုံဝါသနာပါသူတစ်ယောက်ဖြစ်လေရာ ဂျာမန်ဘုရင်၏လက်ဝယ်သို့မရောက်မီ နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဥရောပတိုက် သို့မဟုတ် ပါလက်စတိုင်ပြည်စသည်တို့ကို လှည့်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့၍ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မှုအလုပ်ကို မှူးကြီးမတ်ရာတို့ လက်သို့လွှဲအပ်ထားခဲ့သဖြင့် ၎င်းတို့စိတ်ထင်တိုင်းစိုင်းတတ်ကြလေသည့် မှူးကြီးမတ်ရာတို့မှာ ၎င်းတို့အား နှိပ်ကွပ်မည့် ဘုရင်မရှိလေရကား ကိုယ်ပိုင်စစ်သားများကို မြောက်မြားသည်ထက် မြောက်မြာ စွာ စုဆောင်း၍ မိမိတို့၏ ဗြိတိုက်များကို ခိုင်ခန့်သည်ထက် ခိုင်ခန့်စွာ ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်ကြပြီးလျှင်

မိမိတို့၏ ဒီစကြိုတ်နယ်ပယ်အတွင်း၌ ဘုရင်ငယ်ကလေးသဖွယ် ပြုမူ ကျင့်ကြံတတ်ကြလေသည်။ သို့ဖြစ်ရကား တိုင်းပြည်တွင် လူအများတို့ စောင့်ထိန်းလိုက်နာကြရသည့် ဥပဒေဟူ၍မရှိတော့ကာ နီးရာ မှူးမတ်၏ တရားဥပဒေကိုသာ လိုက်နာကြရလေရာ မှူးမတ်တို့၏ ဥပဒေများမှာ လည်း မှူးမတ်များ အကျိုးအတွက် တစ်ဖက်သတ် သက်သက်ဖွဲ့စည်း သတ်မှတ်ထားသော စည်းကမ်းဥပဒေများသာလျှင် ဖြစ်ကြလေတော့၏။

ဆိုးရွားသောအခြေအနေကို သာ၍ဆိုးရွားအောင် ဖြစ်စေသော အခြင်းအရာတစ်ခုမှာ အင်္ဂလန်ပြည်ကို (၁၀၆၆ ခုနှစ်တွင်) နော်မန်ခေါ် နော်မန်ဒီနယ်သားများ ကြီးစိုးအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့သည်မှစ၍ အစိုးရမျိုး ဖြစ်သော နော်မန်လူမျိုးများနှင့် တိုင်းရင်းသားဖြစ်သော 'ဆက်ဆွန်' လူမျိုးများသည် တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက် အလွန်တရာမုန်းတီး စက်ဆုပ်လာ ခဲ့ကြ၏။ နော်မန်ဒီနယ်မှာ ပြင်သစ်ပြည်တွင် တည်ရှိ၍ 'ဝီလျံ' ဘုရင် သည် ၁၀၆၆ ခုနှစ်တွင် ၎င်းနယ်သားစစ်သားများနှင့် အင်္ဂလန်ပြည် သို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဝီလျံကို ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ ရသော အင်္ဂလိပ်ဘုရင်မှာ 'ဟယ်ရော်' ဘုရင်ဖြစ်လေရာ ဟယ်ရော်၏ စစ်သားများမှာ ဆက်ဆွန်လူမျိုးများဖြစ်ကြ၏။ ဟေစတင် စစ်ပွဲ၌ ဆုံးရှုံး ကြရသော ဟယ်ရော်ဘုရင်၏ ဆက်ဆွန်လူမျိုးများသည်လည်းကောင်း၊ နိုင်နင်းအောင်မြင်ကြသော ဝီလျံ၏ နော်မန်နယ်သားများသည်လည်း ကောင်း ရှေးယခင်အခါက ဥရောပတိုက် မြောက်ပိုင်း၌ တစ်နယ်သား တည်း ဖြစ်ခဲ့ကြဖူး၏။ အချို့သည် ဆီးနမြစ်ကို ဆန်တက်၍ ပြင်သစ် ပြည် ၌ နေထိုင်ခဲ့ကြရာ၊ အချို့မှာ သိမ်းမြစ်ကိုဆန်တက်၍ အင်္ဂလန်ပြည် ၌ အခြေစိုက်ခဲ့ကြ၏။ ဆီးနမြစ်ကို ဆန်တက်၍ ပြင်သစ်ပြည်၌ အခြေ စိုက်ခဲ့ကြသော လူစုသည် ပြင်သစ်ဘာသာစကားနှင့် ပြင်သစ်အမူအရာ တို့ကို လေ့လာခဲ့ကြ၍ နော်မန်များဟူ၍ အသိအမှတ် ပြုခြင်းခံခဲ့ကြရလေ

ရာ အင်္ဂလန်ပြည်၌ အခြေစိုက်ခဲ့ကြသော လူစုမှာ ဆက်ဆွန်များဟူ၍ ခေါ်တွင်ကြရ၏။ နောက်ဆုံး၌ ပြင်သစ်ပြည်တွင် နေထိုင်ကြရသော နော်မန်များသည် စစ်တိုက်ခြင်းအဆောက်အဦ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်း၊ ချက်ပြုတ်ခြင်း စသော အတတ်များတွင် ဆက်ဆွန်များထက် သာလွန်ကျွမ်းကျင်ကြသည်ဖြစ်သောကြောင့် မူလက တစ်နယ်သားတည်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဆက်ဆွန်များအပေါ်၌ မာန်မာနထောင်လွှားတတ်ကြလေသည်။ စင်စစ်သော်ကား ဆက်ဆွန်များကလည်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာမှုတွင် အတန်ငယ်နိမ့်ကျစေကာမူ ကာယဗလအရာဌာနတွင် မိမိတို့ကသာလွန်သည်ဟု အသားယူတတ်ကြ၏။

ဝီလျံဘုရင်သည် ဟောစတင်စစ်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်ဘုရင် ဟယ်ရော်ကို နိုင်နင်းအောင်မြင်ပြီးသည့်နောက် အင်္ဂလန်ပြည်ကိုသိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်၍ မိမိအားခုခံတိုက်ခိုက်သည့် ဆက်ဆွန်အရာရှိကြီးများ၏ မြေများကို နော်မန်စစ်ဗိုလ်ကြီးများသို့ ခွဲဝေပေးကမ်းခြင်းအားဖြင့် ချီးမြှင့်သူကောင်းပြုခဲ့၏။ နော်မန်စစ်ဗိုလ်ကြီးများသည် မိမိတို့လက်ခံရရှိသော မြေကွက်ကြီးများပေါ်တွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ကျောက်မြေတိုက်ကြီးများ ဆောက်လုပ်၍ ၎င်းတို့ကိုစောင့်ကြပ်ရန်အတွက် နော်မန်စစ်သားများခေါ်ယူမွေးကျွေးထားကြ၏။ နော်မန်စစ်သားများသည် တိုင်းရင်းသား ဆက်ဆွန်လူမျိုးများကို ကြမ်းကြုတ်စွာပြုမူတတ်ကြလေရာ နော်မန်အရာရှိကြီးများသည်လည်း မိမိတို့မြေပေါ်၌ နေထိုင်သူများအပေါ်မှ ကြီးမြင့်သော အခွန်အတုတ်များ စည်းကြပ်ကောက်ခံတတ်ကြ၏။

ဤဝတ္ထုရေးသားသည့်အခါသမယ၌ နော်မန်နယ်သားများနှင့် ဆက်ဆွန်လူမျိုးတို့ အတူတကွတွဲဖက်နေထိုင်လာကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်မျှ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးမှာ သင့်မြတ်ညီညွတ်မည်နှင့်ဝေးစွာ ရှိနေသေး၏။ အကယ်၍ ရစ်ချတ်ဘုရင်သည်

အင်္ဂလန်ပြည်၌နေထိုင်၍ နော်မန်အရာရှိများက ဆင်းရဲသားများအား ကောင်းမွန်စွာပြုမူရန် သွန်သင်ငြားအံ့။ ဆင်းရဲသား ဆက်ဆွန်များသည် နော်မန်အရာရှိများအား ထိုမျှလောက် မုန်းတီးကြမည်မဟုတ်ချေ။ ယခု မှာမူ နော်မန်တို့မကြီးစိုးမီက မြေပိုင်ရှင်ကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးသူများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် လုပ်စားကိုင်စားဘဝသို့တိုင်ရောက်ကြ၍ လွတ်လပ်ခြင်းရခဲ့ဖူးသူများမှာလည်း မလွတ်မလပ်ရှိနေကြသည့်ပြင် ဆက်ဆွန်လူမျိုးတိုင်းသည် မိမိနေထိုင်ရာ ဒီစတြိတ်၏အရှင်သခင်ဖြစ်သော နော်မန်အရာရှိ၏ အမိန့်ကိုနာခံ၍ အရာရှိသွားရာသို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ကြရ၏။

ထို့ပြင် တရားရုံးတော်များ၌ ပြင်သစ်ဘာသာစကားကိုသာ အသုံးပြုကြရလေရာ ဆက်ဆွန်အမှုသည်တစ်ယောက်မှာ ရုံးတော်၌ မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်နှင့် ပြောဆိုနေကြသည်ကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေတော့၏။ နော်မန်တရားသူကြီးတစ်ယောက်မှာလည်း ရိုးဖြောင့်သူတစ်ဦးပင်ဖြစ်လင့်ကစား ဆက်ဆွန်အမှုသည်၏ စကားကို နားမလည်နိုင်ချေ။

အနိမ့်ဆုံးသောရာထူးမှသည် အမြင့်ဆုံးသော ရာထူးသို့တိုင် အောင် အစိုးရရာထူးဟူသမျှကို နော်မန်လူမျိုးချည်းသာလျှင် လုပ်ကိုင်ကြရ၍ နော်မန်လူမျိုးတိုင်းသည် ဆက်ဆွန်လူမျိုးတစ်ယောက်အား တတ်နိုင်သမျှ ထိခိုက်နစ်နာအောင် ကြံဆောင်ကြိုးစားလေ့ရှိ၏။

နော်မန်လူမျိုးများသည် ဆက်ဆွန်လူမျိုးများအား ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသည့် လူညံ့များအနေဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတတ်ကြလေရာ ဆက်ဆွန်လူမျိုးများကလည်း နော်မန်လူမျိုးများအား တတ်အားသမျှ မုန်းတီးစက်ဆုပ်ကြ၏။ တတိယမြောက် ဧဒွပ်ဘုရင်နန်းတက်၍ လူနှစ်မျိုးလုံးတို့အား 'ကျောသား ရင်သား' မခြားမူ၍ လမ်းမှန်စွာဖြင့် ကြပ်တည်းစွာ

အုပ်ချုပ်သောအခါမှသာလျှင် လူနှစ်မျိုးလုံးတို့သည် တစ်မျိုးတည်း ပေါင်းစည်း၍ သင့်မြတ်ညီညွတ်သော အခြေအနေသို့တိုင် ရောက်လာ ခဲ့လေတော့၏။

အထက်ဖော်ပြပါ တောအုပ်ကြီး၌ နေမင်းသည် ဝင်လုဆဲဆဲရှိနေ ပြီဖြစ်၍ သစ်ချပင်ကြီးများ၏အရိပ်ကြီးများသည် ရှည်လျားသည်ထက် ရှည်လျားစွာ စိမ်းလန်းသောမြက်ခင်းများကို ဖုံးအုပ်စပြုခဲ့လေပြီ။ ၎င်းသစ်ချပင်ကြီးများမှာ အလွန်တရာ အသက်ကြီးရင့်လှပြီဖြစ်ရကား ရှေးပဝေဏီအခါက ရောမဘုရင် ဂျူလီယာဆီဇာ တပ်ချီတက်လာစဉ်က ပင် တပ်သားများသည် ၎င်းသစ်ပင်ကြီးများအောက်မှ ဖြတ်သန်းချီတက် ခဲ့ကြဖူး၏။ ကျွန်ုပ်တို့ရေးသားဖော်ပြသည့်အချိန်ကာလ၌ လူနှစ်ယောက် တို့သည် စမ်းချောင်းငယ်တစ်ခု၏ ကမ်းပါးတွင်ထိုင်ကာ စကားပြော လျက်ရှိကြ၏။

၎င်းတို့နှစ်ယောက်အနက် အကြီးလူမှာ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော မျက်နှာထားရှိ၍ ၎င်း၏အဝတ်အစားများမှာ ထိုခေတ်အခါက ထို လူတန်းစားမျိုး ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့် အဝတ်အစားမျိုးအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။ ၎င်း၏အင်္ကျီမှာ အမွှေးထူသောသားကောင်၏ သားရေဖြင့် ချုပ်လုပ်၍ အမွှေးကိုအပြင်၌ထားကာ ခပ်ကြပ်ကြပ်ချုပ်လုပ်ထား၏။ ၎င်းအင်္ကျီမှာ လည်ပင်းမှ ဒူးဆစ်သို့တိုင်အောင် သက်ဆင်းသွားလေရာ ပုံပန်းဟူ၍ ကျနအောင် မရည်ရွယ်ဘဲ ဦးခေါင်းနှင့်လက်များအတွက် အပေါက်များ ဖောက်ထားရုံမျှသာ ရှိလေ၏။ ၎င်း၏ခြေသလုံးများမှာ သားရေဖြင့် ပတ်တီးသဖွယ် ရစ်ပတ်ထားလေရာ ခြေထောက်၌ကား သားရေကြမ်း ဖိနပ်ဖြင့် စွပ်လျက်ရှိ၏။ ၎င်း၏ခါး၌ကား အပြားကျယ်၍ ကြေးဝါတိက ပေါက်တပ်ထားသည့် သားရေခါးပတ်ကို ကြပ်တည်းစွာ ပတ်စည်းထား လေရာ။ တိကပေါက်၌မူ သိုးချိုတစ်ချောင်းနှင့် ဓားတစ်ချောင်း ချိတ်တစ်

လျက် ရှိ၏။ သိုးဦးချိုခြံကား မှုတ်ရန် အပေါက်တစ်ခုပါရှိလေရာ မိမိ၏ သိုးအုပ်ကို အချက်ပေးလိုသော အခါများ၌ မှုတ်ခေါ်ရန်ဖြစ်၏။ ဓားမှာ နံကြီးလျားရှည်ဖြစ်၍ အဖျား ချွန်လျက် နှစ်ဖက်သွားတပ်ထားရာ လက်ကိုင်ရိုးမှာ သမင်ချိုဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ ယခုအချိန်ကာလမှ ရေတွက်သည်ရှိသော် နှစ်ပေါင်း ၇၀၀ မျှကျော်လွန်ပြီဖြစ်သော်လည်း ဓား၏အသွား၌ ‘ရှက်မီး’ ဟူသော အမှတ် တံဆိပ် ရိုက်နှိပ်ထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ထိုလူ၏ဦးခေါင်း၌ ဦးထုပ်မပါ ဗလာဟင်းလင်းရှိနေလေရာ လည်ပင်း၌ကား ခွေးလည်ပတ်ကဲ့သို့ရှိသည့် ထူးဆန်းသော ကြေးဝါ ကွင်းကြီးတစ်ခု စွပ်လျက်ရှိ၏။ ၎င်းကြေးဝါကွင်းမှာ ဦးခေါင်းမှချွတ် ဖြုတ်ရန်လည်း မကျယ်ဝန်း၊ ဖွင့်ဖြုတ်ရန်အတွက် ခလုတ်စသည်တို့လည်း မပါရှိလေရကား အကယ်၍ ချွတ်ဖြုတ်လိုပါက တံစဉ်းဖြင့် တိုက်ဖြတ်မှ သာလျှင် ချွတ်နိုင်ဖို့ရှိတော့၏။ ၎င်းကြေးဝါကွင်းပေါ်၌ ဆက်ဆွန် ဘာသာစကားဖြင့် ရေးထိုးထားသော စာလုံးများမှာ ရောသာဝတ်နယ် ဆီခြစ်၏ကျေးကျွန် ဘိုးဝတ်ဖ်၏သား ‘ဂူသီ’ ဟူ၍ ရေးထွင်းထား၏။ ၎င်းဝက်ထိန်းအနီး၌ ထိုင်လျက်ရှိနေသူမှာကား အသက်အရွယ် ၁၀ နှစ်ခန့်ငယ်၍ ထူးဆန်းသော အဝတ်အစားမျိုး ဝတ်ဆင်လျက်ရှိ၏။ ၎င်း၏အင်္ကျီမှာ အလွန်တောက်သော အပြာရောင်ရှိ၍ ကြမ်းတမ်းသော အရုပ်များရေးခြယ်ထား၏။ ထိုသူသည် သာမန်အင်္ကျီပြာကြီးပေါ်၌ အင်္ကျီရှည်ကြီးတစ်ထည် ထပ်လျက် ဝတ်ဆင်ထားရာ ၎င်းအင်္ကျီရှည် ကြီးမှာ အရောင်တောက်သော အနီရောင်ရှိ၍ ထိန်ဝါသော အနားကွပ်များ လည်း ပါရှိ၏။ ထိုလူ၏လက်၌ကား သေးသွယ်သော ငွေလက်ကောက် များ ဝတ်ဆင်လျက်ရှိရာ လည်ပင်း၌မူ ပထမလူနည်းတူ ငွေဖြင့် ပြုလုပ် ထားသော ကွင်းကြီးတစ်ခု စွပ်လျက်ရှိ၍ ကွင်းပေါ်တွင် ‘ရောသာဝတ်’

နယ် ဆီခြစ်၏ကျေးကျွန် ဝစ်တလဲ့၏ သား ဝမ်ဘာ' ဟူသော စာလုံးများ ထွင်းထုထား၏။

ထိုလူသည် ပထမလူနည်းတူ သားရေဖိနပ်ဝတ်ဆင်ထား၍ ခြေသလုံး၌ကား ပထမလူကဲ့သို့ သားရေကြိုးများ ပတ်စည်းမထားဘဲ သားရေဖြင့်ပြုလုပ်သည့် ခြေသလုံးစွပ်များ တပ်ဆင်ထားရာတစ်ဖက်မှာ အဝါရောင်ရှိ၍ အခြားတစ်ဖက်မှာ အနီရောင်ရှိ၏။ ဦးခေါင်း၌ကား ကက်ဦးထုပ်တစ်လုံးဆောင်းထားလေရာ ဦးထုပ်တွင် ဆည်းလည်း ကလေးများ တပ်ချိတ်ထားသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဦးခေါင်း လှုပ်ရှား သည့်အခါတိုင်း တချွင်ချွင်မြည်ကြလေ၏။ ထိုသူ၏ ဝတ်စားဆင်ပြင်ပုံ နှင့် ပေါတောတော နပ်တတ်တတ်ရှိသော မျက်နှာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မင်းစိုးအရာရှိများ မွေးကျွေးထားတတ်ကြသည့် 'လူရွှင်တော်' ကျေးကျွန် မျိုးဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေ၏။ ကြွယ်ဝသော မြေပိုင်ရှင်ကြီးများနှင့် မှူးကြီး မတ်ရာတို့သည် လူရွှင်တော်များ မွေးကျွေးတတ်ကြသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့ ၏အလုပ်ဝတ္တရားမှာ ပုံပြင်ဝတ္ထုများပြောခြင်း၊ ပြက်လုံးထုတ်ခြင်း၊ တေးသီချင်းသီဆိုခြင်း၊ မျက်လှည့်ပြခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်၏။ အချို့သော လူရွှင်တော်များမှာ တီးမှုတ်သီဆိုခြင်း၊ မျက်လှည့်ပြခြင်း၊ ပုံဝတ္ထုပြော ခြင်းစသော အလုပ်များတွင် အံ့ဩဖွယ်ရာ တတ်မြောက်ကြသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့သည် လူမရွေး၊ အခါမရွေး၊ နေရာမရွေး ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင် ပြုလုပ်ခွင့်ရကြ၏။

ထိုလူ၏ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို တိုး၍ ရယ်ရွှင်ဖွယ်ဖြစ်စေခြင်းငှာ သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဓားကြီးတစ်ချောင်းကို ခါးပတ်၌ တပ်ချိတ်ထားသေး၏။

ထိုလူနှစ်ယောက်တို့မှာ အဝတ်အစားအားဖြင့် ခြားနားခြင်း ရှိသည်သာမက မျက်နှာထားနှင့် အမူအရာတို့တွင်လည်း တိုး၍ခြား

နားခြင်းရှိကြသေး၏။ ဝက်ထိန်းသမား ဂူသီမှာ ခပ်သိုးသိုးနှင့် စိတ်တိုဟန်ရှိသော မျက်နှာထားရှိလေရာ လူရွှင်တော်ဝမ်ဘာမှာမူကား ကြည်လင်ရွှင်ပျ နှစ်သိမ့်လှ၍ မိမိ၏အခြေအနေကို မိမိကျေနပ်လျက်ရှိသော မျက်နှာထားမျိုး ရှိ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်တို့သည် အင်္ဂလိပ်ဆက်ဆွန်ဘာသာဖြင့် စကားပြောလျက်ရှိကြလေရာ ၎င်းဘာသာစကားမှာ ယခုခေတ်ကာလ အင်္ဂလိပ်စကားနှင့် အတန်ငယ်ခြားနားခြင်းရှိ၍ ဆက်ဆွန်လူမျိုးနှင့် နော်မန်လူမျိုးတို့ နှစ်ဦးပေါင်းစပ် တီထွင်ထားခဲ့သော ဘာသာစကားဖြစ်၏။

ဂူသီ။ ။ “ဝက်တွေကို အိမ်မောင်းသွားမှတော်မယ်၊ နို့မဟုတ်ရင်ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ ဝံပုလွေတွေက ခိုးကုန်ကြလိမ့်မယ်” ဟု ပြော၍ ဦးချိုဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ခရာကို မှုတ်ပြီးနောက် ခွေးဆီသို့လှည့်လျက် “ဟေ့ ဖန်ဂီ ဖန်ဂီ၊ ဝက်တွေ ခြောက်မောင်းခဲ့ကွယ်” ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် အမွေးရှည်သော ခွေးကြီးလည်း ဝက်များနောက်သို့ထ၍ လိုက်လေ၏။ ထို့နောက်မှ ဝမ်ဘာဘက်သို့လှည့်၍ “ဟေ့ ဝမ်ဘာ၊ မင်းက ဟောဟိုတောင်ပူစာကလေးဘက် သွားပြီး ဝက်တွေကို ဒီဘက်ခြောက်ခဲ့စမ်းကွယ်ကြားလား”

ဝမ်ဘာ။ ။ “မင်းကခိုင်းတာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ငါက ငါ့ခြေထောက်များကို မေးစမ်းကြည့်တယ်။ သူတို့က ဘာပြောသလဲဆိုတော့ ငါ့ကိုယ်ကြီးကို ရွံ့ဗွက်တွေထဲကဖြတ်ပြီး ဟိုဘက်ရောက်အောင် မသယ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောနေကြတယ်။ ဖန်ဂီကို ပြန်ခေါ်လိုက်ပါကွယ်၊ မင့် ဝက်တွေကို သူခိုးယူယူ၊ ဓားပြယူယူ၊ စစ်သားယူယူ ပစ်သားထားခဲ့ပါတော့ကွယ်။ မသကာရင် မင့်ဝက်တွေ နော်မန်ဖြစ်ကုန်ကြရုံရှိတော့မပေါ့ကွယ်”

ဂူသီ။ ။ “ကြံကြံစည်စည်ကွယ်၊ ဝက်က နော်မန်ဖြစ်နိုင်သလားကွဲ့။”
 ဝမ်ဘာ။ ။ “ဖြစ်နိုင်လို့ပြောတာပေါ့ကွဲ့။”

သိ။ ။ “ဆိုစမ်းပါဦးကွယ်”

ဘာ။ ။ “ကောင်းပြီ ဝက်ကောင်ကို ဘယ်နှယ်ခေါ်သလဲ”

သိ။ ။ “ဆွိုင်းခေါ်တယ်ကွယ်”

ဘာ။ ။ “ဆွိုင်းဆိုတာ ဆက်ဆွန်စကားကွဲ့၊ ဝက်သားတော့ ဘယ်လို ခေါ်သလဲ”

သိ။ ။ “ပို့ (က) ခေါ်တယ်ကွယ်”

ဘာ။ ။ “ပို့(က)ဆိုတာ နော်မန်စကားကွဲ့၊ ဆက်ဆွန်ဝက်ကနေပြီး နော်မန်ဝက်သားဖြစ်သွားတော့ ဆက်ဆွန်က နော်မန်ဖြစ်သွားတာ ပေါ့ကွဲ့”

သိ။ ။ “တော်လည်းတော်တဲ့လူပဲဟေ့၊ ဒါထက် နော်မန်တွေဟာ သူတို့လိုချင်ပြီဆိုမှဖြင့် ဘာမဆိုယူသွားတော့တာပဲကွယ်။ ရုံးမှာတရား စွဲလို့လည်း အလကားပဲ။ မှန်မှန်ကန်ကန်တရားစီရင်တဲ့ ဘုရင်မျိုးလည်း မရှိဘူး။ ဥပဒေမျိုးလည်းမရှိဘူး။ ရုံးရောက်ကြရင် ငါတို့ကရုံးပြီး သူတို့ ကနိုင်တာချည်းပဲ။ ငါတို့သခင် ဆီခြစ်တစ်ယောက်က ငါတို့အပေါ်မှာ သမာသမတ်ရှိပေလို့သာပ။ နို့ပေမဲ့ ငါတို့အိမ်နီးချင်း နော်မန်မြေပိုင်ရှင် ဖရန်ဒီဘိုးဆိုတဲ့လူရောက်လာလျှင်တော့ ဘယ်လိုများ ဖြစ်ကြဦးမည် မသိဘူး။ အဲဒီအခါကျတော့ ဆီခြစ်ကလည်း ဘာမှတတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ နော်မန်ရဲ့စစ်သားတွေက သူတို့လိုချင်တာ ဆွဲယူပြီး သူတို့ ထင်တာလုပ်ကြတော့မှာ ဧကန်ပဲ။

ဘာ။ ။ “ရှုး... နားထောင်စမ်းဟေ့၊ မြင်းခွာသံတွေမှတ်တယ်၊ ဘယ်သူ တွေများ ဒီလမ်းလာကြပါလိမ့်”

သိ။ ။ “ဘယ်သူတွေလာလာကွယ်၊ ဂရုစိုက်လို့။ ငါ့မှာတော့ မိုးချုန်း သံတွေကြားနေရလို့ အရေးကြီးတာလောက်ရှိတာပဲ။ လုပ်ဟေ့ ခပ်မြန်မြန် အိမ်ရောက်အောင်ပြန်ကြဦးစို့”

ထိုအခါ ဝမ်ဘာသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ၎င်း၏တုတ်ရှည်ကြီးကို ကောက်ယူပြီးနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖန်ဂီနှင့်အတူ ဝက်အုပ်ကို ရှေ့မှမောင်းလျက် ဆက်ဆွန်လူမျိုးဖြစ်သော မိမိတို့၏သခင် ဆီခြစ်၏ နေအိမ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာခဲ့ကြလေ၏။

အခန်း ၂

လူစွမ်းကောင်းနှင့် ဘုန်းကြီး

လမ်းခရီး၌ မြင်းစီးခရီးသည်တစ်စုသည် ဂူသီနှင့် ဝမ်ဘာတို့ကို မိလာကြလေ၏။ ခရီးသည်များမှာ ၁၀ ယောက်မျှရှိလေရာ ၎င်းတို့ အနက် နှစ်ယောက်သောလူမှာ လူကြီးလူကောင်းများဖြစ်၍ ကျန်လူများ မှာ ၎င်းတို့၏ အစေအပါးများဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ ခရစ်ယာန်သာသနာဘက်တွင် အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်လေရာ ၎င်း၏ အဝတ်အစားများမှာ ဘုန်းကြီးများ ထုံးစံအတိုင်း ချုပ်လုပ်ထားသော်လည်း သာမန်ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးများ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့်အထည်မျိုးထက် ချောမွေ့ကောင်းမွန်လှပေ၏။ ၎င်းဘုန်းကြီးမှာ ပြည့်ဖြိုးသောကိုယ်ကာယနှင့် ချောမောသောမျက်နှာ ရှိပေရာ ခြိုးခြံသောအလေ့အကျင့်မရှိဘဲ ကောင်းကောင်းစား၍ ပျော်ပျော် နေတတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ ထိုသူသည် အချို့သော ဘုန်းကြီးများကဲ့သို့ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များကို အလေးဂရုမပြုဘဲ ၎င်း၏ အဝတ်အစားများတွင် ရွှေတပြောင်ပြောင်၊ သားမွှေးအရောရောရှိနေ လေရာ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဝိညာဉ်ရေးထက် လောကနှင့် မိမိ၏ ကာယ ကို ပိုမိုအလေးပြုသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ၎င်းဘုန်းကြီးသည် ဝဖြိုးသော မြည်းတစ်ကောင်ကို စီးနင်းလျက်ရှိရာ ကုန်းနှီးမှာ ရွှေချည် ငွေချည်တို့

ဖြင့် ခြယ်လှယ်မွမ်းမံထားသည့်ပြင် ဇက်ကြိုးတွင်လည်း ငွေဆည်းလည်း ကလေးများ ဆွဲထားသေး၏။ ထိုသူသည် ခရီးသွားရန်အတွက် မြည်းကိုအသုံးပြုသော်လည်း အမဲလိုက်ခြင်းစသော ပျော်ရွှင်မှုများအတွက် အသုံးပြုရန်မူကား မြင်းတစ်ကောင်သက်သက် အပိုဆောင်ယူလာခဲ့ရာ တပည့်တစ်ယောက်သည် အဆိုပါမြင်းကို ဆရာဘုန်းကြီး၏ နောက်မှ ကြိုးဖြင့် ဆွဲလျက်လိုက်ပါလာလေ၏။ ၎င်းမြင်းမှာ ချောမောကောင်းမွန်လှသော အဝတ်တစ်ထည်ဖြင့် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိရာ ၎င်းအဝတ်ပေါ်တွင် သခင်၏ဂုဏ်ထူးအဆင့်အတန်းကို ဖော်ပြသည့် အမှတ်တံဆိပ်များလည်း ပိုးချည်ဖြင့် ထိုးချုပ်ထား၏။ ၎င်းမြင်းကို တပ်ဆင်ရမည့် ကုန်းနှီးကိုမူ အခြားမြည်းတစ်ကောင်၏ ကျောကုန်းထက်တွင် တင်ဆောင်ပါရှိလေ၏။

ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးနှင့်အတူ ယှဉ်လျက် မြင်းစီးလာသော ခရီးသည်မှာ အသက် ၄၀ ကျော် အရွယ်ခန့်ရှိ၍ ပိန်ကြိုသော်လည်း အလွန်တရာမာချာကျစ်လျစ်လှသဖြင့် ခွန်အားဗလကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ထိုသူမှာ ကမ္ဘာ၏အရှေ့ပိုင်းသို့ လှည့်လည်ကာ စစ်ပွဲပေါင်းများစွာတို့တွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသည့်အလားကဲ့သို့ အလွန်မာကျောရဲရင့်သည့်လက္ခဏာရှိ၏။ ၎င်း၏မျက်နှာမှာ တင်းမာခက်ထန်သော မျက်နှာထားရှိသည်ဖြစ်၍ စိတ်မြန်ကိုယ်မြန်သူတစ်ယောက်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုထိုက်ပေရာ မည်မျှလောက် အခက်အခဲများရှိ၍ မည်မျှလောက် အနစ်နာခံရသည်ဖြစ်စေ မိမိသဘောအတိုင်းဖြစ်ရမှ ကျေနပ်တတ်သည့် ဝါသနာလည်းရှိဟန်တူပေ၏။ စစ်ပွဲတစ်ပွဲ၌ ရရှိခဲ့ဖူးသော ဒဏ်ရာအတွက် ကြောင့် ၎င်း၏မျက်နှာတွင် အမာရွတ်ကြီးထင်လျက်ရှိနေရကား ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ခက်ထန်လှစွာသောမျက်နှာကို တိုး၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်နေလေတော့၏။

ထိုသူ၏ အဝတ်အစားများမှာ ပထမလူ၏ အဝတ်အစားများနှင့် အနည်းငယ်တူညီသော်လည်း ရဲရဲတောက် နီမြန်းသော ဟင်္သာပြဒါးရောင် ရှိသည့်အတွက်ကြောင့် ဘုန်းကြီးမဟုတ်နိုင်၊ သာသနာရေးအတွက် စစ်မက် တိုက်ခိုက်လာခဲ့သော စစ်သားတစ်ယောက်မျှသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေ ၏။ ထိုသူ၏ အင်္ကျီရှည်ကြီးတွင် လက်ယာဘက် ပခုံးစွန်း၌ လက်ဝါး ကပ်တံဆိပ် အမှတ်အသားပါရှိသည်ဖြစ်၍ “နိုက်တင်ပလား” ခေါ် လူစွမ်းကောင်းအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေ၏။ ၎င်းအဖွဲ့ဝင် များမှာ မိမိတို့နှင့် ဘာသာမတူသောလူများကို တိုက် ခိုက်ခြင်းအားဖြင့် သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲများ၌ အချိန်ကုန်လွန်စေသော လူတစ်စုဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူ၏ အင်္ကျီရှည်ကြီးအောက်တွင်မူကား သံမဏိကို နန်းခတ်၍ ရက်လုပ်ထားသည့် သံကိုယ်ကျပ်ကြီးဝတ်ဆင်လျက် ရှိရာ အင်္ကျီ လက်မောင်းများနှင့် လက်အိတ်များမှာလည်း အလားတူ သံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့မှာ အလွန်တရာနေရာကျအောင် ရက်လုပ်ထားရကား သိုးမွေးချည်ဖြင့် ရက်လုပ်ထားသည့် အလားကဲ့သို့ အလွယ်တကူ ကွေးနိုင်ဆန့်နိုင်ပေ၏။ ၎င်း၏ ခြေထောက်များမှာလည်း အလားတူသံမဏိ နန်းကြိုးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားလေရာ ဒူးနှင့် တံတောင်ဆစ် တို့မှာမူကား အဖျားချွန်သော သံမဏိပြားများဖြင့် ကာကွယ်ဖုံးအုပ်ထား ၏။ ထိုသူ၏ ခါးပတ်၌မူ ရှည်လျား၍ နှစ်ဖက်သွားရှိသော ဓားမြှောင် တစ်လက်ဆွဲချိတ်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် အဆက်အကွင်းကျသော ခရီး သွားမြင်းတစ်စီးကို စီးနင်းလာခဲ့ရာ ၎င်း၏ တပည့်သည် စစ်ပွဲအတွက် အသင့်ပြင်ဆင်ထားရှိသည့် စစ်မြင်းကြီးတစ်စီးကို နောက်မှဆွဲလျက် လိုက်ပါလာလေ၏။ စစ်မြင်းကြီး၏ ကုန်းနှီးတစ်ဖက်၌ အရိုးတိုသော စစ်ပုဆိန်တစ်လက် ချိတ်လျက်ရှိရာ အခြားတစ်ဖက်တွင်မူကား ငှက်မွေး တပ်ထားသည့် သံမဏိ ခမောက်နှင့်ဓားလွယ်ကြီးတစ်ချောင်း ချိတ်ပါလာ

ခဲ့၏။ ဒုတိယတပည့်တစ်ယောက်သည် ထိုသူ၏ လုံကြီးကို ကိုင်ဆောင်
လာခဲ့လေရာ လှံသွားတွင် အလံကလေးတစ်ခု တပ်ထား၍ အလံပေါ်
တွင်မူကား ပခုံးတွင် တပ်ထားသည့် လက်ဝါးကပ်နည်းတူ အမှတ်
အသားပါရှိလေ၏။ ဒုတိယတပည့်သည် ဆရာ၏သုံးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန်
ရှိသော ဒိုင်းကလေးကိုလည်း သယ်ဆောင်ခဲ့ရလေရာ ဒိုင်းတွင်ပါရှိသော
အမှတ်တံဆိပ်ကို လူမမြင်စေခြင်းငှာ အဝတ်တစ်ထည်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား
၏။ လူစွမ်းကောင်းသည် မိမိ၏မျက်နှာကို သံခမောက်ဖြင့် ဖုံးကွယ်ထား
စေကာမူ ၎င်း၏အမှတ်တံဆိပ်များကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် မည်သူမည်ဝါ
ဖြစ်သည်ဟု ပြောနိုင်ကြ၏။

တပည့်နှစ်ယောက်တို့၏ နောက်ဦးကား လူနှစ်ယောက်လိုက်
ပါလာကြလေရာ ၎င်းတို့၏ထူးဆန်းသော အဝတ်အစားများ၊ ဗောင်းထုပ်
ကြီးများနှင့် လက်နက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကမ္ဘာ၏အရှေ့ပိုင်း
အရပ်မှ လာရောက်ကြသူများဟူ၍ သိနိုင်ပေ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်တို့မှာ
ဓားကောက်ကြီးများ၊ တူရကီဓားမြှောင်ကြီးများ၊ ငွေကြိုးများ၊ ငွေတန်ဆာ
ပလာများနှင့် ပိုးထည်များကို ဝတ်ဆင်လျက်ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့စီးနင်း
လာကြသော မြင်းများမှာ အာရပ်မြင်းမျိုးများဖြစ်ကြ၍ ထိုခေတ်အခါက
ဥရောပတိုက်သားစစ်သားများ စီးနင်းလေ့ရှိသော မြင်းကြီးများထက်
သေးသွယ်သောအဆက်အကွင်းရှိ၍ လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားနိုင်ကြလေ
သည်။

ခရီးသည်တစ်စုသည် ဂူသီနှင့်ဝမ်ဘာတို့ကို မိလာကြသောအခါ
၎င်းတို့၏ 'တစ်ပြည်သား' ဝတ်စားဆင်ပြင်ပုံနှင့် ဟန်ပန်လေသံတို့ကို
တွေ့မြင်ကြရသော ဂူသီနှင့် ဝမ်ဘာတို့မှာ သိလိုစေဖြင့် ငေးမောကာ
ကြည့်နေမိကြလေ၏။

ကျေးကျွန်နှစ်ယောက်တို့သည် ဘုန်းကြီးကို မြင်ကြသောအခါ

ရှော်ဇောက်ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဖြစ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သော ဘုန်းကြီးတို့၏ အလုပ်ဝတ္တရား ထက် အမဲလိုက်ခြင်းစသော ပျော်ရွှင်မှုတို့ကို ပိုမိုဂရုစိုက်သောဘုန်းကြီး ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာသိကြပြီးဖြစ်၏။

ဘုန်းတော်ကြီး၏ဘွဲ့မှာ 'အေမာ' ဟု ခေါ်တွင်လေရာ ထိုသူ သည် အမျိုးမြတ်သော နော်မန်အနွယ်အဆက်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ယောရှိုင်ယာနယ်ရှိ နော်မန်အရာရှိကြီးများနှင့် လူကုံထံများ၏ ချစ်ကြည် မြတ်နိုးခြင်း ခံရသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် အပေါင်းအဖော် များကို ဖျော်ဖြေတတ်သော အစွမ်းသတ္တိရှိ၍ မြင်းစီးခြင်း၊ အမဲလိုက် ခြင်းစသော အတတ်များတွင် အတော်ကျွမ်းကျင်သူတစ်ယောက် ဖြစ် သည့်ပြင် ကြင်နာခြင်း၊ စိတ်နေသဘောထား ကြီးရင့်ခြင်းစသော အခြင်း အရာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ သြဇာတိက္ကမကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ထိုဘုန်း ကြီးသည် ပညာရှိတစ်ယောက်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်လောက်အောင် စာအုပ် ပေါင်း အတော်များစွာ လေ့လာဖတ်ရှုဖူးသည့်ပြင် ကိုယ်ဟန်အမူအရာ နှင့်စကားအသုံးအနှုန်းတို့မှာလည်း အတော်ခွဲညားသည့်အတွက်ကြောင့် ထေရ်ကြီးဝါကြီးပိသပါပေသည်ဟု မှတ်ထင်ကြရ၏။ စင်စစ်သော်ကား ထိုသူသည် အစာရှောင်ခြင်းထက် ဗိုက်ကားအောင် စားသောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းထက် အမဲလိုက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ပိုမိုနှစ်သက်သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေရကား လူအများတို့သည် ဘုန်းကြီး ကောင်းတစ်ပါးဟူ၍ မကြည်ညိုနိုင်စေကာမူ ကြင်နာတတ်သော လူတစ်ယောက်ဟူ၍ ရိုသေလေးစားတတ်ကြ၏။

ခရီးသည်တစ်စုသည် ကျေးကျွန်နှစ်ယောက်တို့ကို မိလာကြသော အခါ ဘုန်းကြီးအေမာက ဆက်ဆွန်နှင့်နော်မန်နှစ်ဘာသာ ရောစပ်သော စကားဖြင့် ဝမ်ဘာအား လှမ်း၍မေးလိုက်၏။

မာ။ ။ “ဟေ့ အမောင်တို့၊ သာသနာဘက်က လူနှစ်ယောက်ကို တစ်ညတာမျှ ဧည့်ခံပြုစုမည့် လူကောင်းတစ်ယောက်တလေမျှ ဤအနီး အပါးမှာ ရှိပါသလား”

ဘာ။ ။ “ဘရင့်ဝပ်ခေါ်တဲ့ နေရာအရပ်ကိုရောက်အောင် သွားကြ လို့ရှိရင် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ် လျှင် ကော်မင်ဟတ်ခေါ်တဲ့အရပ်မှာ ဂူကြီးတစ်ဂူရှိပါတယ်။ ၎င်းဂူကြီးမှာ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး နေထိုင်ပါသည်။ ၎င်းဘုန်းကြီးသည် ခရီးသည် များကို အစာရှောင်ခြင်းနှင့်ဆုတောင်းခြင်းအလုပ်များတွင် အဖော်ပြုလုပ် ၍ ကျမ်းစာများကို ဆွေးနွေးရန် အသင့်ရှိပါသည်။”

ထိုအခါ ဘုန်းကြီးအေမာသည် နှစ်သက်ဟန်လက္ခဏာမရှိဘဲ ဦးခေါင်းကိုယမ်းလျက်-

မာ။ ။ “သာသနာဘက်ကလူများဟာ သာသနာဘက်က လူများ အပေါ်မှာ မှီခိုအားထားလို့မဖြစ်နိုင်ဘူးကွဲ့။ ဘုရားသခင်၏ အစေခံများ ကို လုပ်ကျွေးသမှု ပြုရနိုင်ခဲ့မျှဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါတို့က ယခုလို အခွင့်အရေးကို သာသနာဘက်သားအချင်းချင်းကို မပေးလိုဘူး။ အလုပ်သားများ ခံစားစေလိုတယ်”

ဘာ။ ။ “ဘုရားတပည့်တော်မှာ သူရူးတစ်ယောက်ဖြစ်လို့မို့ အရှင် ဘုရား၏ မြည်းလိုပဲ ဆည်းလည်းများဆွဲထားကြောင်းပါဘုရား။ သို့သော် ဘုရားတပည့်တော် နားလည်သလောက်မှာတော့ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း ဆိုတာ မိမိအိမ်သူအိမ်သားကစပြီး လေ့ကျင့်ရတယ်လို့ စကားပုံရှိပါတယ် ဘုရား”

ထိုအခါ စစ်သားနှင့်တူသော ခရီးသည်က စိတ်တိုသော အမူအရာ ဖြင့် စွက်ဖက်ပြောဆိုသည်မှာ-

“ဟေ့... တိတ်တိတ်နေစမ်း လူရူး၊ ဒီအနားမှာ ဆက်ဆွန် မြေပိုင်

ရှင်တစ်ယောက်ရှိနေတယ်လို့ ပြောတယ်။ သူ့နာမည် ဘယ်သူတဲ့... ဘုန်းကြီး”

မာ။ ။ “ဆိခြစ်ပါတဲ့။ ဟေ့ ဟိုတစ်ယောက် ဒီလာစမ်း၊ ဆိခြစ်အိမ် ဘယ်ဆီမှာလဲ၊ မင်းလိုက်ပြန်သလား” ဟု ဂူသီအား လှမ်း၍မေးလိုက်၏။
ဂူသီ။ ။ (သုန်မှုန်သော မျက်နှာထားနှင့်) “ဆိခြစ်အိမ်က ဟိုအဝေးကြီး ခင်ဗျ။ ပြီးတော့လည်း သူတို့အိမ်သားတွေက စောစောကြီးအိပ်တတ် တယ်၊ ဒီအချိန်လောက်ဆိုရင် အိပ်ကောင်းအိပ်ကုန်ကြရောမယ်”

ထိုအခါ လူစွမ်းကောင်းခရီးသည်က-

“အိပ်ကုန်ကြလျှင် နှိုးရုံရှိတာပေါ့ကွယ်။ ငါတို့က အသာတကြည် လည်း တောင်းတတ်တယ်၊ ဇွတ်အဓမ္မလည်း ယူတတ်တာပေါ့။ သူတို့ ကြိုက်ရာပဲ”

ဂူသီ။ ။ “ဒီပြင်လူများက ချိုချိုသာသာတောင်းကြရမည့်နေရာမျိုးမှာ ဇွတ်အဓမ္မယူမယ်ဆိုတဲ့ လူစုတွေကို ကိုယ့်သခင်အိမ်ကိုခေါ်သွားလို့ တော်မှတော်ပါ့မလား ဟရီရယ်”

ထိုအခါ လူစွမ်းကောင်းခရီးသည်သည် မိမိ၏မြင်းကို ခြေဖနောင့် ဖြင့်ဆောင့်ကာ ဂူသီဆီသို့ တိုးစေလျက် စိတ်ဆိုးသောအမှုအရာဖြင့် ကျာပွတ်ကိုမြှောက်လိုက်ရာ ဘုန်းကြီးအေမာသည် ဓားကိုဆွဲထုတ်လျက် ရှိသော ဂူသီနှင့် လူစွမ်းကောင်း၏အကြားသို့ မိမိ၏မြင်းကို ရုတ်တရက် တိုးရွှေ့ကာ ဆီးတားလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် အေမာက-

မာ။ ။ “မဟုတ်သေးပါဘူး ဘရိုင်ယန်၊ ဒီဟာက ရန်သူတိုင်းပြည် မဟုတ်ပါဘူး၊ သတ်လား ပုတ်လား လုပ်စရာအကြောင်း ဘာမျှမရှိပါ ဘူး” ဟု ပြော၍ ဝမ်ဘာဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် ငွေစတစ်ပြားကို ပေးလျက် လမ်းကို မေးမြန်းလေ၏။

ဘာ။ ။ “အရှင်ဘုရားရဲ့အဖော်ကို မြင်ရတာ ဘုရားတပည့်တော်”

ကြောက်လွန်းလို့ ဘာမျှသတိမရတော့ဘူး၊ အားလုံးမေ့သွားကုန်ပြီ” ဟု ပြန်ပြောလေရာ စင်စစ်မှာကား ကျေးကျွန်နှစ်ယောက်တို့သည် ဤ နော်မန်ခရီးသည်များကို မိမိတို့သခင်၏ နေအိမ်သို့ မလာရောက်စေလို သောကြောင့်မျှသာ ဖြစ်ပေ၏။

နောက်ဆုံး၌ ဘုန်းတော်ကြီးက အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် တိုက်တွန်း ရာတွင် ဝမ်ဘာသည် ခရီးသည်များအား ခရီးစဉ်ကို ညွှန်ကြားပြောပြ လိုက်လေရာ ၎င်းအညွှန်းအတိုင်း ကျနစွာလိုက်ကြပါမူ မည်သည့်နည်း နှင့်မျှ ဆီခြစ်၏ အိမ်သို့ရောက်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ချေ။

ခရီးသည်များထွက်သွားကြသောအခါ ဂူသီက ဝမ်ဘာအား

သိ။ ။ “မင်းလုပ်လိုက်ပုံ နေရာကျသဟေ့၊ ဆီခြစ်အိမ်ကို သူတို့ ရောက်လို့ လေဒီရိုဝင်နာကို ဘုန်းကြီးအေမာမြင်သွားရင် ဒုက္ခပဲ။ ပြီးတော့ ငါတို့သခင် ဆီခြစ်ကလည်း စစ်သားယောင်ယောင်၊ ဘုန်းကြီးယောင် ယောင် လူစုတွေနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မျှတည့်မည် မဟုတ်ဘူး။”

ထိုအတောအတွင်း၌ ဘုန်းကြီးအေမာနှင့်လူစွမ်းကောင်း ဘရိုင် ယန်တို့သည် ခရီးစဉ်အတိုင်း ဆက်လက်လိုက်သွားကြစဉ် ဆီခြစ်နှင့် ၎င်း၏ အိမ်သူအိမ်သားများအကြောင်းကို ပြောဆိုသွားကြလေ၏။

မာ။ ။ “ဟိုလူကို ခင်ဗျားမရိုက်လိုက်မိတာ တော်ပါသေးရဲ့ဗျာ။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ သူက ဆီခြစ်ရဲ့လူဗျ၊ ဆီခြစ်ဆိုတဲ့လူက မာနခပ်ကြီး ကြီးနဲ့၊ နော်မန်ဆိုလျှင်လည်း သိပ်မုန်းတတ်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။ မတော် လို့ ခင်ဗျားကရိုက်လိုက်မိလို့ ဟိုလူက သူ့သခင်ပြန်ပြောလျှင် ဧကန္တ ဆီခြစ်နဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ရန်ဖြစ်ရပြီးသားပဲ။ ဆီခြစ်က ဘယ်သူမှ လူထင်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူး။ အင်မတန် တန်ခိုးကြီးတဲ့ ဖရန်ဒီဘိုးတို့၊ မာလ်ဗွိုင်ဆင်တို့ ဆိုတဲ့ နော်မန်တွေကိုတောင် ခံချင်တဲ့လူတစ်ယောက်ဗျ။ ပြီးတော့လည်း ဆီခြစ်က သူတို့အင်္ဂလိပ်ရာဇဝင်မှာ တော်တော်ကျော်ကြားတဲ့ တီးယား

ဆိုတဲ့ တောပုန်းဓားပြကြီးရဲ့အနွယ်အဆက်လို့ ပြောကြတယ်။ ဒီအနား
တစ်ဝိုက်ကလူတွေက သူ့ကိုဆက် ဆွန်ဆီခြစ်လို့ ခေါ်ကြရတယ်။
ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ဒီလူက သူ့ကိုယ်သူ 'လက်ဟောင်းဆက်ဆွန်' ရယ်လို့
သိစေလိုသတဲ့။ 'လက်သစ်နော်မန်' လို့ ထင်မှာကို သူမခံနိုင်ဘူးတဲ့ဗျ။
ယန်။ ။ "ဒါထက် သူ့သမီးလေဒီရီဝင်နာဆိုတာ အင်မတန်ချောဆိုပါ
ကလား"

မာ။ ။ "ချောဆို ဘာပြောစရာရှိမလဲ၊ မိန်းမတွေထဲမှာ အချောဆုံး
အလှဆုံးတစ်ယောက်ပေါ့ဗျာ။ နို့ပေမဲ့ စင်စစ်တော့ သူ့သမီးအရင်း
မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဒီမိန်းကလေးက ဟိုရှေးက ဆက်ဆွန်ဘုရင်များရဲ့ အနွယ်
အဆက်တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ဆီခြစ်နဲ့တော့ ဆွေမျိုးတော်ကာ စပ်ကာ
လောက်ရှိလိမ့် ထင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဆီခြစ်က မိန်းကလေးကို သူ့သမီး
အရင်းလိုပဲ ချစ်ခင်တယ်ဆိုသကဲ့"။

အတန်ကြာ ဆက်လက်သွားမိကြသောအခါ ခရီးသည်များသည်
လမ်းမှန်အတိုင်း လိုက်ခဲ့မိကြပါ၏လောဟု ယုံမှားခြင်းဖြစ်လာမိကြ
လေ၏။ နောက်ဆုံး၌ လမ်းခွတစ်ခုသို့ ရောက်လာကြ၍ လက်ဝဲဘက်
သို့မဟုတ် လက်ယာဘက်သို့ လိုက်သင့်သလေလောဟု ငြင်းခုံနေကြစဉ်
သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် ထိုင်လျက်ရှိသော လူတစ်ယောက်ကို
တွေ့မြင်ကြလေ၏။ ဘုန်းကြီးအေမာက ဆီခြစ်အိမ်သို့သွားရာလမ်းကို
မေးမြန်းရာတွင် ထိုသူမှာ ၎င်းအိမ်သို့ပင် သွားမည်ဖြစ်၍ ခရီးသည်
တစ်စုကို ခေါ်ဆောင်သွားရန် သဘောတူညီလေ၏။

လမ်းပြသော ခရီးသည်သည် ဝမ်းသာညွှန်ကြားလိုက်သော ခရီးစဉ်
နှင့် အလွန်ကွာခြားသော ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် ခေါ်ဆောင်သွားပြီးနောက်
ဆီခြစ်၏ နေအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ ဆီခြစ်၏ နေအိမ်မှာ
အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသော ဝန်းကြီးအတွင်း ဆောက်လုပ်ထားသည့်

ကျယ်ဝန်းသော နေအိမ်ကြီးတစ်ဆောင်ဖြစ်၏။ ထိုအိမ်ကြီးမှာ ဓနဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော လူကုံထံတစ်ယောက်၏ အိမ်ဖြစ်သော်လည်း နော်မန် အရာရှိကြီးများ နေထိုင်ကြသည့် မြင့်မားလှစွာသော ကျောက်မြဲတိုက်ကြီး များနှင့် များစွာ ခြားနားခြင်းရှိချေသေး၏။

ဝန်းတံခါးသို့ဆိုက်ရောက်လာကြသောအခါ လူစွမ်းကောင်းသည် မိမိ၏ခရာကို ကျယ်လောင်စွာ မှုတ်လိုက်ပြီးနောက် တံခါးဖွင့်ရန် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိကြစဉ် ဘုန်းတော်ကြီးအေမာသည် လမ်းပြခရီးသည် အား မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ဟု စုံစမ်းမေးမြန်းလေရာ လမ်းပြက ပါလက်စတိုင်ပြည်မှ ပြန်လာခဲ့သော ခရီးသည်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါ ကြောင်း ပြန်ပြောလေ၏။

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ လူစွမ်းကောင်းက “ဒီလို ဆိုရင် ယေရှုရှုလင်မြို့ကို ပြန်ရအောင်၊ ဟိုမှာနေပြီး ဆက်တိုက်နေလျှင် သာမကောင်းပေဘူးလား”။

လမ်းပြ။ ။ “မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သို့သော် ခရစ်တော်သင်္ချိုင်းကို ပြန်ရ အောင် တစ်သက်ပတ်လုံး မနေမနားတိုက်ခိုက်ပါ့မယ်လို့ ကျမ်းသစ္စာ ပြုထားတဲ့ အရှင်တို့လို လူစွမ်းကောင်းကြီးတွေကိုယ်တိုင်က ခရစ်တော် သင်္ချိုင်းနဲ့ ဒီလောက်ကွာလှမ်းတဲ့ အရပ်ဒေသမျိုးရောက်နေလေတော့ ကျွန်တော်တို့လို သူဆင်းရဲတွေကို ဟိုမှာမနေကောင်းလားလို့ အပြစ်ဆို ထိုက်ပါသလားခင်ဗျာ”။

လူစွမ်းကောင်းသည် စိတ်မာန်အလျောက် တုံ့ပြန်ချေပခြင်း မပြုနိုင်မီ ဝန်းကြီး၏ အပြင်တံခါးသည် ပွင့်လာ၍ ခရီးသည်များသည် ဆက်ဆွန်ဆီခြစ်၏ဝန်းကြီးထဲသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။

အခန်း ၃

ဆီခြစ်က ညှော်ဝတ်ပြုခြင်း

အလွန်တရာ ကျယ်ဝန်းရှည်လျား၍ အမိုးနိမ့်လှသော အခန်းမကြီး တစ်ခန်းအတွင်း ဝက်သစ်ချသား ပျဉ်ပြားများဖြင့် စပ်လုပ်ထားသည့် စားပွဲကြီးပေါ်တွင် ဆီခြစ်နှင့် အိမ်သူအိမ်သားများအတွက် ညစာအဖို့ စားသောက်ဖွယ်ရာ ဟင်းလျာများကို တည်ခင်းပြင်ဆင်ထား၏။

အခန်းမကြီး၏ နှစ်ဖက်သောအစွန်း၌ မီးလှုံရန်အတွက် မီးဖိုကြီး တစ်ခုစီ ဖိုလျက်ရှိရာ ၎င်းတို့မှာ မီးခိုးများသည် ခေါင်းတိုင်ကြီးများမှ တက်သွားရုံနှင့် မလုံလောက်သည်ဖြစ်၍ အခန်းမကြီးအတွင်းသို့လည်း တချို့တစ်ဝက် အူထွက်လာကြလေသေး၏။ လေးဖက်သော နံရံတို့၌ ကား ဓားလွယ်များ၊ လှံများ၊ ဒိုင်းများ အစရှိသော လက်နက်ကိရိယာများ ဆွဲချိတ်လျက်ရှိရာ အခန်းမကြီး၏ ထောင့်လေးထောင့်တို့၌မူ အခြားသော အခန်းများနှင့် သွယ်ဆက်ထားသည့် တံခါးပေါက်ကြီးများ ရှိကြလေ၏။

ကြမ်းပြင်မှာမူ မြေကြီးနှင့်ထုံးကို ရောစပ်ကြိတ်နယ်၍ ချောမော ညီညွတ်အောင် ထုနှက်ခင်းကျင်းထား၏။ အခန်းမကြီး၏ လေးပုံတစ်ပုံ ခန့်သော ဧရိယာမှာ လှေကားတစ်ထစ်ခန့် မြင့်မောက်သည့် စင်မြင့် သဖွယ် မြှောက်တင်ထားလေရာ ၎င်းစင်မြင့်နေရာမှာ အိမ်သူအိမ်သားများ

နှင့် ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်ကြီးဧည့်ကောင်းများအတွက် ဖြစ်၏။ စင်မြင့် အလယ်၌ ချောမွေ့သော စားပွဲခင်းအဝတ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည့် စားပွဲ တစ်ခုရှိလေရာ ၎င်းစားပွဲကို ဦးတိုက်လျက် အနိမ့်ဘက်၌ ခင်းထားသော စားပွဲမှာ ပထမစားပွဲထက် အနည်းငယ်နိမ့်၍ အလျားရှည်ဘိ၏။ ၎င်းဒုတိယစားပွဲမှာ အစေခံများနှင့် ဂုဏ်နိမ့်သောဧည့်သည်များအတွက် ဖြစ်၏။ စားပွဲနှစ်ခုလုံးကို ပေါင်းစပ်၍ ကြည့်လိုက်သည့်အခါ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာ (T) စာလုံးနှင့်တူလှပေ၏။ စင်မြင့်ပေါ်၌ရှိသော စားပွဲ၌ကား လေးလံခိုင်ခံ့သော ကုလားထိုင်ကြီးများ တည်ခင်းထားသည့်ပြင် နံရံတွင် လည်း ကန့်လန့်ကာအဝတ်များ ဆွဲထား၍ ကြမ်းပြင်၌လည်း ကော်ဇော ကြီးများ ခင်းကျင်းထား၏။ ပထမစားပွဲ၏ဗဟိုတွင် အခြားသော ကုလားထိုင်များထက် မြင့်မားသော ကုလားထိုင်ကြီးနှစ်လုံး ခင်းထား လေရာ ၎င်းတို့မှာ အိမ်ရှင်နှင့် အိမ်ရှင်မတို့အတွက် ဖြစ်၏။

အဆိုပါ ကုလားထိုင်မြင့်ကြီးနှစ်လုံးအနက် တစ်လုံးပေါ်တွင် ဆက်ဆွန်ဆီခြစ် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ဆီခြစ်မှာ သာမန်မြေပိုင်ရှင်ကလေး တစ်ယောက်မျှသာ ဖြစ်သော်လည်း အလွန်တရာ မာနကြီးလှသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ယော့ရှင်ယာနယ်ရှိ မည်သည့်နော်မန်မြေပိုင်ရှင် သူဌေးကြီး များနှင့်မဆို တန်းတူသည်ဟု မှတ်ထင်ထားဘိ၏။

ဆီခြစ်မှာ 'စိတ်ကြီး' သောလူတစ်ယောက်ဖြစ်သော်ငြားလည်း ၎င်း၏မျက်နှာမှာမူ ပွင့်လင်း၍ တည့်မတ်ဖြောင့်စင်းသည့်လက္ခဏာ ရှိ၏။ ဆီခြစ်၏ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှာ အရပ်မနိမ့်မမြင့်၊ ကျယ်ပြန့် သောပခုံး၊ ရှည်လျားသောလက်တံ၊ တုတ်ခိုင်သောကိုယ်လုံးရှိသည်ဖြစ် ၍ စစ်တိုက်ခြင်း၊ အမဲလိုက်ခြင်းတို့၌ အလေ့အကျင့်ရလာခဲ့သည့် ဟန်ပန် မျိုးရှိလေ၏။ ဆီခြစ်သည် ရှည်လျား၍ ရွှေရောင်ရှိသော ဆံပင်ကို အလယ်တည့်တည့်၌ ခွဲထားလေ့ရှိရာ ၎င်း၏အသက်မှာ ၆၀ ပြည့်လှ

နီးသော်လည်း ဆံပင်ဖြူဟူ၍ အလွန်နည်းပါးလှသေး၏။ ၎င်း၏ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီမှာ အစိမ်းရောင်ရှိ၍ လက်ဖျားနှင့် လည်ပင်းတို့တွင် သားမွေးအနားကွပ်လျက်ရှိရာ အောက်ခံအင်္ကျီမှာ အနီရောင်ရှိ၍ ခပ်ကျပ်ကျပ် ချုပ်ထား၏။ ၎င်း၏ဘောင်းဘီတို့မှာ အောက်ခံအင်္ကျီနှင့် တစ်သားတည်း၊ တစ်ရောင်တည်းရှိ၍ ခူးများပေါ်လျက်ရှိ၏။ ခြေထောက်၌ကား သားရေဖိနပ်စီးလျက် ခြေသလုံးတွင် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော သားရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ခြေသလုံးစွပ်များ တပ်ဆင်ထားရာ ၎င်းတို့ကို ရွှေတိကပေါက်များဖြင့် တပ်ချိတ်ထား၏။ လက်တွင် ရွှေလက်ကောက်များဖြင့်လည်းကောင်း၊ လည်ပင်းတွင် တုတ်ခိုင်သော ရွှေကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း ဝတ်ဆင်ထားသေး၏။ ၎င်း၏ခါး၌မူ ကျောက်သံပတ္တမြားတို့ဖြင့် မွမ်းမံခြယ်လှယ်အပ်သည့် ခါးပတ်တစ်ခု ပတ်စည်းလျက်ရှိရာ ဖြောင့်တန်း၍ နှစ်ဖက်သွားရှိသော ဓားတိုတစ်ချောင်းကို ဆွဲချိတ်ထား၏။ ၎င်း၏ကုလားထိုင်၌ကား သားမွေးကို အတွင်းမှခံလျက် ချုပ်ထားသည့် ကြက်သွေးရောင်အင်္ကျီရှည်ကြီးတစ်ထည်ကို ခေါက်တင်လျက် ရှိ၏။ ၎င်းနှင့်အတူ လှပသော ဇာပန်းများ ဖောက်လုပ်ထားသည့် ဦးထုပ်တစ်လုံးလည်း ချိတ်လျက်ရှိ၏။ ဝက်ထိုးလှံတိုတစ်ချောင်းသည် ၎င်း၏ကုလားထိုင်ကိုမှီကာ ထောင်လျက်ရှိ၏။ ၎င်းမှာ လမ်းလျှောက်သောအခါ၌ တောင်ဝှေး သို့မဟုတ် လက်နက်အဖြစ်ဖြင့် အလွယ်တကူ အသုံးပြုရန် အတွက် ဖြစ်၏။

ဆီခြစ်၏အဝတ်များကဲ့သို့လည်း အဖိုးမတန်၊ ဂူသီ၏အဝတ်များလောက်လည်း မကသော အဝတ်အစားမျိုးတို့ဖြင့် ဝတ်ဆင်လျက်ရှိသည့် အစေခံတစ်စုတို့သည် စင်မြင့်အနီးတွင် ရပ်လျက်ရှိကြရာ အခြားအစေခံများထက် သားနားစွာဝတ်ဆင်ထားသည့် အစေခံနှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်တို့သည်လည်း စင်မြင့်ပေါ်တွင် ရပ်လျက်ရှိကြ၏။ အခြား

သော အစေခံများသည်လည်း ညစာစားရန် ပြင်လျက်ရှိ ကြသောလူများ
၏ ထိုင်ခုံများနောက်တွင် ရပ်လျက်ရှိကြသေး၏။ အမဲလိုက်ခွေးကြီးမျိုး
များနှင့် ခွေးကလေးမျိုး အမြောက်အမြားတို့သည်လည်း ညစာ
စားသောက်ကြရမည့်အရေးကို နားတစွင့်စွင့်နှင့် စောင့်မျှော်နေကြလေ၏။

ထိုည၌ ဆီခြစ်မှာ စိတ်လက်ကြည်ရွှင်လှသည့်လကွဏာမရှိ၊
ဘဲ နောက်ကျသောညစာကို ဝမ်းဟာစွာဖြင့် စောင့်မျှော်နေရသည့် လူ
တစ်ယောက်၏ အမူအရာမျိုးဖြင့် စောင့်မျှော်လျက်ရှိ၏။ လေဒီရီဝင်နာ
မှာ မြင်းနှင့်ထွက်သွားစဉ် မိုးမိလာခဲ့သည်ဖြစ်၍ စွတ်စိုသော အဝတ်များကို
လဲလှယ်ပြီးနောက် မိမိ၏ အခန်းမှမပေါ်လာသေးဘဲ ရှိနေလေ၏။ ဆီခြစ်
မှာ အထက်တန်းစားလူတို့၏ ထုံးစံကို အတိအကျလိုက် နာလေ့ရှိသူ
တစ်ယောက်ဖြစ်ရကား အိမ်သူအိမ်သား မိန်းမများစုံလင်စွာ မရောက်
မချင်း စတင်စားသောက်ခြင်းမပြုချေ။ ထို့ပြင် ဆီခြစ်စိတ်ကို အနှောင့်
အယှက်ဖြစ်စေသော အခြားသော အခြင်းအရာတစ်ခုလည်း ရှိသေး၏။
ဂူသီ၊ ဝမ်ဘာနှင့် (အဖိုးအတော်ထိုက်တန်သော) ဝက်အုပ်သည် တောမှ
ပြန်မရောက်ကြသေးချေ။ စိုးရိမ်ပူပန်ဖွယ်ရှိသော အခြင်းအရာတစ်ခုမှာ
နော်မန်မြေပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ယောက်နှင့် ၎င်း၏ကျေးကျွန်
များသည် ဂူသီနှင့်ဝမ်ဘာတို့ကို သတ်၍ ဝက်အုပ်ကို ၎င်းတို့မြဲတိုက်သို့
အတင်းအဓမ္မမောင်းယူသွားမည်ဆိုက ဖြစ်နိုင်လောက်၏။

ခြစ်။ ။ “ငါ့ကျေးကျွန် ဂူသီနဲ့ ဝမ်ဘာတို့လူစု ဘယ်ဆီများ
ရောက်ကုန်ကြလေရောလဲကွယ်တို့၊ နော်မန်လူယုတ်မာ သူခိုးတစ်ယောက်
ယောက်က ငါ့ကျွန်တွေသတ်ပြီး ငါ့ဝက်တွေ မောင်းယူသွားတယ်လို့များ
ကြားကြရဦးမှာလေလားကွယ်။ ငါတို့တိုင်းပြည်မှာ စည်းမရှိ ကမ်းမရှိ၊
တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်၊ ကျင့်ချင်တိုင်းကျင့် ကြံနေကြ
ကုန်လေရောသလားကွယ်တို့။ ဒီလိုများဆိုလျှင် ငါ့ကိုယ်တိုင် ထွက်ပြီး

သင်းတို့တစ်တွေကို လှုံ့နဲ့ချည်း ထိုးသတ်ပစ်လိုက်မယ်။ ငါ့ကို သင်းတို့က ဘာမှတ်သလဲ၊ ဟီးယားဝပ်မျိုးအစစ်ဖြစ်တဲ့အကြောင်းကို သိလောက် အောင်ပြလိုက်မယ်ဟေ့” ဟု ပြောရာမှ ရုတ်တရက် အသံကို နှိမ့်လိုက်၍ ဆက်လက်ပြောပြန်သည်မှာ “ဩ... ဝီလ်ဖရက်၊ ဝီလ်ဖရက် မင်းကသာ ကိုယ်မမိတဲ့ပန်း တုံးခုပြီးလှမ်းတဲ့အလုပ်မျိုးကို မလုပ်ခဲ့လျှင် ယခုလို ဖခင်အိုကြီးတစ်ယောက်တည်း ကူဖော်လောင်ဖက် မရှိဘဲ တိုက်လားခိုက် လားလုပ်ဖို့ လိုမယ်မဟုတ်ဘူးနော်” ဟု ညည်းတွားနေလေ၏။

ထိုခဏ၌ ဝင်းတံခါးဝမှ လူစွမ်းကောင်းမှုတ်လိုက်သောခရာသံကို ကြားကြရ၍ တံခါးမှူးသည် အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာကာ ပြောပြသည် မှာ-

မှူး။ ။ “အရှင်... ဂျော်ဗောက်ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ဘုန်းတော်ကြီး အမာနဲ့ လူစွမ်းကောင်း ဆာဘရိုင်ယန်ဒီဘိုဂီလ်ဘတ်တို့ နောက်ပါများ နှင့်တကွ ရောက်လာကြပါသည်။ အက်ရှဘီမှာ သန်ဘက်ခါကျင်းပ မည့် အပျော်တိုက်ပွဲသို့ သွားကြမည်ဖြစ်၍ ယနေ့တစ်ညအဖို့ တည်းခိုနိုင် ပါရန် ခွင့်တောင်းကြပါသည်” ။

ဒြစ်။ ။ “အင်း... နှစ်ယောက်စလုံးတော့ဖြင့် နော်မန်ချည်းဘဲ၊ နို့ပေမဲ့ လက်ခံကြရတာပလေ။ ကိုင်း... လူ ၆ ယောက်ခေါ်သွား၊ ဧည့်သည် တွေခေါ်သွင်းလာခဲ့။ ဟေ့ ဘတ္တလာ ဒီလာစမ်း၊ ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခန်းခေါ်သွား၊ နောက်ပါတွေကို လိုလေသေးမရှိရအောင် ကျွေးမွေး လိုက်။ သူတို့မြင်းတွေကိုလည်း ဇောင်းသွင်းပြီး အစာကောင်းကောင်း ကျွေးလိုက်၊ လူတွေ အဝတ်ခြောက်ခြောက် လဲဖို့လိုလျှင် ပေးလိုက်၊ သူတို့အခန်းတွေမှာ မီးထည့်ပေးလိုက်၊ ချိုးဖို့ရေလိုလျှင်လည်း ထည့်ပေး လိုက် သောက်စရာများလည်း ပေးလိုက်၊ ညစာမှာ နောက်ထပ် ဖြည့်စွက် စရာရှိလျှင် ဖြည့်လိုက်ဦးလို့ ထမင်းချက်တွေကို ပြောလိုက်၊ ဧည့်သည်

တွေ ပြင်ဆင်ပြီးပြီးချင်း ညစာပြင်ယူခဲ့ဖို့ပြောလိုက်၊ ဧည့်သည်တွေကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ထွက်ကြိုလိုသော်လည်း ဆက်ဆွန်မင်းမျိုးမှတစ်ပါး မည်သည့်ဧည့်သည်ကိုမျှ စင်မြင့်မှ သုံးလှမ်းထက် ပိုလှမ်းပြီး ခရီးဦးကြို မပြုပါဘူးလို့ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုထားသည့်အတွက်ကြောင့် ငါ့ကိုယ်တိုင် ထွက်ပြီးမကြိုဆိုနိုင်တဲ့အကြောင်းကို ဧည့်သည်များအား ပြောပြလိုက် ကိုင်းသွားချေ။ ဧည့်သည်တွေကို ကောင်းကောင်းဂရုစိုက်လိုက်၊ ဆက်ဆွန် လူငနွားဟာ ဆင်းရဲသလောက် ကပ်စေးနဲ့သလေး ဘာလေးနဲ့ ပြောစရာ မဖြစ်ပါစေနဲ့ကွယ် ကြားလား။”

၎င်းနောက် အကြီးအမှူးဖြစ်သော ဘတ္တလာအစေခံသည် အချို့ သော အစေခံများနှင့်အတူ သခင်၏အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ထွက်သွားကြလေ၏။

ဆီခြစ်သည် အရက်ငဲ့ပေးသူ အော်စ်ဝဲဘက်သို့လှည့်၍ (လူ ကုံထံများ၏ အိမ်ကြီးများ၌ လူအားလုံး သောက်သုံးသော အရက်ကို ငဲ့ပေးရသည့် အထက်တန်းစားအစေခံထားကြရ၏။) မေးမြန်းသည် မှာ-

ခြစ်။ ။ “ဘုန်းကြီးအေမာတဲ့ ဟုတ်စ၊ ဒီလူဟာ ယခုလော့ဒ် မစ်ဒလ်ဖြစ်နေတဲ့လူနဲ့ ညီအစ်ကိုရင်း ဟုတ်လား။”

အော်စ်ဝဲလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို ရိုသေစွာ ဦးညွတ်ဖြေကြား လေ၏။

ခြစ်။ ။ “ဒါဖြင့် သူ့အစ်ကိုဟာ သူတို့ထက် အမျိုးမြတ်တဲ့ဆက်ဆွန် အာမ်ဂါရဲ့နေရာကို လုယူတဲ့လူတစ်ယောက်ပေါ့။ သို့သော်လည်း နော်မန်ဆိုလျှင် ဒီလိုချည်းပါပဲလေ မထူးကြပါဘူး။ ဒါထက် ဘုန်းကြီး အေမာကတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်လို့ ပြောကြတယ်။ စာဖတ်ပြီး တရားဟောတဲ့အလုပ်မျိုး

ထက် အရက်ကလေးသောက်ပြီး အမဲလိုက်ရတဲ့ အလုပ်မျိုးကို ပိုပြီး စုံမက်တယ်ဆိုပဲ၊ ကောင်းပါတယ်လေ၊ လာကြပါစေ ဧည့်ဝတ်ကျေအောင် ပြုကြရတာပေါ့။ ဒါထက် လူစွမ်းကောင်းရဲ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”။

ဝဲ။ ။ “ဆာဘရိုင်ယန်ဒီဘိုဂီလ်ဘတ်ပါတဲ့ ဆရာ”။

ဒြစ်။ ။ (တစ်ယောက်တည်း အသံထုတ်၍ စိတ်ကူးသော အမူအရာဖြင့်) “ဘိုဂီလ်ဘတ်၊ ဘိုဂီလ်ဘတ် ဒီနာမည်ဟာ ကောင်းတဲ့ ဘက်ရော ဆိုးတဲ့ဘက်ရော တော်တော်ကျော်ကြားတဲ့နာမည်ပဲ။ သူရသတ္တိမှာ လူစွမ်းကောင်းအဖွဲ့ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ သူ့ထက်စွမ်းတဲ့လူမရှိဘူးတဲ့။ သို့သော်လည်း လူစွမ်းကောင်းတို့ဓမ္မတာအတိုင်း မာနကြီးတယ်၊ ရက်စက်တယ်၊ မောက်မာတယ်၊ အပျော်အပါးလိုက်စားတတ်တယ်ဆိုကပဲ။ ကိုင်းလေ တစ်ညအတွက်တာတော့ သူ့ကိုလည်း လက်ခံရတော့တာပေါ့။ ဟေ့ အော်စ်ဝဲ ဒီကနေ့ညအဖို့ အကောင်းဆုံးဝိုင်အရက်၊ အကောင်းဆုံးအရက်ချို၊ အပြင်းဆုံးဘီယာ၊ အကောင်းဆုံး စပျစ်ရည်တွေ ထုတ်ခဲ့ပြီး အကြီးဆုံးခွက်တွေနဲ့ ငှဲ့ပေးစမ်းကွယ်။ ငါတို့ဘုန်းကြီးနဲ့ လူစွမ်းကောင်းဆိုတာမျိုးဟာ အရက်ကောင်းကောင်းကို ခွက်ကြီးကြီးနဲ့ သောက်တတ်ကြပါတယ်” စသည်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲနေလေ၏။ ထို့နောက်မှ ဆက်လက်၍ ပြောပြန်သည်မှာ -

ဒြစ်။ ။ “သူတို့လူစုက ပါလက်စတိုင်ပြည်က ပြန်လာကြတဲ့ လူတွေကိုး။ ဟိုပြည်ရောက်ခဲ့တဲ့ လူတွေပြောပြတဲ့အဖြစ်အပျက်ဆိုလျှင် လူတိုင်းက ကြားချင်တတ်တာမျိုးကလား။ ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ် ဟုတ် ပါလက်စတိုင်က ပြန်လာခဲ့တဲ့လူဆိုပြီး အာဝဇွန်းရွှင်ရွှင်နဲ့ ယုတ္တိ ယုတ္တာ ရှိအောင် ပြောသွားတတ်လျှင် ငါတို့မှာ ရင်တဖိုဖိုနဲ့ နားထောင်ပြီး ထမင်း တစ်နပ်တော့ သွက်သွက်လက်လက်ကြီး ကျွေးလိုက်ကြရတာပေါ့။

ဒါထက် ငါ့သား ဝိလ်ဖရက်အကြောင်းကို မေးစမ်းကြည့်ရတော်လိမ့်
 မလား မဆိုနိုင်ဘူး။ သို့သော်လည်း မတော်ပါဘူးလေ၊ အဖေ စကား
 နားမထောင်တဲ့သားကို သားရယ်လို့ အသိအမှတ်ပြုလို့ မတော်ပါဘူး။
 ဘုရားသခင်ရဲ့အလိုတော်ဆိုပြီး ပါလက်စတိုင်ပြည်ကို သွားတိုက်
 ကြတဲ့သူတွေ အသချေနဲ့ အနန္တပေါ့။ ဒီလူစုတွေအထဲမှာ ဒီအကောင်
 တစ်ယောက်အတွက် ကွက်ကွက်ကလေး ရွေးပူနေလို့ ဘယ်နေရာကျ
 မလဲ”။

ထိုခဏ၌ အခန်းမကြီးတစ်ဖက်၌ရှိသော တံခါးကြီးများသည်
 ပွင့်လာ၍ အစေခံလေးယောက်တို့သည် ထိန်ထိန်တောက်သော မီးရှူး
 တိုင်များကို ကိုင်ဆောင်လျက် ဧည့်သည်များကို ဆီခြစ်ထံသို့ ခေါ်သွင်း
 လာကြလေ၏။

အခန်း ၄

ညစာစားစဉ် ညဉ့်သည်တစ်ယောက်ရောက်လာပြန်ခြင်း

ဘုန်းကြီးအေမာသည် မြင်းစီးသောအဝတ်ကို ချွတ်ခဲ့ပြီး သာ၍ အဖိုးထိုက်တန်သော ဝတ်လုံကြီးကို ဝတ်ဆင်လျက်ရှိရာ သာသနာ ဆောင်၌ ၎င်း၏အဆင့်အတန်းကို ဖော်ပြသည့် ရွှေလက်စွပ်ကြီးအပြင် ကျောက်သံပတ္တမြားများ ထည့်ကွင်းထားသည့် အခြားလက်စွပ်များကို လည်း ဝတ်ဆင်ထားသေး၏။ ၎င်း၏ဖိနပ်မှာ အကောင်းဆုံးသော စပိန် သားရေဖြင့် ချုပ်လုပ်ထားလေရာ ၎င်း၏မုတ်ဆိတ်မှာလည်း သာသနာ ဘက်မှ လူတစ်ယောက်အဖို့ တတ်နိုင်သမျှ သေးငယ်အောင် ကိုက်ညှပ် ထားလျက် ရိတ်ထားသော ဦးခေါင်းကိုလည်း ဇာပန်းများဖြင့် လှပစွာ ထိုးဖောက်ထားသည့် ရဲရဲတောက်သော ဦးထုပ်တစ်လုံးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား လေ၏။

လူစွမ်းကောင်းမှာလည်း အဝတ်များ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ထား ခဲ့လေပြီ။ သံမဏိကိုယ်ကျပ်အစား သားမွေးများအနားကွပ်လျက်ရှိသည့် ခရမ်းရောင်ပိုးရှုပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားရာ ၎င်းအပေါ်မှ လူစွမ်းကောင်း အဖွဲ့ဝင်များ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့် ဖွေးဖွေးဖြူသော ဝတ်လုံရှည်ကြီးကို ထပ်လျက် ဝတ်စားထား၏။ အင်္ကျီရှည်ကြီး၏ ပခုံးစွန်းတစ်ဖက်၌ကား

ကတ္တီပါအနက်ရောင်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် လူစွမ်းကောင်း အမှတ်တံဆိပ် ဖြစ်သော ရှစ်ထောင့်ပုံ လက်ဝါးကပ်ကို တပ်ဆင်လျက်ရှိ၏။ ထိုလူမှာ စော်ကားမောက်မာ ခက်ထန်စွာသော အမူအရာမရှိခဲ့ပါမူ အထူးသဖြင့် သိုက်မြိုက်ယဉ်ကျေးသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိ၏။ ထိုလူ နှစ်ယောက်တို့၏ နောက် မလှမ်းမကမ်းနေရာမှ ၎င်းတို့၏ နောက်ပါများ နှင့် လမ်းပြခရီးသည်တို့ လိုက်ပါလာကြလေ၏။ ၎င်းလမ်းပြခရီးသည်မှာ အနက်ရောင်ရှိသည့် အထည်ကြမ်းဖြင့် ချုပ်လုပ်ထားသော အင်္ကျီရှည် ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော သားရေဖိနပ်များကိုလည်း ကောင်း၊ အနား၌အတွန့်များပါရှိသည့် ဦးထုပ်ကြီးကိုလည်းကောင်း သာမန်ဆင်းရဲသားခရီးသည် တစ်ယောက်ပီပီ ဝတ်စားထား၏။ ၎င်း၏ လက်နက်မှာကား တစ်ဖက်တွင် သံချွန်ကြီး တပ်ထား၍ အခြားတစ်ဖက် တွင် (ပါလက်စတိုင်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့သော ခရီးသည်တို့ထုံးစံအတိုင်း) စွန်ပလွံကိုင်းတစ်ကိုင်းတပ်လျက် ပါရှိသည့် တောင်ငွေရှည်ကြီး တစ်ချောင်းမျှသာ ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် နောက်ပါများ၏ နောက်ဆုံးမှ နှိမ့်ချသောအမူအရာဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့ရာ ဒုတိယစားပွဲတွင် နေရာလပ် မမြင်သဖြင့် မီးဖိုအနီး၌ထိုင်ကာ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက မိမိ အတွက် နေရာဖယ်ရှားပေးမည်ကို စောင့်ဆိုင်းနေသည့်လက္ခဏာဖြင့် မိမိ၏အဝတ်များကို ခြောက်သွေ့အောင် မီးကင်လျက် ရှိလေ၏။

ဆီခြစ်သည် ခရီးဦးကြိုပြုသော အမူအရာဖြင့် ထိုင်ရာမှထ၍ စင်မြင့်မှဆင်းပြီးလျှင် ဧည့်သည်များထံသို့ ခြေလှမ်းသုံးလှမ်းတိတိမျှ လှမ်းသွားလေ၏။

ခြစ်။ ။ “ဘုန်းကြီးအေမာနှင့်လူစွမ်းကောင်းကဲ့သို့သော ဧည့်ကြီး ဧည့်ကောင်းများအတွက်ပင် ခြေသုံးလှမ်းထက်ပိုပြီး မလှမ်းနိုင်အောင် ကျမ်းသစ္စာဖြင့် ချည်တုပ်ခြင်းခံထားမိသည့်အတွက် ကျွန်ုပ် ဝမ်းနည်းလှ

ပါသည်။ ထို့ပြင် ဆက်ဆွန်ဘာသာဖြင့် စကားပြောဆိုခြင်းကိုလည်း ခွင့်ပြုစေလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ပြင်သစ်ဘာသာစကားကို တတ်ကျွမ်းသူမဟုတ်၊ တိုင်းရင်းဘာသာ ဆက်ဆွန်စကားတစ်ခုတည်းကိုသာ တတ်ကျွမ်းပါသည်။”

မာ။ ။ “ကျမ်းသစ္စာဆိုတာမျိုးဟာပြုမိလျှင် တည်မြဲအောင် စောင့်ထိန်းသင့်တာပဲ။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆက်ဆွန်စကားနားလည်ပါသည်။”

ဘရိုင်ယန် (မာနသံဖြင့်) “ကျွန်ုပ်အဖို့မှာတော့ ရစ်ချတ်ဘုရင်နဲ့ လူကြီးလူကောင်းများ သုံးနှုန်းကြသည့် ပြင်သစ်ဘာသာစကားကိုသာ ပြောတတ်ပါသည်။ သို့သော် သင်ပြောသော ဆက်ဆွန်စကားကိုတော့ နားလည်ပါသည်။”

ထိုအခါ ဆီဒြစ်သည် ပြင်သစ်ဘာသာစကားတတ်မှသာလျှင် လူကြီးလူကောင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု မှတ်ယူဟန်တူသော လူစွမ်းကောင်းအား မျက်မာန်ထွက်သော အမူအရာဖြင့် တစ်ချက်လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူမှာ မိမိ၏ ဧည့်သည်ဖြစ်နေသည့်အကြောင်းကို ရုတ်တရက် သတိရဟန်လက္ခဏာဖြင့် မည်သို့မျှတုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်း မပြုတော့ဘဲ ညစာစားသောက်ကြရန်အတွက် အချက်ပေးလိုက်လေ၏။

အစေခံများသည် ဆီဒြစ်၏အမိန့်အတိုင်း လိုက်နာရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိကြစဉ် ဆီဒြစ်သည် ထိုခဏ၌ အခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်လာကြသော ဂူသီနှင့်ဝမ်ဘာတို့ကို မြင်လိုက်လေ၏။

ဒြစ်။ ။ “ဟို လူပျင်း လူပေါ့နှစ်ယောက်ကို၊ ဒီဘက်လွတ် လိုက်ကြစမ်း။”

ဂူသီနှင့် ဝမ်ဘာတို့သည် စင်မြင့်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကြသောအခါ-

ဒြစ်။ ။ “ဟေ့ လူမိုက်နှစ်ယောက် ဒီအချိန်တိုင်အောင် တောထဲမှာ မင်းတို့ဘာလုပ်နေကြသလဲ။ ဝက်အုပ်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အိမ်ပြန် ရောက်အောင် မောင်းခွဲရဲ့လား၊ သို့မဟုတ် သူခိုး သူဝှက်တွေစားဖို့ သောက်ဖို့ တောထဲမှာ ပစ်ထားခဲ့ကြသလား ပြောစမ်း ဂူသီ” ။

သီ။ ။ “မှန်ပါ၊ ဝက်အုပ်ဟာ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်ရောက်လာ ကြကြောင်းပါသခင်” ။

ဒြစ်။ ။ “ပြန်ရောက်တာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ နှစ်နာရီလုံးလုံး ငါထိုင်စောင့်ပြီး မင်းတို့လူစုတွေ သေကျေပျက်စီးကုန်ကြလေပြီလား လို့ စဉ်းစားစိတ်ပူနေရအောင် လုပ်ကြတာ ကောင်းကြရဲ့လားကွယ်တို့။ မင်းတို့ကို ငါသတိပေးလိုက်မယ်နော်၊ နောက်တစ်ခါ ဒါမျိုးဖြစ်ရလျှင် သံကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး မြေတိုက်ထဲ လှောင်ထားမယ် ကြားကြရဲ့လား” ။

ဂူသီမှာ သခင်၏စိတ်ကြီးသောအဖြစ်ကိုသိရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်စုံ တစ်ရာမျှ ဆင်ခြေကန်ခြင်းမပြုဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေလိုက်၏။ ဝမ်ဘာမှာ မူ လူရွှင်တော်ဖြစ်သည့်အလျောက် နှုတ်၏လွတ်လပ်ခွင့်ရရှိနေသူဖြစ် လေရကား တုံ့ပြန်လိုက်သေး၏။ ။

ဘာ။ ။ “ဒီကနေ့ညအဖို့မှာ ဦးလေးဆီဒြစ်ဟာ ပညာရှိလည်း မပီဘူး၊ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်ခြင်းလည်း မရှိပါ တကား အရှင်” ။

ဒြစ်။ ။ “ဟေ့ လူမိုက်၊ တံခါးမှူးရဲ့တဲကိုသွားပြီး သူ့ကျာပွတ်ကို မြည်းစမ်းချင်လို့ ငါ့ကိုဒီလိုတုံ့ပြန်ပြီးပြောနေသလား ဝမ်ဘာ”

ဘာ။ ။ “ကျွန်တော် တစ်ခုပြောပါရစေ၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အပြစ် အတွက် အခြားလူတစ်ယောက်ကို ဒဏ်ပေးခြင်းဟာ တရားနည်း လမ်းကျပါရဲ့လားလို့ ရွှေညဏ်ရှင် ဆင်ခြင်တော်မူပါဦး ဦးလေး” ။

ဒြစ်။ ။ “ဒါတော့ ဘယ်မှာနည်းလမ်းကျမှာလဲ လူမိုက်ရဲ့”

ဘာ။ ။ “ဒါဖြင့် ဖန်ဂီရဲ့အပြစ်အတွက် ဂူသီကို ဒဏ်ပေးထိုက်ပါ သလား ဦးလေး”။

ခြစ်။ ။ “ဖန်ဂီရဲ့အပြစ်ဆိုလျှင် ဖန်ဂီကို ပယ်ပစ်လိုက်ပြီး ဒွီပြင် ခွေးတစ်ကောင် ရှာဦးကွယ်”။

ဘာ။ ။ “သို့သော်လည်း ဦးလေးရယ် ဖန်ဂီမှာ ခြေနာနေလို့ ဝက်အုပ်ကို ကောင်းကောင်းမစုနိုင်တဲ့အတွက် ပယ်ပစ်လိုက်ရမယ် ဆိုလျှင်ကော တရားနည်းလမ်းကျပါမလား ဦးလေး”။

ခြစ်။ ။ (စိတ်ဆိုးသောအမှုအရာဖြင့်) “ငါ့ကျေးကျွန်တစ်ယောက် ရဲ့တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကို ခြေနာအောင် ဘယ်သတ္တဝါက လုပ်ဝံ့သလဲ ဟေ့”။

ဘာ။ ။ “ဆာဖိလစ်မာလ်ဗွိုင်ဆင်ရဲ့တောစောင့်ဟူဘတ်ပါတဲ့ ဦးလေး။ ဖန်ဂီဟာ တောထဲလည်နေတာ သူမိတယ်တဲ့။ ဖန်ဂီက ဆာဖိလစ်ရဲ့ သမင်တွေကို လိုက်တယ်တဲ့ ဦးလေး”။

ခြစ်။ ။ “တောဆိုတာ လူတိုင်းနဲ့ဆိုင်တယ်ဆိုတာကို ဆာဖိလစ် ရော သူ့တောစောင့်ရော သိစေရအောင် သင်ပေးလိုက်ရဦးမှာပေါ့ကွယ်။ ဟေ့ ဂူသီ ဒွီပြင်ခွေးတစ်ကောင်ရှာလိုက်ဦးဟေ့။ ခွေးကို တောစောင့်က ခြေချိုးပစ်လျှင် တောစောင့်ရဲ့ခြေကို ငါချိုးပစ်မယ်။ သွားစမ်း” ဟုပြောကာ ကျေးကျွန်နှစ်ယောက်တို့ကို လွှတ်လိုက်ပြီးနောက် ဧည့်သည်များဘက်သို့ လှည့်လေ၏။

ခြစ်။ ။ “ဧည့်သည်များ စောင့်နေကြရတာ အားနာပါရဲ့၊ ရန်သူ လို သဘောထားတဲ့လူတွေနဲ့ အိမ်နီးချင်းလုပ်နေရတာ သိပ်ခွကျတာပဲ...။ ကိုင်း စားလိုက်ကြဦးစို့၊ စားစရာက ဒီလောက်မကောင်းပေမဲ့ စေတနာ ကတော့ ကောင်းပါတယ် မိတ်ဆွေတို့”။

စင်စစ်သော်ကား ကျွေးမွေးရန် ပြင်ဆင်ထားသော စားစရာများမှာ

စကားခံ၍ပြောဖို့ပင် မလိုပေ။ ကြက်သား၊ သမင်သား၊ ဆိတ်သား၊ ယုန်သားစသော ခြေလေးချောင်းသားများအပြင် ငါးအမျိုးမျိုး၊ ပေါင်မုန့်ကြီးများ၊ ကိတ်မုန့်ကြီးများ သစ်သီးဝလံအမျိုးမျိုး၊ ပျားရည်ဖြင့် ပြုလုပ်သည့် ပူတင်းမုန့်ချို အမျိုးမျိုးတို့လည်း ပါရှိကြ၏။ ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်သည်အသီးသီး၏ နံ့နား၌ ငွေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် သောက်ခွက်ကြီးတစ်လုံးစီ တည်ခင်းလျက်ရှိရာ ဂုဏ်နိမ့်သူများအတွက်မူကား ဦးချိုဖြင့် လုပ်ထားသည့် သောက်ခွက်ကြီးတစ်လုံးစီ တည်ခင်းလျက် ထား၏။

ဆီခြစ်၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သူ လေဒီရီဝင်နာမှာ ဆီခြစ်၏လက်ယာဘက်၌ ထိုင်လျက်ရှိ၏။ လေဒီရီဝင်နာမှာ သွယ်သွယ်မြင့်မြင့်ရှိသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ရှိ၍ အလွန်တရာ ဖြူစင်ကြည်လင်လှသော အသားအရေရှိပေရာ ၎င်း၏ ချောမောလှပသောသတင်းမှာ ယော့ရှိုင်ယာနယ် တစ်လျှောက်လုံး ကျော်ကြားပျံ့နှံ့လျက်ရှိ၏။ ၎င်း၏အဝတ်မှာ အစိမ်းနု ရောင်ရှိသော ပိုးထည်ဖြင့် ချုပ်လုပ်ထားရာ ၎င်းအပေါ်မှ ဖုံးလျက် ဝတ်ဆင်ထားသော ဝတ်လုံနီကြီးမှာ မြေသို့ထိသည့်တိုင်အောင် ရှည်လျားလှပေ၏။ ပါးလွှာသောပိုးအထည်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အဝတ်အထည်သည် ၎င်း၏ပခုံးထက်တွင် ကပိုကရီဝတ်ဆင်လျက်ရှိရာ အလိုရှိသည့်အခါ မျက်နှာကိုဖုံးအုပ်ရန်အတွက် ဖြစ်၏။ ၎င်း၏ ကုလားထိုင်နောက်၌ကား မိန်းမအစေခံ လေးယောက်တို့ရပ်လျက် ရှိကြ၏။

မာ။ ။ “အဲဒါတို့မှာ ကျင်းပမည့် အပျော်တိုက်ပွဲသို့ လေဒီ ရီဝင်နာ လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။”

ခြစ်။ ။ “ကျွန်ုပ်တို့သွားဖြစ်လိမ့်မည်မထင်ပါ။ နောက်ပေါ်လက်သစ် ပျော်ပါးမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ဝါသနာမပါတတ်ပါ။”

မာ။ ။ “နို့ပေမဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကို အဖော်ပြုနိုင်သည့်အတွက် သွားကြဖို့ ဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ တိုင်းပြည်မငြိမ်မသက်ရှိသည့်

ယခုအခါမျိုးမှာ ဆာဘရိုင်ယန်လိုလူတစ်ယောက် စောင့်ရှောက်လိုက်ပါ သည့်အတွက် စိတ်ချလက်ချသွားလာနိုင်ကြပါသည်။”

ဒြစ်။ ။ “ကျွန်ုပ်အဖို့မှာတော့ ခရီးသွားတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ဓား ကောင်းကောင်းနဲ့ ကိုယ့်လူတောင့်တောင့်ထက် မည်သည့်အစောင့် အရှောက်ကိုမျှ မလိုတတ်ပါ။ တကယ်လို့ အဲဒါကို သွားချင်လို့ အဖော် ကောင်းကောင်းလိုတယ်ဆိုလျှင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အိမ်နီးချင်း ဆက်ဆွန် မြေပိုင်ရှင်သူဌေး အက်သဲလ်စတိန်နဲ့ သွားနိုင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လူ နှစ်ယောက်အတူ ခရီးသွားရလို့ရှိလျှင် ဘယ်တော့ပုန်း၊ ဘယ်ဓားပြ၊ ဘယ်နေ့မန်လူဆိုးကိုမျှ ကြောက်ဖို့မရှိပါ။”

ထိုခဏ၌ လေဒီရီဝင်နာသည် ဆာဘရိုင်ယန်၏ မောက်မာသော အမူအရာနှင့် အကြည့်ရဲလှသော မျက်လုံးတို့ကိုမနှစ်သက်သော်လည်း ပါလက်စတိုင်ပြည်မှ နောက်ဆုံးသတင်းများအကြောင်းကို လှမ်း၍ မေးလိုက်၏။

ယန်။ ။ “အာရပ်ဘုရင် ဆလက်ဒင်နဲ့ ခေတ္တစစ်ရပ်စဲထားကြဖို့ သဘောတူစာချုပ် ပြုလုပ်ထားကြခြင်းမှတစ်ပါး ထူးထူးခြားခြား သတင်း မျိုးမရှိပါ လေဒီရီဝင်နာ။”

လူရွှင်တော် ဝမ်ဘာသည် သခင်နောက်တွင်ရပ်လျက် သခင်၏ ပန်းကန်မှ မကြာခဏလှမ်း၍ ကျွေးမွေးသော စားစရာများကို စားလျက် ရှိရာမှ ကြားဖြတ်၍ ပြောလိုက်သေး၏။

ဘာ။ ။ “ဒီခေတ္တရပ်စဲတဲ့ စာချုပ်တွေဟာ ကျွန်တော့်ကို အဘိုးကြီး ဖြစ်အောင် လုပ်တတ်တယ်။”

ဒြစ်။ ။ “ဘယ့်နှယ် အဘိုးကြီးဖြစ်တာလဲ ဟဲ့လူမိုက်။”

ဘာ။ ။ “ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ကျွန်တော့်တစ်သက်မှာ ဒါမျိုး သုံးခါရှိပြီ၊ ကြားရတာ စာချုပ်တစ်ခုတစ်ခုဟာ အနှစ် ၅၀ အတွက်

ဆိုတော့ ကျွန်တော့်အသက်ဟာ အနည်းဆုံး ၁၅၀ ရှိနေပြီကော”။

ထိုခဏ၌ လူစွမ်းကောင်းသည် မိမိတို့အား လမ်းလွဲသို့ ညွှန်လိုက်သော ဝမ်းဘာ၏ အပြုအမူကို သတိရလေရကား။

ယန်။ ။ “စိတ်သာချပါကွယ်၊ မင်းတော့ အဘိုးကြီးအိုအဖြစ်နဲ့ မသေစေရပါဘူး။ ညနေတုန်းကလို ငါတို့ကိုအလွဲလွဲအချော်ချော် လမ်းညွှန်လျှင်တော့ လူအိုနာနဲ့ မသေစေရဘူးလို့ ငါက တာဝန်ခံပါ့မယ်”။

ခြစ်။ ။ “ဘာလဲ လူမိုက်၊ ခရီးသည်တွေကို လမ်းလွဲပြလိုက်သလား။ မင်းသေပေတော့ ကျာပွတ်ရိုက်ခံရတော့မယ်၊ မိုက်ရုံမိုက်တာ မကဘူး ဆိုးလည်းဆိုးတဲ့အကောင်ပဲ မင်း”။

ဘာ။ ။ “ကျွန်တော်က လက်ယာလက်နဲ့ လက်ဝဲလက် မှားသွားလို့ပါဦးလေး။ နောက်ဆုံးတော့ လူရူးတစ်ယောက်ကို လမ်းပြခိုင်းတဲ့ လူဟာလည်း ခပ်ရူးရူးရှိမှာပေါ့ ဦးလေး”။

ထိုခဏ၌ အစေခံတစ်ယောက်ဝင်လာ၍ ခရီးသည်တစ်ယောက် နောက်ထပ်ဆိုက်ရောက်လာကြောင်း ပြောသဖြင့် စကားပြတ်စဲသွားလေ၏။

ခြစ်။ ။ “ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ခေါ်သွင်းခဲ့လေကွယ်၊ ဥတုက ဆိုးရွာပါဘိသနဲ့၊ ဒီလိုညမျိုးမှာ တောထဲက တိရစ္ဆာန်ကိုတောင် မောင်းမထုတ်ပါဘူး။ ဟေ့ အော်စ်ဝဲ သူအလိုရှိတာ အားလုံးကြည့်ပေးလိုက်ပါကွယ်”။

အခန်း ၅

သေအောင်တိုက်ရန် ချိန်းဆိုခြင်း

အော်စ်ဝဲသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ ဆီခြစ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး လျှင် တီးတိုးပြောလေ၏။

ဝဲ။ ။ “ခရီးသည်ဟာ ကယော့မြို့က အိုင်ဇက်ဆိုတဲ့ ရဟူဒီ တစ်ယောက် ဖြစ်နေပါသည်။ အခန်းထဲ ခေါ်သွင်းခဲ့ရပါမည်လား အရှင်”။

ထိုအခါ ဘုန်းကြီးအေမာနှင့် လူစွမ်းကောင်းတို့၏ စိတ်နေသဘော ထားကို ဆီခြစ်က စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်း မပြုမီ

မာ။ ။ “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့သို့ ခေါ်ခဲ့လို့ တော်ပါမည်လား”။

ယန်။ ။ “ခရစ်တော် သချိုင်းကို ပြန်ရအောင်တိုက်ဖို့ သစ္စာပြုထား တဲ့လူတစ်ယောက်ရှေ့သို့ ရဟူဒီတစ်ယောက်ကို ဝင်စေဖို့ သင့်တော်ပါ မလား”။

ခြစ်။ ။ “သည်းခံပါ ဧည့်သည်တို့၊ ကျွန်ုပ်သာလျှင်အိမ်ရှင် ဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်ဧည့်ခံလိုတဲ့လူကို ဧည့်ခံနိုင်ပါသည်။ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်က ရဟူဒီများကို သည်းခံနိုင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း သည်းခံနိုင်ရပေမည်။ သင်တို့သဘောမကျလျှင် သူနှင့်အတူ မစား

သောက်ဘဲ နေနိုင်ကြပါသည်။ ဗောင်းထုပ်ကြီးတွေ ဆောင်းထားသည့် ဆာဘရိုင်ယန်ရဲ့ နောက်ပါတွေက သူနဲ့အတူထိုင်ပြီး မစားလိုခဲ့လျှင် သူတစ်ယောက်တည်း စားပွဲတစ်လုံးနဲ့ ပြင်ကျွေးနိုင်ပါသည်။”

ယန်။ ။ “ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များမှာ မူစလမန်များဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့ကလည်း ရဟူဒီများကို ကျွန်ုပ်တို့မှန်းတီးသလို မှန်းတီးကြပါသည်။”

ထိုခဏ၌ ရဟူဒီသည် အခန်းတွင်းသို့ တုန်ရီကြောက်ရွံ့စွာ ဝင်လာ၍ ပရိသတ်တို့အား ကြိမ်ဖန်များစွာ ဦးညွတ်ကာ အရိုအသေပြုလေ၏။ ထိုလူမှာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သော်လည်း ရဟူဒီတစ်ယောက် မဟုတ်ခဲ့လျှင် လူချောတစ်ယောက်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြပေမည်။ အကြောင်းမူကား အကြားအမြင်နည်း၍ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်သော ထိုခေတ်အခါက ဥရောပတိုက်သားများသည် ရဟူဒီများအား မှန်းတီးသည့်အလျောက် ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်သမှု ပြုလုပ်တတ်ကြသောကြောင့်ပေတည်း။ အနိမ့်ဆုံးသော တောသားဆင်းရဲသားမှစ၍ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရင်သို့တိုင် အောင် လူအားလုံးတို့သည် ရဟူဒီများကို ရန်သူဟု အမှတ်ထားကြ၍ ရဟူဒီများမှာ မြို့၏အစွန်အဖျားတွင် စုရုံးနေထိုင်ကြရသည်ဖြစ်ရာ တွေ့ရာလူများက ၎င်းတို့အား လူယက်သတ်ဖြတ်ကြသဖြင့် ၎င်းတို့မှာ အခါခပ်သိမ်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ နေထိုင်ကြရ၏။ လူများသည် ၎င်းတို့အား ဥပဒေအပြင်ဘက်၌ ရှိသည်ဟု သဘောထားတတ်ကြ၏။

ရဟူဒီသည် အတွင်း၌ ခရမ်းရောင်အဝတ်ကိုဝတ်၍ အပေါ်ယံ၌ အညိုရောင်ဝတ်လုံတို့တစ်ထည်ကို ထပ်လျက် ဝတ်ဆင်ထားရာ ဖိနပ်များမှာ သားမွေးအနားကွပ်လျက် ခါးတွင် ခါးပတ်ကြီးပတ်စည်းထား၏။ လက်နက်ဟူ၍ကား မပါရှိချေ။ ခါးပတ်၌ လက်နက်ချိတ်သည့်နေရာတွင် စာရေးကိရိယာများထည့်ထားသည့် အိတ်ငယ်ကလေးနှင့် မောင်းချ

စားကလေးတစ်ချောင်းမျှ ချိတ်တပ်ထား၏။ ထိုသူသည် ခရစ်ယာန်များနှင့် ခြားနားစေရန်အတွက် အမှတ်အသားဖြစ်သည့် လေးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ဦးထုပ်ဝါကြီးတစ်လုံးကို ဆောင်းလျက် ရှိ၏။

ရဟူဒီတစ်မျိုးလုံးကို အမုန်းတီးဆုံးသော ရန်သူတစ်ယောက်ပင်လျှင် ဆီခြစ်၏အခန်းထဲ၌ အခြားလူများက ထိုသူအား လက်ခံကြပုံကို မြင်ရပါက စိတ်ကျေနပ်ခြင်းဖြစ်မိပေလိမ့်မည်။ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော ဆီခြစ်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ရဟူဒီ၏အကြိမ်ကြိမ်နှိမ့်ချစွာ အရိုအသေပြုသော ဆလံပေးခြင်းများကို ဦးခေါင်းညိတ်ရုံဖြင့် အေးစက်စွာ အသိ အမှတ်ပြု၍ အနိမ့်ဆုံးသော အစေခံများရှိရာ စားပွဲ၏အောက်ဆုံးနေရာသို့ ညွှန်ပြလိုက်၏။ သို့ရာတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကမျှ ၎င်းအတွက် နေရာဖယ်ရှားမပေးခဲ့ချေ။ ရဟူဒီသည် စားပွဲတစ်လျှောက် တည်ခင်းထားသော ခုံရှည်များ တစ်လျှောက်လျှောက်ကာ ကြောက်ရွံ့သော အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေစဉ် ဆက်ဆွန်အစေခံများသည် ၎င်းအား ကျောခိုင်းကာ ထိုင်ကြလျက် မည်သူကမျှ လှည့်၍ပင် မကြည့်ချေ။ နောက်ဆုံး၌ ရဟူဒီသည် မည်သည့်နေရာ၌ လစ်လပ်လေသနည်းဟု မရဲတရဲ လှမ်းကြည့်လျက်ရှိစဉ် မီးဖိုအနီး၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ခရီးသည်သည် ထိုင်ရာမှထလျက် 'အဘိုးကြီး' ကျွန်ုပ်၏အဝတ်များ ခြောက်ပြီး၍ စားသောက်၍လည်း ပြီးပါပြီ၊ သင့်မှာ စွတ်စိုနေ၍ ဆာလောင်နေသူလည်းဖြစ်ပေသည်ဟု ပြောကာ မီးဖိုမှမီးများကို ဆွပေး၍ ဆိတ်သားနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို စားပွဲမှယူပေးလေ၏။ ထို့နောက် ခရီးသည်သည် ကျေးဇူးတင်စကားပြောကြားသည်ကို စောင့်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ အခန်းမကြီး၏အခြားဘက်သို့ ကူးသွားလေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ရှောင်ပေးခြင်းမှာ ရဟူဒီနှင့် နီးကပ်စွာ မထိုင်လိုသောကြောင့်လေလော၊ သို့တည်းမဟုတ် စင်မြင့်နှင့် နီးကပ်စွာ ထိုင်လိုသောကြောင့်လေလော မသိနိုင်ပေ။

ရဟူဒီသည် ချမ်းအေးလှသော လက်ချောင်းများကို မီးကင်ပြီး နောက် ခရီးသည် တည်ခင်းပေးခဲ့သော စားစရာများကိုမြိန်ရှက်စွာ စားသောက်လေရာ ထိုသူ စားသောက်ပုံကို ထောင်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် အစား နှင့်ဝေးကွာနေသည်မှာ အချိန်အတန်ကြာခဲ့သည့် လက္ခဏာရှိပေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ ဘုန်းကြီးအေမာနှင့် ဆီဒြစ်တို့သည် အမဲ လိုက်ခြင်းအကြောင်းနှင့် စစ်အကြောင်းများ ပြောဆိုတိုင်ပင်လျက် ရှိ ကြ၏။

မာ။ ။ “ဆက်ဆွန်ဘာသာစကားဟာ မိမိတိုင်းရင်းဘာသာ စကားဖြစ်လို့မို့ နှစ်သက်တာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ သို့သော်လည်း အမဲလိုက် ခြင်း အစရှိတဲ့ ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ အခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်းတွေ အလွန်ကြွယ်ဝတဲ့ နော်မန်ပြင်သစ်စကားကိုလည်း တတ်အောင် သင်ကြားထားလျှင် ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်”။

ဒြစ်။ ။ “ဘုန်းကြီး အမိန့်ရှိတာလည်း ဟုတ်ပါရဲ့၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်အဖို့မှာတော့ ခရာမှုတ်လျှင်လည်း ဆက်ဆွန်လေနဲ့ မှုတ်တာပဲ၊ ခွေးတွေကို ငြာသံပေးရာမှာလည်း ဆက်ဆွန်စကားနဲ့ အော်လိုက်တာပဲ၊ ဝက်ရိုင်းကို သတ်ရာမှာလည်း ဆက်ဆွန်လုံနဲ့ထိုးပြီး သတ်လိုက်တာပဲ၊ ဘယ်နေရာမှ နော်မန်စကားရယ်လို့ အသုံးလိုတာ မတွေ့ရသေးပေါင် ဘုန်းကြီး”။

ယန်။ ။ (ဩဇာပေးသံပါပါနှင့်) “ပြင်သစ်ဘာသာစကားဟာ လူကြီးလူကောင်းများ ပျော်မှုပါးမှုကိစ္စမှာသာမကသေးဘူး စစ်တိုက် ရာမှာဖြစ်စေ၊ အမျိုးကောင်းသမီးများကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဖွဲ့နဲ့ပြော ဆိုရာမှာဖြစ်စေ၊ ရန်သူကို ငေါက်ပြီး အမိန့်ပေးရာမှာဖြစ်စေ အတော်ကြီး နေရာကျတဲ့ ဘာသာစကားမျိုးပဲ”။

ဒြစ်။ ။ “မှန်ပါလိမ့်မယ်၊ သို့သော်လည်း နော်သော်လာ တန်စစ်ပွဲ

မှာတုန်းက ကျွန်ုပ်တို့လူစုက ဆက်ဆွန်စကားနဲ့ စစ်သံပေးလိုက်တဲ့အသံဟာ ယခုထက်တိုင် ရန်သူတွေနားထဲမှာ မမေ့နိုင်ပေဘူး မှတ်တယ်။ အဲဒီစစ်ပွဲတုန်းက ဘာပြောကောင်းမလဲ တိုက်လိုက်ကြတဲ့အဖြစ်ဟာ မိုးကိုမွန်သွားတာပဲ။ သွေးတွေဟာ တကယ့်ကို ချောင်းစီးလို့။ လူတွေ စိတ်ထဲမှာလည်း ဘယ်လိုသဘောထားသလဲဆိုတော့ ဒီလိုစစ်ပွဲမျိုးမှာ သေသွားခြင်းဟာ အသက်ရှင်လျက် ကျန်နေရစ်ခြင်းထက် မြင့်မြတ်တယ်လို့ နှလုံးပိုက်ထားကြတာကိုး၊ ၎င်းလူများဟာလည်း နော်မန်စကား တစ်လုံးမှ မတတ်ကြပါဘူး။ ကိုင်း ကိုင်း၊ ၎င်းစစ်ပွဲမှာ အသက်ကို ပမာဏမထားဘဲ စွန့်စားပြီးတိုက်ခိုက်ကြတဲ့ သတ္တိခဲများကို သတိရတဲ့ အထိမ်းအမှတ်၊ ဘာသာရေးအတွက် အသက်ကို စွန့်လွှတ်တိုက်ခိုက်တဲ့ လူစွမ်းကောင်းများကို သတိရတဲ့အထိမ်းအမှတ်၊ ပါလက်စတိုင်ပြည်မှာ ယခုတိုက်ခိုက်လျက်ရှိကြတဲ့ လူစွမ်းကောင်းများကို ချီးကျူးတဲ့အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အရက်တစ်ခွက်စီသောက်လိုက်ကြဦးစို့။”

ယန်။ ။ “ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ပါဝင်သော အဖွဲ့ကြီးမှာ ကား ခရစ်ယာန် သာသနာတော်အတွက် တိုက်ခိုက်ကြတဲ့လူတွေ အနက်မှာ သူရသတ္တိအကောင်းဆုံး အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။”

လေဒီရိုဝင်နာ။ ။ “တစ်ခုမေးပါရစေ၊ လူစွမ်းကောင်းအဖွဲ့ဝင်များကဲ့သို့ သူရသတ္တိကောင်းတဲ့လူများဟာ ရစ်ချတ်ဘုရင်ရဲ့ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကြီးထဲမှာကော မရှိပေဘူးလား။”

ယန်။ ။ “မှန်ပါပေတယ်၊ သူတို့ကို ကျွန်ုပ် သတိမေ့လျော့သည့်အတွက် တောင်းပန်ပါရစေ လေဒီရိုဝင်နာ။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် ရစ်ချတ်ဘုရင်ရဲ့ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကြီးထဲမှာလည်း သူရသတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့လူတွေ ရှိကြပါပေတယ်။ လူစွမ်းကောင်းအဖွဲ့ကလွဲလျှင် ဒုတိယစွဲတယ်လို့ ခေါ်ဆိုထိုက်ပါပေတယ်။ စင်စစ်မှာတော့ ခရစ်တော်သင်္ချိုင်း။”

ကို ခုခံကာကွယ်ဖို့ ကျမ်းသစ္စာပြုထားကြတဲ့ လူစုဟာကတော့ လူစွမ်းကောင်းအဖွဲ့ဝင်များပေကိုး”။

“ဘယ်သူ့နောက်ကမျှ ဒုတိယလိုက်တဲ့လူတွေ မဟုတ်ဘူး” ဟု ပြောလိုက်သံကြားကြရသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ကြရာတွင် ယခင်က ကုပ်ကုပ်ကလေးထိုင်နေသော ခရီးသည်မှာ ထလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြရလေ၏။ ၎င်းနောက် ထိုသူက တည်ငြိမ်ရဲရင့်သောအသံဖြင့် ဆက်လက်၍-

“ခရစ်တော် သချိုင်းကို ကာကွယ်တိုက်ခိုက်တဲ့ကိစ္စမှာလည်း ရစ်ချတ်ဘုရင်ရဲ့အင်္ဂလိပ်လူစွမ်းကောင်းများဟာ ဘယ်လူစွမ်းကောင်းအဖွဲ့ဝင်များထက်မျှ မညံ့ဘူး။ ဘယ်သူ့နောက်ကမျှ ဒုတိယမလိုက်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်ပြောပါတယ်။ ဒီအပြင် ကျွန်တော် ဘာပြောလိုပါသေးသလဲဆိုတော့ ရစ်ချတ်ဘုရင်နဲ့နောက်ပါလူစွမ်းကောင်း ငါးယောက်တို့ဟာ အပျော်တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲမှာ ခရစ်ယာန်တပ်တော်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လူစွမ်းကောင်းတွေ ရှိသမျှကို တစ်ယောက်ချင်းတိုက် ဖို့ ‘ချဲလင်း’ လုပ်ပါတယ်။ တိုက်ကြတဲ့အခါမှာလည်း အင်္ဂလိပ်လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်ယောက်ဟာက လူစွမ်းကောင်းသုံးယောက်စီကို မြင်းပေါ်မှ ကျအောင် လှုံ့ထိုးချပါတယ်။ အဲဒီနေ့က ကျရှုံးတဲ့လူစွမ်းကောင်း ၁၈ ယောက်အနက် ၇ ယောက်ထက်မနည်း လူစွမ်းကောင်း အဖွဲ့ဝင်ထဲက လူတွေဖြစ်ကြောင်းကို ဆာဘရိုင်ယန်ကိုယ်တိုင် သိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်”။

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ နဂိုအားဖြင့် ခပ်ညစ်ညစ်ရှိသော ဆာဘရိုင်ယန်၏ အသားမှာ တိုး၍မည်းညစ်နက်မှောင်သွားလေတော့၏။ ဆာဘရိုင်ယန်သည် မိမိ၏ဓားကို ရုတ်တရက်ဆွဲကိုင်လိုက်ရာ ဆီခြစ်နှင့် ၎င်း၏ကျေးကျွန်များမရှိခဲ့လျှင် ခရီးသည်ကို ထိုနေရာ၌ပင် ပွဲချင်းပြီးအောင် ခုတ်သတ်ကောင်းခုတ်သတ်ပေလိမ့်မည်။

ဆီခြစ်မှာမူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိလှသဖြင့် ခရီးသည်အား
“အင်္ဂလန်ပြည်ကြီးရဲ့ ဂုဏ်ကျက်သရေကိုဆောင်ပေးသည့် ထိုလူစွမ်း
ကောင်းများ၏ အမည်နာမကို ပြောနိုင်ခဲ့လျှင် သင်အား ဤရွှေလက်
ကောက်ကို ပေးမည်” ဟု ပြော၏။

ခရီးသည်။ ။ “သိလိုက ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါသည်။ သို့သော်
ကျွန်တော်မှာ ကျမ်းသစ္စာပြုထားသည့်အတွက်ကြောင့် ယခုတလော
အဖို့၌ ရွှေကိုလက်ဖြင့် မထိဝံ့ပါ”။

ဘာ။ ။ “ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့မိတ်ဆွေ၊ လက်ကောက်ကို
ကျွန်တော်ဝတ်ထားပါမည်”။

ခရီးသည်။ ။ “ဂုဏ်ဒြပ်အလိုက် အစီအစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြရ
သော် ပထမလူမှာ ရစ်ချတ်ဘုရင်ဖြစ်ပါသည်”။

ခြစ်။ ။ “ဒီလိုဆိုရင် တိုင်းပြည်ကြီးကို စွန့်ပစ်ထားသည့်အတွက်
ကျွန်ုပ်အပြစ်လွတ်နိုင်ပေပြီ”။

ခရီးသည်။ ။ “ဒုတိယလူမှာ လိစ်တာနယ်စားကြီး ဖြစ်ပါသည်။
တတိယလူမှာ ဆာသောမတ်မူလ်တန် ဖြစ်ပါသည်”။

ခြစ်။ ။ “ဒီလူက ဆက်ဆွန်အနွယ်အဆက်တစ်ယောက် ဖြစ်
တယ်။ ဒီပြင်ကော”။

ခရီးသည်။ ။ “စတုတ္ထလူမှာ ဆာဖုတ်ဒွိုင်လီဖြစ်ပါသည်”။
ခြစ်။ ။ “ဒီလူလည်း အမိဘက်က ဆက်ဆွန်ဘဲ၊ ပဉ္စမလူကော”။

ခရီးသည်။ ။ “ပဉ္စမလူမှာ ဆာအက်ဒွင်တန်ဟမ်ဖြစ်ပါသည်”။
ခြစ်။ ။ “ဆက်ဆွန်အစစ်တစ်ယောက်ပဲ၊ နောက်လူကော”။

ခရီးသည်။ ။ “ဆဋ္ဌမလူဟာတော့ များစွာမကျော်စောသေးတဲ့
လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် နာမည်ကို ကျွန်တော်
မေ့သွားပါပြီ”။

ယန်။ ။ “မေ့လို့ရှိမှ ကျွန်ုပ်က ဖော်ပေးရတာပေါ့။ ဆဋ္ဌမလူဟာက ကျွန်ုပ်ကိုကျအောင် တိုက်တဲ့လူပဲ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ကျခြင်းက မြင်းလဲ လို့ ကျခြင်းဖြစ်တယ်။ မြင်းကုန်းပေါ်က ကျွန်ုပ်ကျခြင်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့နာမည်က အိုင်ဗင်ဟိုတဲ့။ လူစွမ်းကောင်းတွေ အနက်မှာ သူ့ထက် သတ္တိကောင်းတဲ့လူ၊ သူ့ထက်ကျင်လည်တဲ့လူရယ်လို့ တစ်ယောက်မှ မပေါ်သေးပါဘူး။ သို့သော်လည်း ဒီလူဟာ အင်္ဂလန်မှာရှိလို့ ဟိုတုန်းကလို ကျွန်ုပ်ကို ‘ချဲလင်း’ လုပ်ခဲ့လို့ရှိလျှင် ကျွန်ုပ်က သူနဲ့တိုက်ချင် ပါသေးတယ်”။

ခရီးသည်။ ။ “အိုင်ဗင်ဟို အင်္ဂလန်မှာရှိလျှင် ခင်ဗျား တိုက်ချင် တဲ့အတိုင်း တိုက်ရမှာ ဧကန်ပါပဲ။ ယခုမရှိသေးလို့ တစ်နေ့နေ့ ပြန်ရောက် လာလျှင်လည်း ခင်ဗျားကို မတွေ့တွေ့အောင် လိုက်ရှာဖို့ ကျွန်တော်က အာမခံပါတယ်”

ယန်။ ။ “ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ၊ ခင်ဗျားအာမခံတာ ယုံကြည် လောက်အောင် ဘာများအာမခံပစ္စည်းပေးနိုင်သလဲ”။

ခရီးသည်။ ။ “သခင်ခရစ်တော်ကိုတင်ပြီးသတ်တဲ့ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှ သစ်သားစကလေးတစ်ခု ဟောဒီသေတ္တာထဲမှာ ပါပါတယ်” ဟုပြော၍ ခရီးသည်သည် အဝတ်အောက်မှ ဆင်စွယ်သေတ္တာကလေး တစ်လုံးကိုထုတ်၍ လူစွမ်းကောင်းလက်သို့ ပေးအပ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဆာဘရိုင်ယန်သည် မိမိ၏လည်ပင်းမှ ရွှေကြိုးတစ်ချောင်း ကို ဖြုတ်၍ ဆင်စွယ်သေတ္တာကလေးနှင့်အတူ ဘုန်းကြီးအေမာလက်သို့ ပေးအပ်လျက် ပြောသည်မှာ-

ယန်။ ။ “ကျွန်ုပ်၏ အာမခံပစ္စည်းနှင့် ဤအမည်မသိ ခရီးသည် ၏ပစ္စည်းကို ဘုန်းကြီးအေမာထံ အပ်နှံထားပါမည်။ အကယ်၍ အိုင်ဗင်ဟိုသည် အင်္ဂလန်သို့ ပြန်ရောက်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် တိုက်ခိုက်ရန်

ငြင်းဆိုခဲ့ပါလျှင် ဥရောပတိုက်တစ်တိုက်လုံးတွင် ၎င်းအား သူရဲဘော နည်းသူတစ်ယောက်ဟု ကျွန်ုပ်က ကြွေးကြော်၍ ကျွန်ုပ်သွားလေရာ အရပ်တွင် ၎င်း၏ နာမည်ကို ရှုတ်ချပြောဆိုရပါလိမ့်မည်”။

လေဒီရီဝင်နာ။ ။ “ဒီလိုလုပ်ဖို့ လိုမည်မထင်ပါ။ အိုင်ဗင်ဟို ကိုယ်တိုင်ကပင် ဤမောက်မာသော လူစွမ်းကောင်းအား ဆုံးမပေးဖို့ လိုအပ်သည့်အတိုင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆုံးမပေးလိမ့်မည့်အကြောင်း ကို ကျွန်ုပ်ကပင် တာဝန်ခံယူပါသည်”။

ဆီဒြစ်မှာ အိုင်ဗင်ဟိုဟူသော အမည်ကို ကြားရကတည်းက အံ့သြ ခြင်း၊ ယုံမှားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်း၊ မာနတက်ကြွခြင်းစသော နိမိတ်လက္ခဏာ များ ဖော်ပြလျက်ရှိရာမှ ဝင်ပြောသည်မှာ-

ဒြစ်။ ။ “မိန်းမသားတစ်ဦးတစ်ယောက်က ဒီလိုပြောဖို့ မသင့်လျော် ဘူးမှတ်တယ်။ အိုင်ဗင်ဟိုမရှိခိုက်မှာ ၎င်း၏ ဂုဏ်သရေကို ကာကွယ်ဖို့ အလုပ်ဟာ ကျွန်ုပ်တတ်နိုင်တယ်။ သို့သော်လည်း ဒီက လူစွမ်းကောင်း က တိုက်ဖို့ ချဲလင်းလုပ်တဲ့ကိစ္စမှာကော ပြည့်စုံလုံလောက်နေပါပြီ။ အိုင်ဗင်ဟို ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ဒီသေတ္တာနဲ့ ရွှေကြိုးကို ပြန်နုတ်ပြီး သူ့ထက်သူ လူစွမ်းကောင်းတဲ့အကြောင်း ပြပါလိမ့်မယ်”။

မာ။ ။ “တိုက်ဖို့ ချဲလင်းလုပ်ကြခြင်းဟာ စုံလည်းစုံလင်ပါပြီ။ စည်းကမ်းနည်းလမ်းလည်း ကျပါပြီ။ ဤအာမခံပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းမှ ဘဏ္ဍာတော်သေတ္တာထဲမှာ သိမ်းထားပါမည်။ တိုက်ကြဖို့ ချိန်းပြီး နိုင်တဲ့လူက ၎င်းပစ္စည်းများကို လာယူပါစေတော့”။

နောက် များမကြာမီ ညစာစားသောက် ပြီးစီးကြ၍ လေဒီရီဝင်နာ သည် ဧည့်ခန်းမှထလာ၍ မိမိ၏ အခန်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။ ဧည့်သည် များသည်လည်း စင်မြင့်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြ၍ အခန်းမကြီးတစ်လျှောက် ဖြတ်သန်းပြီးလျှင် မိမိတို့၏ အိပ်ခန်းသို့ သွားကြလေ၏။

လူစွမ်းကောင်းသည် ရဟူဒီအနီးသို့ ချည်းကပ်လာရာတွင် “ဟေ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခွေး၊ မင်းကော တိုက်ပွဲကိုသွားမလား”။

ဒီ။ ။“(ဆလံပေးလျက်) သွားမည် ကြံစည်ပါသည်”။

ယန်။ ။“အရာရှိတွေကို အတိုးကြီးကြီးနဲ့ ငွေချေးပြီး လူမွဲတွေကို လိမ်ချဖို့မှတ်တယ်ဟုတ်လား။ ငွေများတော်တော်ပေါခဲ့သလား”

ဒီ။ ။“တစ်ပြားမှ မပါပါဘူး၊ တစ်ပိုင်မှမပါပါဘူး အရှင်။ ရဟူဒီခွန်ရယ်လို့ စည်းကြပ်နေတဲ့အတွက် ဒီအခွန်ကို ကင်းနိုင်အောင်လို့ ဆွေမျိုးများထံက ငွေချေးရအောင် သွားမလို့ပါအရှင်။ ကျွန်တော်မှာ အလွန်အလွန်မှ ဆင်းရဲလှပါတယ်။ ခါးမှာဝတ်ခဲ့တဲ့အဝတ်တွေတောင် သူတစ်ပါးဆီမှ ငှားပြီး ဝတ်ခဲ့ရပါတယ်အရှင်။ အာဗျရောဣဇက်ရော၊ ယာကုပ်ရော သိပါစေ အရှင်”။

ယန်။ ။(ရယ်မောလျက်) “လိမ်လည်း လိမ်နိုင်တဲ့ ဝက်နွှံမျိုးကြီး ပဲ” ဟု ပြောပြီးနောက် အစေခံများက မီးရှူးတိုင်များဖြင့် လိုက်ပို့သည့် အတိုင်း မိမိ၏အိပ်ခန်းသို့ ဆက်လက်လျှောက်သွားလေ၏။

အခန်း ၆

ခရီးသည်နှင့် လေဒီရိုဝင်နာ

ခရီးသည်သည် အစေခံတစ်ယောက်က မီးရှူးတိုင်ကိုင်လျက် ဆောင်တော်ကူးလမ်းကြားများတစ်လျှောက် ဂုဏ်နိမ့်သော ဧည့်သည်များ တည်းခိုရာအခန်းများသို့ လျှောက်သွားစဉ် အော်စ်ဝဲသည် နောက်မှလိုက်လာ၍ မိမိ၏အခန်းသို့လိုက်ပြီး မိမိနှင့်အတူ အရက်သုံးဆောင်ပါက ပါလက်စတိုင်ပြည်မှ သတင်းများကို ကြားလိုသော အစေခံများစွာ ရှိကြကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် လူစွမ်းကောင်းအိုင်ဗင်ဟိုအကြောင်း ကြားနာလိုကြကြောင်းများနှင့် တီးတိုးစကားပြောကြားလေ၏။ ထိုခဏ၌ လူရွှင်တော်ဝမ်ဘာလည်း ပေါ်လာ၍ အလားတူဖိတ်ကြားခေါ်ငင်သည့် ပြင် သန်းခေါင်ကျော်မှ သောက်ရသော အရက်တစ်ခွက်သည် သန်းခေါင်မတိုင်မီက သောက်သည့် အရက်သုံးခွက်နှင့်တူမျှကြောင်း ပြောပြလေ၏။ ထိုအခါ ခရီးသည်က ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြ၍ ဧည့်ခန်းထဲ၌ ပြောဆိုခွင့်မပြုသော အကြောင်းအရာများကို မီးဖိုချောင်ထဲ၌ မပြောပါဟူ၍ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုထားကြောင်း ပြန်ပြောလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ခရီးသည်က “အိုင်ဗင်ဟိုအကြောင်း မပြောရဟု သင်တို့သခင်က အမိန့်

ပေးထားပါလျှင် သခင်၏စကားကို နားထောင်ခြင်းက သာ၍ကောင်းသည်” ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ အော်စ်ဝဲသည် မနှစ်သက်ဟန်အမူအရာဖြင့် “ရှိပါစေလေ၊ သူ့ကို အခန်းကောင်းကောင်းတစ်ခုသို့ ပို့မည်ကြံဆဲမှာ ဒီလောက်တောင် ဟန်ကြီးပန်ကြီးလုပ်နေလျှင် ရဟူဒီအနားကပ်နေတဲ့ အိပ်ရာကို ပို့လိုက်မယ်” ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုခဏ၌ လေဒီရီဝင်နာ၏ အစေခံမိန်းမ ရောက်လာ၍ ခရီးသည်အား ၎င်း၏အခန်းသို့လိုက်ပြီးလျှင် ပါလက်စတိုင်ပြည် အကြောင်းအရာများ ပြောပြရန် ခေါ်ငင်လေ၏။ ခရီးသည်မှာ ငြင်းဆန်ရန် မဖြစ်နိုင်ရကား ၎င်းမိန်းမနှင့်အတူ လေဒီရီဝင်နာ၏အဆောင်သို့ လိုက်ပါသွားလေ၏။

လေဒီရီဝင်နာ၏အဆောင်မှာ လှပခမ်းနားသော အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများဖြင့် ခင်းကျင်းပြင်ဆင်လျက်ရှိရာ နံရံများတွင်လည်း ပိုးထည်ကန့်လန့်ကာတို့ဖြင့် ဆွဲကာထားလျက် အမဲလိုက်ခန်းစသော ရုပ်စုံများကို ပိုးချည်ဖြင့် ကန့်လန့်ကာပေါ်တွင် ထွင်းဖောက်ထား၏။ ကြီးမားသော ဖယောင်းတိုင်ကြီးလေးတိုင်တို့သည် ငွေဖြင့်လုပ်သော ဖယောင်းတိုင်အိမ်ကြီးများအတွင်း၌ ထိန်လင်းစွာ တောက်လောင်လျက် ရှိကြလေရာ အခန်းတစ်ခန်းလုံး၏ အခြေအနေကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ငွေကို ပမာဏမထားဘဲ ခမ်းနားလျှင်ပြီးစေတော့ဟူသော သဘောထားမျိုးဖြင့် ခင်းကျင်းပြင်ထားကြောင်း သိသာနိုင်ပေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုခေတ်အခါများက အနေအထိုင်ကောင်းမွန်အောင် စီမံမှုထက် လှပခမ်းနားမှုသည် သာ၍လွယ်ကူပေရကား လှပခမ်းနားသော ၎င်းအခန်းအတွင်းသို့ လေပြင်းနှင့် မိုးတို့သည် ပြတင်းပေါက်များနှင့် သက်ငယ်မိုးတို့မှ အခန်းတွင်းသို့ တိုးဝင်နိုင်ကြသေး၏။

လေဒီရီဝင်နာသည် မိန်းမဖော်အစေခံ သုံးယောက်တို့နှင့် အတူ ခရီးသည်အား မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိကြ၏။

နာ။ ။ “ယနေ့ည လူစွမ်းကောင်း ဆာဘရိုင်ယန်က အိုင်ဗင်ဟို ရဲ့ နာမည်ကို ထည့်ပြောတယ်။ ဒီအိမ်ဟာ အမှန်အားဖြင့် ဒီနာမည်ကို အများဆုံး ပြောထိုက်တဲ့အိမ်ဖြစ်သော်လည်း ဒီနာမည်ကို ဘယ်အခါမျှ ထည့်ပြီးမပြောကြရဘူး။ တစ်ခါတုန်းက ဒီအိမ်မှာ ဒီနာမည်ဟာ လူပြော အများဆုံး၊ ဂုဏ်အယူဆုံးနာမည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း အကြီးအကဲ လုပ်သူက ဒီနာမည်ကို စကားထဲထည့်ပြီး မပြောရဖူးလို့ အမိန့်ချမှတ် ထားသည့်အတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှတစ်ပါး ဒီနာမည်ကို ဘယ်သူမှ မပြောဝံ့ကြဘူး။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်ကတော့ ပြောဝံ့ တယ်။ ပြောဝံ့တဲ့အတိုင်း အိုင်ဗင်ဟိုမှာ ကျန်းမာချမ်းသာစွာ ရှိပါလေရဲ့ လားလို့ ကျွန်ုပ်မေးလိုတယ်။ ရစ်ချတ်ဘုရင်ရဲ့ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ဟာ ပါလက်စတိုင်ပြည်က ထွက်ခွာလာခဲ့တော့ အိုင်ဗင်ဟိုတစ်ယောက်တည်း ကျန်နေရစ်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်း၊ ပြင်သစ်စစ်တပ်များနဲ့ လူစွမ်းကောင်း အဖွဲ့ဝင်များက သူ့ကို နိုင်လိုမင်းထက် ပြုကျင့်ကြတဲ့အကြောင်းများ ကျွန်ုပ်တို့ ကြားသိရတယ်”။

အိုင်ဗင်ဟို၏ အမည်နာမအပြည့်အစုံမှာ ‘ဆာဝီလ်ဖရက် အိုင်ဗင်ဟို’ ဖြစ်လေသည်။

ခရီးသည်။ ။ “ဆာဝီလ်ဖရက် အိုင်ဗင်ဟိုအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် အနည်းငယ်မျှလောက်သာ သိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သိရသလောက်မှာ အိုင်ဗင်ဟိုသည် ဒဏ်ရာများ ပျောက်ကင်းပြီးနောက် အင်္ဂလန်ပြည်သို့ ပြန်မည်ဟု ပြင်ဆင်လျက်ရှိပါသည်။ အကယ်၍ အင်္ဂလန်သို့ ဆိုက်ရောက် ခဲ့လျှင် စိတ်ချမ်းသာဖို့ နည်းလမ်း ရှိမရှိအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ထက် သင်တို့ ကသာ၍သိပါလိမ့်မည်”။

ထိုအခါ လေဒီရီဝင်နာသည် သက်ပြင်းချလျက် မည်သည့် အချိန် အခါလောက်တွင် အိုင်ဗင်ဟို ပြန်ရောက်မည်ထင်သည့်အကြောင်း၊ ပါလက်စတိုင်ပြည်မှ အင်္ဂလန်သို့ပြန်ရသော ခရီးမှာ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် များ ရှိမရှိအကြောင်းတို့ကို ဆက်လက်မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ခရီးသည်က ပထမမေးခွန်းကို မိမိမဖြေနိုင်ကြောင်း၊ ဒုတိယမေးခွန်းနှင့် ပတ်သက်၍မူ ဗင်းနစ်နှင့်ဂျီနိုဝါတို့မှဖြတ်၍ ပြင်သစ် ပြည်တစ်လျှောက်ပြန်လာခဲ့ပါက ဘေးအန္တရာယ်နည်းပါးဖွယ်ရှိကြောင်း နှင့် ပြန်ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍

ခရီးသည်။ ။ “အိုင်ဗင်ဟိုက ပြင်သစ်ဘာသာစကားနဲ့ ပြင်သစ် တို့ထုံးစံကို ကောင်းစွာနားလည်သောကြောင့် ပြင်သစ်ပြည်အတွင်းမှာ သူ့အဖို့ ဘေးအန္တရာယ်မရှိနိုင်ပါ”။

နာ။ ။ “အဲဒါတို့မှာ ကျင်းပမည့်တိုက်ပွဲကို မိအောင် အိုင်ဗင်ဟို ပြန်ရောက်စေချင်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ အက်သဲလ်စတိန်က ၎င်းတိုက်ပွဲ မှာ လူတွေအားလုံးကို နိုင်ခဲ့လို့ရှိလျှင် ဆီဒြစ်က ကျွန်ုပ်ကို သူနဲ့အတင်း ပေးစားမှာ စိုးရိမ်နေရတယ်”။

၎င်းနောက် လေဒီရီဝင်နာသည် အစေခံမိန်းမတစ်ယောက်အား အရက်ချိုတစ်ခွက်နှင့် ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားကို ခရီးသည်သို့ ပေးရန် အမိန့် ပေးလေ၏။ ခရီးသည်သည် အရက်ချိုကိုသောက်၍ ရွှေဒင်္ဂါးကို ငြင်းပယ် ပြီးလျှင် လေဒီရီဝင်နာအား ဦးညွှတ်ကာ အရိုအသေပြု၍ ထွက်လာခဲ့ လေ၏။ အခန်းပြင်၌ အစေခံသည် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိရာ ထိုသူသည် အောက်တန်းစား ဧည့်သည်များနှင့် အစေခံများအိပ်သည့် စိတန်းလျက် ရှိသော အခန်းကလေးများရှိရာသို့ လိုက်ပို့လိုက်လေ၏။

ခရီးသည်။ ။ “ရဟူဒီကော ဘယ်အခန်းမှာ အိပ်သလဲ”
အစေခံ။ ။ “သင့်အခန်းရဲ့ ဟိုဘက်ကအခန်းမှာ အိပ်ပါသည်”။

သည်။။ “ဝက်ထိန်း ဂူသီကော ဘယ်အခန်းမှာလဲ”။
 ခံ။ ။ “သူက ဒီဘက်ကအခန်းမှာ အိပ်ပါသည်။ သင်က သူတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ အိပ်ရပါမည်”။

၎င်းနောက် အစေခံသည် မီးရှူးတိုင်ကို ခရီးသည်အဖို့ ထားခဲ့၍ ထွက်သွားလေ၏။ ခရီးသည်သည် အခန်းတံခါးကိုပိတ်၍ ဖယောင်းတိုင်ကို စိုက်ထောင်ထားပြီးနောက် ကောက်ရိုးခြောက်နှင့် သိုးသားရေဖြင့် ပြင်ဆင်ထားသော အိပ်ရာပေါ်တွင် အိပ်လေ၏။

ထွက်ပြုစရှိသော နေမင်း၏အရောင်သည် ပြတင်းပေါက်မှ ထိုးဝင်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ခရီးသည်သည် အိပ်ရာမှထ၍ ဘုရားရှိခိုးပြီးနောက် ရဟူဒီအိုင်ဇက်၏အခန်းသို့ သွားလေ၏။ ရဟူဒီမှာ အိပ်မက်ထဲတွင် သူတစ်ပါး၏ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံနေရသည့် လက္ခဏာနှင့် ယောင်ယမ်းကာ ညည်းတွားလျက်ရှိရာ ခရီးသည်က ပခုံးကို တုတ်ဖြင့် တို့လိုက်သောအခါ ထိတ်လန့်အံ့ဩသော မျက်နှာထားဖြင့် ရုတ်တရက် ခုန်ထလျက် ပြူးတူးပြီတဲ ကြည့်နေလေ၏။

ခရီးသည်။ ။ “မကြောက်ပါနှင့် အိုင်ဇက်၊ ကျွန်ုပ်ကား သင်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်ပါသည်”။

ဒီ။ ။ “ဒီလိုဖြင့် ရဟူဒီလူအိုကြီးတစ်ယောက်အား ကြင်နာသနားခြင်းအတွက် ဘုရားသခင် ချီးမြှင့်ပါစေ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်နဲ့ ကိစ္စမည်သို့ရှိပါသနည်း”။

သည်။။ “သင်ယခုချက်ချင်း ဒီအိမ်မှထွက်ခွာပြီး မြန်မြန်ကြီး ခရီးမသွားခဲ့လိုရှိလျှင် သင့်အဖို့ ဘေးအန္တရာယ်များဖို့ ရှိတယ်”

ဒီ။ ။ “ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ၊ ဒါထက် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော လူမွဲတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလူက နှောင့်ယှက်မည် ကြံစည်ပါသလဲ”။

သည်။။ “မနေ့ညက ညစာစားပြီး ထမင်းစားပွဲက ထလာခဲ့စဉ်က ဆာဘရိုင်ယန်က သူ့တပည့် မူစလမန်တွေကို အမိန့်ပေးနေတာကြား ခဲ့ရတယ်”။

ဒီ။ ။ “ဘယ်လိုများ အမိန့်ပေးပါသလဲ”။

သည်။။ “နောက်တစ်နေ့နံနက် သင်ဒီအိမ်က ထွက်တာကို စောင့်ကြည့်နေကြရမယ်တဲ့၊ တောထဲ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သင့်ကို ဖမ်းပြီး ဆာဖီလစ်မာလ်ဗွိုင်ဆင်ရဲ့အိမ်ကိုဖြစ်စေ၊ ဆာရဲဂျီနယ်ဖရန် ဒီဘိုးအိမ်ကိုဖြစ်စေ ခေါ်ဆောင်သွားကြရမယ်တဲ့”။

ထိုစကားကို ကြားရသော အိုင်ဇက်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် အားကြီးသဖြင့် မေ့မြောသွားတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေ၏။

ဒီ။ ။ “မိုးဇက်နဲ့အာရန်တို့ ကယ်တော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်ဖြင့် အသားကို သံပူကြီးတွေနဲ့ ကပ်တော့မှာကို ယခုကတည်းက တွေးပြီး ပူလှပြီကော”။

သည်။။ (ကြောက်တတ်သည့်အဖြစ်ကို စက်ဆုပ်သော်လည်း ကြင်နာသောအမူအရာဖြင့်) “ကိုင်း...၊ ကောင်းကောင်းရပ်ပြီး ကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်စမ်းပါဦး အိုင်ဇက်၊ ယခုချက်ချင်း ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ ဒီအိမ်မှထွက်လိုက်ခဲ့လျှင် လူသူမသိတဲ့ တောလမ်းတစ်လျှောက် ခေါ်သွားပြီး တိုက်ပွဲသွားမည့် အရာရှိကြီးတစ်ယောက်ယောက်နှင့် သင့်ကို ထည့်ပေးလိုက်မယ်။ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်ပြီး ခေါ်သွားလို့ရှိလျှင် ဒီအတွက် သင်က ကျေးဇူးဆပ်နိုင်မယ် မဟုတ်လား”။

ရဟူဒီမှာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မည့်အကြောင်းများ ကြားရ စဉ်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသော်လည်း ကျေးဇူးဆပ်ရမည်ဆိုသော စကားကို ကြားရာတွင်မူကား မူးမေ့သွားလေဟန်ဖြင့် အိပ်ရာပေါ်သို့ ပက်လက်လန်ကာ လဲသွားပြန်လေ၏။ ။ ၎င်းနောက်-

ဒီ။ ။ “ကျေးဇူးဆပ်ရမည်ဆိုလျှင် ငွေနှင့်ဆပ်စရာ ကျွန်ုပ်

ဘယ်မှာတတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ကျွန်ုပ်မှာ ပိုက်ဆံဆို၍ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်ကား စီးပွားပျက်ပြားနေသော လူမွဲတစ်ယောက်ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ကို ဤလူဆိုးများလက်ကိုတော့ မအပ်လိုက် ပါနှင့်၊ ပိုက်ဆံတော့ ပေးစရာတစ်ပြားမှမရှိပါ။”

သည်။။ “ကမ္ဘာပေါ်ရှိတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ အားလုံး သင့်လက် ထဲမှာ စုနေလျှင်လည်း ကျွန်ုပ်လူယူမည်မဟုတ်ပါ။ သင့်ကို ကူညီတဲ့ အတွက်လည်း ကျွန်ုပ်တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ အလိုမရှိပါ။ ဤဘုရားဖူး အဝတ်အစားများ ဝတ်ထားသမျှကာလပတ်လုံး လူမွဲလိုနေပါမည်လို့ ကျွန်ုပ် ကျမ်းသစ္စာပြုထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအဝတ်ကို ချွတ်တဲ့အခါ မှာလည်း ဒီပြင်အဝတ်ကိုမဝတ်၊ သံကိုယ်ကျပ်နဲ့ စစ်အဝတ်အစားကို သာ ကျွန်ုပ်ဝတ်ရပါလိမ့်မည်။ သို့သော် သင်က ကျွန်ုပ်၏အကူအညီကို မလိုဘူးဆိုလျှင် သင့်ကို ကျွန်ုပ်က အဖော်လုပ်ချင်တယ်လို့တော့ မထင်ပါ လေနှင့်၊ သင်ကြိုက်လျှင် ဒီအိမ်မှာပင် ဆက်လက်နေနိုင်ပါတယ်။ ဆီခြစ်က သင့်ကိုစောင့်ရှောက်ကောင်း စောင့်ရှောက်ပါလိမ့်မည်။”

ဒီ။ ။ “မဖြစ်နိုင်ပါ၊ ဆီခြစ်က ရဟူဒီတစ်ယောက်ကို သူနှင့် အတူ ခရီးသွားခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ပါ။ မာလ်ဗွိုင်ဆင်နဲ့ ဖရန်ဒီဘိုး တို့နယ် အတွင်း ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း ဖြတ်သန်းသွားလျှင်လည်း ကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းပြီး မသေမချင်းနှိပ်စက်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်၌ ပိုက်ဆံမရှိဆို ခြင်းကို ၎င်းတို့ယုံကြည်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ လာပါ လူငယ်ကလေးရယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ အတူတကွ ယခုချက်ချင်းသွားကြပါစို့ ဒါထက် လူမမြင် အောင် ဘယ်နည်းနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ထွက်နိုင်ပါမလဲ။”

သည်။။ “လာ ဒါဖြင့်လိုက်ခဲ့။”

ခရီးသည်သည် ရဟူဒီ၏အခန်းမှ ဝက်ထိန်းဂူသီ၏အခန်းသို့ ကူးလာလေရာ ရဟူဒီလည်း နောက်မှ လိုက်ပါလာလေ၏။

သည်။ “ဟေ့ ဂူသီ ထစမ်း၊ ဝင်းနံဘေးက တံခါးကလေးကို ဖွင့်ပြီး ကျွန်ုပ်နဲ့ရဟူဒီကို ထုတ်ပေးလိုက်စမ်း”။

ဂူသီမှာ အောက်တန်းစားလူတစ်ယောက်မျှဖြစ်သော ခရီးသည်က အခန့်စားလုပ်၍ နှိုးသည်ကို မခံချင်လှသော အမူအရာဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပြန်ပြောလိုက်၏။

သီ။ “နေကြစမ်းပါဦး၊ ရဟူဒီတစ်ယောက်နဲ့ ခရီးသည် တစ်ယောက်ဟာက ဒီအိမ်မှာ စောစောစီးစီးကြီး ဘာကြောင့်ထွက်ပြေး ချင်ရတာတဲ့လဲ၊ တကယ်လို့ သူတို့ထွက်ပြေးချင်လျှင်ကော ကျွန်ုပ်က ဘာကြောင့်တံခါးဖွင့်ပေးရမှာတဲ့လဲ”။

သည်။ “ကျွန်ုပ်က အမိန့်ပေးလို့ပေါ့”။

ယင်းသို့ ပြောပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ခရီးသည်သည် ဂူသီ၏ နားနားသို့ ကုန်းလျက် စကားတီးတိုးပြောလိုက်လေရာ ဂူသီမှာ ထိုစကား ကိုကြားရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အလွန်အကြူးအံ့ဩလှသော အမူအရာ ဖြင့် ရုတ်တရက် ခုန်ပေါက်ကာထပြေးလျှင် စကားပြောတော့ မည်ပြုသေး ၏။ သို့သော်လည်း ခရီးသည်သည် လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကို ထောင် လျက် “တော်ပါ ဂူသီ ပီပီစကားပြောသင့်မှပြောပါ၊ တံခါးကို ခုချက်ချင်း ဖွင့်ပေးစမ်း၊ နောက်တော့ အကြောင်းစုံသိလိမ့်မယ်၊ ကိုင်း သွားစမ်း ရှေ့က”။

ဂူသီသည် အလွန်နိမ့်ချသော အမူအရာဖြင့် ခရီးသည်၏ လက်ကို နမ်းရှုပ်၍ ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။ ရှေးဦးစွာ ရဟူဒီ၏ မြည်းကိုလည်းကောင်း၊ ခရီးသည်အတွက် မြည်းတစ်ကောင် ကိုလည်းကောင်း ထုတ်လာခဲ့၍ ကုန်းပြင်ပေးလေရာ ခရီးသည်ကမူ အဲ့ရှိဘိသို့ရောက်သောအခါတွင် ဆီခြစ်တို့လူစုလက်သို့ ပို့အပ်လိုက် မည်ဟု ကတိထား၏။ ခရီးသည်နှင့် ရဟူဒီတို့သည် ကျုံးကို ဖြတ်ကျော်

သောတံတားပေါ်မှ ဖြတ်ကူး၍ တောစပ်သို့ဝင်မိကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရဟူဒီသည် အိတ်တစ်လုံးကို ကုန်းနှီးတွင်ချည်လျက် 'အဝတ်တွေပါ' ဟု ပြောပြီးလျှင် မိမိ၏အင်္ကျီရှည်ကြီးနှင့် ဖုံးထားလေ ၏။ ခရီးသည် သည် လျှို့ဝှက်သော တောလမ်းများတစ်လျှောက် ဖြတ်သန်းခေါ်ဆောင် သွားလေရကား ရဟူဒီ၏စိတ်ထဲ၌ နော်မန်အရာရှိကြီးတစ်ယောက် ယောက်ထံသို့ မိမိအား လှည့်ဖြားခေါ်ဆောင်သွားချေတော့မည်လားဟု တွေးတောပူပန်မိသေး၏။

ရဟူဒီက ခရီးသည်အား ဤကဲ့သို့ ယုံမှားသံသယဖြစ်ရသည် မှာ အံ့ဩဖွယ်ရာမဟုတ်ချေ။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရဟူဒီများကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့၏ ညဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရသော လူ မျိုးဟူ၍ မရှိသောကြောင့်ပေတည်း။ ဂျန်ဘုရင်ကိုယ်တိုင် တစ်ခါက ကြွယ်ဝသော ရဟူဒီတစ်ယောက်ကို ဖမ်းထား၍ ၎င်း၏ဥစ္စာပစ္စည်းများ သို့ဝှက်ထားရာအရပ်ကို မပြောမချင်း တစ်နေ့လျှင် သွားတစ်ချောင်း နုတ်ပစ်စေခဲ့ဖူး၏။ နောက်ဆုံး၌ ပါးစပ်ထဲ၌ရှိသော သွားအားလုံး ကုန် လုမတတ်ရှိ၍ ငွေအမြောက်အမြား ထုတ်ပေးသောအခါမှသာလျှင် ထို ရဟူဒီကို လွှတ်လိုက်လေတော့၏။ ဘုရင်များကိုယ်တိုင်က ထိုကဲ့သို့ မကောင်းသော နမူနာပြုလျက်ရှိသည့်အခါ အရာရှိများနှင့် အခြားလူ များက ၎င်းနမူနာအတိုင်း လိုက်ကြသည်။ နှောင့်နှေးဆိုင်းတွခြင်းမရှိ ကြသည်မှာ ယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာရှိ၏။

စကားမပြောဘဲ ခရီးအတန်ငယ်သွားမိကြသောအခါ-
သည်။။ "ဟောဟိုက ဝက်သစ်ချပင်အိုကြီးဟာ ဖရန်ဒီဘိုးရဲ့ နယ်ဆုံးမှတ်တိုင်ကြီးဖြစ်တယ်၊ မာလ်ဗွိုင်ဆင်ရဲ့နယ်ကို ကျော်လွန်ခဲ့ ကြသည်မှာ အတန်ကြာခဲ့ပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ ထိုလူနှစ်ယောက်တို့ထံမှ ဘေး အန္တရာယ်စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ မရှိတော့ပါ"။

ဒီ။ ။ “သို့သော် ကျွန်ုပ်ကို ပစ်ထားခဲ့ပါနှင့်ဦး အမောင်၊ အလွန် ရက်စက်တဲ့ လူစွမ်းကောင်း ဆာဘရိုင်ယန်ရဲ့ ဘေးရန်ရှိပါသေးတယ်”။

သည်။ ။ “သင်ကား ရဟူဒီ၊ ကျွန်ုပ်ကား ခရစ်ယာန်ဖြစ်သော ကြောင့် အတူခရီးမသွားနိုင်၊ ခွဲခွာကြမှတော်လိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ဆာဘရိုင်ယန်က နှိပ်စက်လျှင်လည်း ကျွန်ုပ် ကာကွယ်ရန် မတတ်နိုင်၊ ကျွန်ုပ်မှာ စစ်တိုက်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ”။

ဒီ။ ။ “ကျွန်ုပ်ကို ပစ်ထားခဲ့ပါနှင့်၊ တောင်းပန်ပါရစေ ကျွန်ုပ်လူမွဲတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ကျေးဇူးဆပ်နိုင်ပါသည်”။

သည်။ ။ “ကောင်းပြီ၊ ရှက်ဖီးမြို့တိုင်အောင် လိုက်ပို့လိုက်မည်။ ဟိုရောက်တော့ သင်တို့လူမျိုးတွေ များစွာရှိကြ၍ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်နိုင်လိမ့်မည်”။

ဒီ။ ။ “ကျေးဇူးကြီးလှပါပြီ၊ ရှက်ဖီးမြို့မှာ ကျွန်ုပ်ဆွေမျိုး ဇာရက်ဆိုသူရှိပါသည်။ သူ့အိမ်သို့ ကျွန်ုပ်သွားနိုင်ပါသည်”။

သည်။ ။ “ကောင်းပြီ ရှိစေ၊ ရှက်ဖီးရောက်အောင် အတူသွားပြီး ဟိုမှာခွဲကြမည်”။

ရှက်ဖီးမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြသောအခါ ခရီးသည်က ခွဲခွာတော့မည်ဟု နှုတ်ဆက်ရာတွင် ရဟူဒီက “ကျွန်ုပ်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်တဲ့ အတွက် ကျေးဇူးမဆပ်ရမီ မခွဲခွာနိုင်သေးပါ။ ကျေးဇူးဆပ်ရန်အတွက် ဇာရက်၏ အိမ်သို့လည်း သင့်ကိုခေါ်မသွားဝံ့ပါ”။

သည်။ ။ “ကျွန်ုပ် ဘာမျှအလိုမရှိဘူးလို့ သင့်ကိုပြောပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ တော်ပါပြီ”။

ဒီ။ ။ “နေပါဦး ခဏကလေးနေစမ်းပါဦး။ ကျွန်ုပ်မှာတော့ အမွဲဆုံးရဟူဒီဖြစ်တဲ့အတွက် ပိုက်ဆံတစ်ပြားမျှမရှိပါ။ သို့သော် ယခု အချိန်အခါမျိုးမှာ မည်သည့်ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးကို သင်လိုချင်သည်ဟု

ကျွန်ုပ်တွေ့နိုင်ပါသည်။ မြင်းကောင်းတစ်စီးနဲ့ သံချပ်အင်္ကျီတစ်စုံ လိုချင်သည်မဟုတ်ပါလား။”

သည်။ ။(ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားလျက်) “ဘယ်နည်းနဲ့ သင်သိသလဲ။”

ဒီ။ ။“ဘယ်နည်းနဲ့သိသိ ကျွန်ုပ်တွေ့တဲ့အတိုင်းမှန်တယ် ဟုတ်လား။ ဒီထက်အရေးကြီးတာက သင်လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းကိုရအောင် ကျွန်ုပ် တတ်နိုင်တယ်။”

သည်။ ။“ယေရှုရှလင်မြို့က ဘုရားဖူးပြီး ပြန်လာခဲ့တဲ့ လူ တစ်ယောက်ဟာ မြင်းတစ်စီးနဲ့ သံချပ်အင်္ကျီကို ဘယ်နည်းနဲ့လိုချင် တတ်မလဲ။”

ဒီ။ ။“သင်တို့အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အထက်တန်းစားတွေ အကြောင်း ကို ကျွန်ုပ်ကောင်းကောင်းသိသည်။ သင်တို့လူစုဟာ လှလှပပဝတ်နေတဲ့ ဝတ်လုံကြီးတွေကိုချွတ်ပြီး ဘုရားဖူးလူဆင်းရဲ အဝတ်ကလေးနဲ့ ယေရှု ရှလင်မြို့ကို သွားချင်သွားလိုက်တာပဲ။ မူစလမန်များဟာ မက်ကာ ရောက်လျှင် ဟာဇီကြီးဖြစ်တယ်ဆိုတာလို သင်တို့လူစုလည်း ယေရှု ရှလင်ကို သွားတတ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်နားလည်ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ယနေ့နံနက် ကျွန်ုပ်အိပ်ရာပေါ်မှ သင်ကုန်းပြီး စကားပြောလိုက်တော့ သင့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ လူစွမ်းကောင်းများ ဆောင်တတ်တဲ့ ရွှေကြိုးနဲ့ ရွှေဖနောင့်တက်ကို ကျွန်ုပ်မြင်လိုက်ရပါတယ်။”

သည်။ ။(ပြုံးရယ်လာလျက်) “ဪ... ဒီလိုလား၊ ကျွန်ုပ်မှာ လျှို့ဝှက်တဲ့ပစ္စည်းပါတယ်ဆိုပါတော့။ သင့်ကိုယ်မှာရှာကြည့်လိုက် လျှင်ကော ဘယ်လိုလျှို့ဝှက်တဲ့ပစ္စည်းများ တွေ့မလဲ မဆိုနိုင်ဘူးပေါ့။”

ဒီ။ ။(ပျာယံးပျာယာအမူအရာဖြင့်) “မပါပါဘူး၊ ဘာမှ မပါ ပါဘူး၊ ကျွန်ုပ်မှာ လူမွဲတစ်ယောက်ပါ၊ သူတောင်းစားထက် မွဲပါသေး တယ်။ သို့သော် နေပါဦး၊ စာကလေးတစ်ကြောင်း ရေးစမ်းပါဦးမယ်။”

ထို့နောက် ရဟူဒီသည် ခါးပတ်တွင် အသင့်တပ်ချိတ်လျက် ပါလာသော စာရေးကိရိယာ တန်ဆာများကို ဖြုတ်၍ ဟေဗျဲဘာသာ ဖြင့် စာတစ်စောင်ရေးသားပြီးလျှင် ခရီးသည်၏လက်သို့ ပေးအပ်လျက် ပြောသည်မှာ-

ဒီ။ ။ “လိစ်တာမြို့မှာ ဥစ္စာကြွယ်ဝတဲ့ရဟူဒီလူမျိုး ဂျေရမ်ဆိုတဲ့ လူကို လူတိုင်းသိပါတယ်။ သူ့ကို ဒီစာပေးလိုက်ပါ။ သူ့မှာ မြင်းကောင်းတွေ သံချပ်အင်္ကျီတွေ၊ ရောင်းစရာရှိတယ်။ အညံ့ဆုံးဟာ ဘုရင်သုံးနိုင်လောက်တယ်။ အဲဒီအထဲက အကောင်းဆုံးမြင်းတစ်စီးနဲ့ အကောင်းဆုံးသံချပ်အင်္ကျီတစ်စုံကို သင်ကြိုက်ရာ ရွေးယူလေတော့။ တိုက်ပွဲအတွက် အခြားပစ္စည်းများ အသုံးလိုသေးလို့ရှိလျှင်လည်း သူ့ဆီမှာ တောင်းယူနိုင်တယ်။ တိုက်ပွဲပြီးတဲ့အခါကျတော့သာ မြင်းနဲ့တကွ ပစ္စည်းအားလုံးကို သူ့လက်ထဲ ပြန်ပို့လိုက်ပါ။”

သည်။ ။ “သို့သော် နေစမ်းပါဦး၊ တိုက်ပွဲစည်းကမ်းအရမှာ ရှုံးတဲ့ လူရဲ့မြင်းရော၊ သံကိုယ်ကျပ်ရော၊ လက်နက်တွေရောဟာ နိုင်တဲ့လူကို အပ်လိုက်ရတယ်ဆိုတာ သင်သိရဲ့လား။”

ဒီ။ ။ “သင့်ကို ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက်တော်မူလိမ့်မယ်။ သင့်လှံဟာ မိုးဇက်ရဲ့တောင်မှူးကဲ့သို့ တန်ခိုးသတ္တိရှိမည့်အတွက်ကြောင့် ဧကန်မုချ သင်နိုင်ရမယ်” ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထွက်သွားတော့မည် ပြုသည်တွင် ခရီးသည်က ၎င်း၏အင်္ကျီကိုဆွဲထားလျက်

သည်။ ။ “တစ်ဆိတ်နေစမ်းပါဦး အိုင်ဇက်ရဲ့၊ တိုက်ပွဲဆိုတာမျိုးဟာ အရှုံးအနိုင်နှစ်လမ်းရှိတယ်၊ မတော်တဆ မြင်းသေသွားမယ် သံချပ်အင်္ကျီ ပျက်စီးသွားမယ်၊ ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ။ သင်တို့လူမျိုးက ဘာတစ်ခုမျှ အဖိုးအခမရဘဲ ပေးတဲ့လူမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ ဂျေရမ်က ခံနိုင်ပါ့မလား။”

ဒီ။ ။ “တစ်စုံတစ်ခု ပျက်စီးသွားလျှင်၊ ကျွန်ုပ်က စိုက်လျော်ပါ။”

မည်။ သို့သော် သတိဝီရိယနဲ့လုပ်ပါ။ ဘယ်နေရာမှာမှ အရမ်းမလုပ်ပါ
လေနှင့်။ မြင်းနဲ့အင်္ကျီအတွက် ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ သင့်အတွက်
ပြောတာပါ”

၎င်းနောက် ရဟူဒီနှင့်ခရီးသည်တို့သည် ထိုနေရာတွင် ခွဲခွာကြ၍
ရှက်ဖီးမြို့သို့ တစ်ယောက်တစ်လမ်းစီ လိုက်သွားကြလေ၏။

အခန်း ၇

တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ခြင်း

ဤခေတ်အခါက အင်္ဂလန်ပြည်ကို အုပ်ချုပ်စိုးစံလျက်ရှိသော ဂျွန်ဘုရင်သည် ရစ်ချတ်ဘုရင်၏ ရန်သူကြီးဖြစ်သော ပြင်သစ်ဘုရင် ဖိလစ်နှင့် ပူးပေါင်း၍ နောင်တော် ရစ်ချတ်ဘုရင်ကို ဂျာမန်ဘုရင်လက် မှ မလွတ်မြောက်ရန်အရေးအတွက် အပတ်တကုတ်အားထုတ် စီမံလျက် ရှိကြ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ အင်္ဂလန်ပြည်၏ဘုရင်များအနက်တွင် အဆိုးရွားဆုံးတစ်ယောက်ဖြစ်သော ဂျွန်ဘုရင်သည် အကယ်၍ ရစ်ချတ် ဘုရင် ထောင်ထဲ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါက ထီးမွန်နန်းမွေကို နောင်တော်ဂျော်ဖရီ ၏သားတော် အာသာမင်းသားက ဆက်ခံမည့်အရေးကို ကာကွယ်ရန် အတွက် အကြံအမျိုးမျိုးထုတ်လျက် ရှိ၏။ အများသိရှိ ကြပြီးဖြစ်သည့် အတိုင်း ရစ်ချတ်ဘုရင်သည် ပြင်သစ်ပြည်၌ စစ်တိုက်ရင်း ကျဆုံးသော အခါ၌ ညီတော်ဂျွန်မင်းသားပင်လျှင် ထီးနန်းရိုက်ရာကို ဆက်ခံစိုးစံခဲ့ရ ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ ဂျွန်မင်းသားသည် တိုင်းပြည်ကို အလွန်ညံ့ဖျင်း စွာ အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် တိုင်းသူပြည်သားများသည် သေလွန်သူများကိုပင် လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ရောက်ကြသည်ဟု မနာလိုရ မတတ်ဖြစ်နေကြလေတော့၏။

တိုင်းသူပြည်သားများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း၊ ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ အခွန်အတုတ် အဆမတန်ကြီးလေးစွာ ထမ်းဆောင်ရခြင်းစသော ဆင်းရဲဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တွေ့ကြုံနေကြရသော်လည်း အပျော်တိုက်ပွဲများကို အလွန်တရာကြည့်လို မြင်လိုကြ၏။ တိုက်ပွဲများ ကြည့်ရှုရခြင်းမှာ ၎င်းတို့၏ဆင်းရဲဒုက္ခ ထူထပ်လှသော တစ်သက်တာ၌ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာကြီး တစ်ခုကဲ့သို့ မှတ်ယူကြရပေရာ ၎င်းပွဲမျိုး ကြည့်ရှုရန်အတွက် ဝေးလံသောအရပ်မှ လာရောက်တတ်ကြ၏။

လိစ်တာရှိုင်ယာနယ် အဲရှ်ဘီဒီလောဇောက်မြို့၌ ကျင်းပမည့် တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ကျော်စောကြီးကျယ်သော တိုက်ပွဲကြီးဖြစ်၍ ဂျန်မင်းသားနှင့်မျူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိအပေါင်းတို့သည် ရှုစားရန်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်စေ လာရောက်ကြ၏။

တိုက်ပွဲကြီးကျင်းပပုံမှာ အောက်ပါနည်းအတိုင်းဖြစ်၏။ စိမ်းလန်းသော မြက်တိုက်လေးများ ပေါက်လျက် ညီညာပြန့်ပြူးစွာရှိသော ကွင်းကြီးတစ်ကွင်းတွင် အနံ့ထက် အလျားကရှည်သော အကွက်ကြီးတစ်ကွက် ရွေးချယ်၍ ၎င်းအကွက်ပတ်လည်တွင် သစ်တိုင်ကြီးများ စိုက်ထူထား၏။ ၎င်းအကွက်ကြီး၏ နှစ်ဖက်သောအလျားတို့၌ တံခါးပေါက်တစ်ခုစီရှိလေရာ ၎င်းတို့မှာ တိုက်ခိုက်သူလူစွမ်းကောင်းများ ထွက်ဝင်ရန်အတွက်ဖြစ်၏။ တံခါးပေါက်အသီးသီး၌ ကြွေးကြော်သူ ၂ ယောက်၊ ခရာမှုတ်သူ ၆ ယောက်၊ အော်ဒလီ ၆ ယောက်နှင့် စစ်သားတစ်စုစီရှိကြလေရာ ကြွေးကြော်သူများမှာ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီး လူကောင်းများဖြစ်၍ တိုက်ခိုက်မည့် လူစွမ်းကောင်းများသည် ၎င်းတို့စာရင်းတွင် ဖော်ပြထားသော အမည်အတိုင်း ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန် အကြောင်းကို လည်းကောင်း ၎င်းတို့၏ဒိုင်းများ၌ ဖော်ပြထားသော အမှတ်အသားများသည် ၎င်းတို့ပိုင် အမှတ်တံဆိပ်များ ဟုတ်မဟုတ် အကြောင်းကိုလည်း

ကောင်း၊ စစ်ဆေးစုံစမ်းခြင်းအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ကြရ၏။ ထို့ပြင် အဆိုပါအရာရှိများသည် တိုက်ခိုက်သောလူစွမ်းကောင်းများ၏ အမည်များကို လူအများကြားလောက်အောင် ထုတ်ဖော်ကြွေးကြော်ကြရ၍ တိုက်ပွဲအတွင်း ငြိမ်ဝပ်ပိပြားခြင်းနှင့် စည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်းရှိစေရန် အတွက်ကိုလည်း တာဝန်ယူကြရ၏။

ကွင်းကြီး၏တစ်ဖက်သောအစွန်း၌ ပိုးထည်ဖြင့် ပြုလုပ်ထား သည့် လှပသော မိုးကာတဲကြီးငါးခု ခင်းကျင်းလျက်ရှိရာ ၎င်းတဲများမှာ ရှိသမျှ သော လူစွမ်းကောင်းများကို တိုက်ခိုက်အံ့ဟု 'ချဲလင်း' လုပ်ထားသော လူစွမ်းကောင်းကြီးငါးဦးတို့၏ တဲကြီးများဖြစ်ကြ၏။ တဲကြီးအသီး သီး၏ရှေ့၌ တဲရှင်လူစွမ်းကောင်းအသီးသီး၏ ခိုင်းကြီးများ ဆွဲထားလေ ရာ တိုက်ခိုက်လိုသော အခြားလူစွမ်းကောင်းသည် ထိုတဲ ဆီသို့လာ၍ မိမိတိုက်လိုသော လူစွမ်းကောင်း၏ခိုင်းကို လှုံ့ဖြင့် ထောက်ပြရသော ထုံးစံရှိ၏။ ၎င်းခိုင်းများတွင် ခိုင်းရှင်လူစွမ်းကောင်း၏ အမှတ်တံဆိပ်များ ကို ထင်ရှားစွာ ခြယ်လှယ်ထားလေရာ တိုက် ခိုက်နေသည့်အခိုက်တွင် လူစွမ်းကောင်း၏ မျက်နှာကိုမမြင်ကြရစေကာ မူခိုင်းမှ အမှတ်တံဆိပ် တို့ကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ဟု ပရိသတ်တို့က သိရှိနိုင်ကြ၏။

ပိုးထည် မိုးကာတဲကြီးငါးတဲအနက် အလယ်၌ရှိသော တဲမှာ လူစွမ်းကောင်း ဆာဘရိုင်ယန်ဒီဘိုဂီလ်ဘတ်၏တဲဖြစ်လေရာ ၎င်း၏ သူရသတ္တိနှင့် အတိုက်အခိုက်ကျင်လည်ခြင်းတည်းဟူသော ဂုဏ်အခြင်း အရာတို့ကို ချီးမြှောက်သောအနေဖြင့် ဗဟိုနေရာကို ၎င်းအဖို့ ပေးထား ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ၎င်းတဲ၏တစ်ဖက်၌ ဖရန်ဒီဘိုးနှင့် မာလ်ဗွိုင်ဆင်တို့ ၏ တဲများတည်ရှိကြရာ အခြားတစ်ဖက်၌ကား ဂရင်မက်နီနှင့် မိုင်ပွန် အမည်ရှိ လူစွမ်းကောင်းများ၏ တဲများ တည်ရှိကြ၏။

၎င်းတဲကြီးများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ကွင်းကြီး၏ အခြား
 သောအစွန်းတစ်ဖက်၌ကား ၎င်းလူစွမ်းကောင်းငါးယောက်တို့နှင့်
 ဘက်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ကြရမည့် အခြားလူစွမ်းကောင်းများအတွက် တစ်နေရာ
 သတ်မှတ်ထား၏။ ကွင်းကြီးတစ်လျှောက်လုံး၌ကား စစ်သားများနှင့်
 အခြွေအရံများ၏ တဲများ၊ စားစရာရောင်းသော တဲများ၊ ပန်းပဲသမား
 များ၏ တဲများ၊ မြင်းစောင်းများ၊ သံချပ်အင်္ကျီလုပ်သမားများ၏ တဲများ
 စသည်ဖြင့် အနှံ့အပြားရှိနေကြလေ၏။

တိုက်ခိုက်ရမည့် မြေကွက်ကြီး၏ ပတ်ပတ်လည်၌ကား အဆင့်
 ဆင့် မြင့်တက်သွားသော စင်မြင့်များ ဆောက်လုပ်ထားရာ ၎င်းတို့မှာ
 အထက်တန်းစား ပရိသတ်များ ရှုစားရန်အတွက်ဖြစ်၏။ ၎င်းစင်မြင့်
 များနှင့် သစ်တိုင်များ၏ အကြား၌လည်း နေရာကွက်လပ်များရှိသေးပေ
 ရာ ၎င်းမှာ အလယ်အလတ်တန်းစား ပရိသတ်များအတွက်ဖြစ်၏။
 အောက်တန်းစားပရိသတ်များမှာမူ သစ်တိုင်များပေါ်မှကျော်၍ မြင်နိုင်
 သည့် မြေမြင့်ရာကမူများ၊ ကုန်းမြင့်ကလေးများ၊ မြေပုံများ စသည်တို့ကို
 သင့်တော်သလို ရှာဖွေကြည့်ရှုကြရ၏။

ကွက်လပ်ကြီး၏ တစ်ဖက်သောမျက်နှာဗဟိုချက်၌ကား အခြား
 သော စင်မြင့်များထက်မြင့်၍ ပိုမိုခမ်းနားသော စင်မြင့်ကြီး တည်ဆောက်
 ထားရာ ၎င်းမှာ ဂျန်မင်းသားနှင့် ၎င်း၏နောက်လိုက်နောက်ပါများ
 အတွက် ဖြစ်၏။ အထူးစင်မြင့်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ကွက်လပ်၏
 အခြားသောမျက်နှာ၌ကား ဒုတိယ အထူးစင်မြင့်တစ်ခုရှိပြန်လေရာ
 ၎င်းမှာ 'အလှဘုရင်မ' အတွက်ဖြစ်၏။ 'အလှဘုရင်မ' ဆိုသည်မှာ
 ပရိသတ် များအနက်မှ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် မိန်းမပျို
 တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဆုများပေးခြင်း၊ အောင်မြင်သူအား သရဖူဆောင်း
 ပေးခြင်း စသော အလုပ်များကို ဆောင်ရွက်ရ၏။ မည်သည့် မိန်းမပျို

အား ရွေးချယ်တင်မြှောက်လိမ့်မည်ဟူ၍မူ ပွဲမလုပ်မီ မည်သူမျှ မပြောနိုင် ချေ။

ဤတိုက်ပွဲမျိုးမှာ အပျော်တိုက်ပွဲဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြရသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် အတော်ကြမ်းလှ၏။ အချို့မှာ ခြေလက်တွင်မျှမက ဇက်ပါကျိုး၍ အသက်ဆုံးရှုံးတတ်ကြလေရာ အသက်သာဆုံး ဖြစ်နိုင် သော အခြင်းအရာမှာ လူနှစ်ယောက်တို့ မြင်းနှင့်ကဆုန်စိုင်း၍ ရင်ဆိုင် တိုက်မိကြရာတွင် တစ်ယောက်လူမှာ ရန်သူ၏လှံချက်ဖြင့် မြင်းပေါ်မှ ကျွမ်းပြန်ထိုးကျခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ကိုင်ဆောင်ကြသော လှံများမှာ အဖျားတုံးဖြစ်၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျရုံမျှ လောက်သာ ချိန်ရွယ်ထိုးကြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အပျော်တိုက်ပွဲဟု ခေါ်ဆိုကြရ၏။ စင်စစ်မှာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကဆုန် စိုင်းလျက်ရှိသော မြင်းပေါ်မှ အပြင်းအထန်ကျွမ်းပြန်ထိုးကျခြင်းအလုပ် မှာ သက်သာလှသည်မဟုတ်ချေ။ အကျတော်ခဲ့လျှင် အသက်နှင့်ကိုယ် အိုးစားမကွဲ ရုံ မျှလောက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် တစ်ခါတစ် ရံ လူစွမ်းကောင်းနှစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် လူစွမ်းကောင်းနှစ်စုတို့သည် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အသွားထက်သော လှံချိန်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် သဘောတူချိန်းဆိုတတ်ကြလေရာ နှစ်ယောက်လုံး မြင်းပေါ်မှကျသည့် အခါတွင်လည်း ဓားဖြင့် ခြေကျင်ဆက်လက်တိုက် ခိုက်ကြသေး၏။

တိုက်ပွဲအစပြုရန် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့ အရုဏ်တက်အချိန် မှစ၍ ပရိတ်သတ်တို့သည် အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ ဆိုက်ရောက်စ ပြုလာကြ ၏။ အောက်တန်းစားလူများအနက် အချို့တို့သည် ကွက်လပ်အနီးရှိ သစ်ပင်မြင့်များသို့ပင် တက်နေကြလေရာ အချို့မှာ အနီးရှိ ရွာမှ ဘုရား ရှိခိုးကျောင်း ခေါင်းလောင်းစင်များသို့ပင် တက်နေကြ၏။ သစ်တိုင်များ နှင့် စင်မြင့်များအကြားရှိ ကွက်လပ်တစ်လျှောက်၌ကား မြေပိုင်ရှင်

ကလေးများ၊ လယ်သမားများ စသော အလယ်အလတ်တန်း ပရိသတ် တို့ဖြင့် တဖြည်းဖြည်းပြည့်စပြုလာလေရာ စင်မြင့်များမှာမူကား အထက်တန်းအရာရှိကြီးများနှင့် ဂုဏ်သရေရှိမိန်းမများ၏ တောက်ပသော အဝတ်ရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် တလက်လက်ဖြစ်လာလေ၏။

သစ်တိုင်နှင့် စင်မြင့်အကြားရှိ ကွက်လပ်တွင် ရပ်လျက်ရှိသော ပရိသတ်များအနက် ရဟူဒီအိုင်ဇက်နှင့် သမီးချော ရောက်ခါတို့ ပါရှိကြ၏။ အိုင်ဇက်မှာ အနီးရှိ ပရိသတ်တို့၏ ငြူစူစောင်းမြောင်းစွာ ပြောဆိုခြင်းများကိုခံရပြီးမှ ရပ်စရာနေရာရခဲ့၏။ အချို့ကမူ ထိုကဲ့သို့ နေရာရပြီး သည့်နောက်၌ပင် အိုင်ဇက်အား ဆွဲထုတ်မည်ဟု တကဲကဲပြုလုပ်နေကြသေးရာ ထိုခဏ၌ ဂျန်မင်းသား ဝင်လာသောကြောင့်သာလျှင် ချမ်းသာရာ ရသွားလေတော့၏။ ဂျန်မင်းသားနောက်၌ကား အရာရှိကြီးများ၊ မှူးမတ်များ၊ စစ်ဗိုလ်ကြီးများ၊ သာသနာဘက်ဆိုင်ရာ ဘုန်းကြီးများ အစရှိသည့် နောက်လိုက်နောက်ပါများစွာ ပါလာကြလေရာ ၎င်းတို့အနက် ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေဘုန်းကြီးအေမာလည်း ပါလာခဲ့၏။ ဘုန်းကြီးအေမာမှာ မင်းသားကို ခြံရံလျက်ရှိသော လူကုံထံလူငယ်ကလေးများ နည်းတူ သစ်လွင်ခမ်းနား၍ ပြောင်လက်စွာရှိသော အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်လျက် ရှိ၏။

ဂျန်မင်းသားသည် သိုက်မြိုက်ခုံညားစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်လျက် ရှိသော အခြွေအရံများနှင့်အတူ ကွက်လပ်ကြီးကို မြင်းများနှင့် တစ်ပတ် လှည့်လျက် ကြည့်ရှုနေစဉ် ပရိသတ်များက ရဟူဒီအိုင်ဇက်အား အတင်း ဆွဲထုတ်မည်ပြုနေကြသည့်အဖြစ်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ အိုင်ဇက်မှာ စင်စစ်အားဖြင့် အလွန်တရာ ဥစ္စာနေပေါကြွယ်ဝသော ရဟူဒီသူဌေး တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အလျောက် ၎င်းထံမှ ဂျန်မင်းသားကိုယ်တိုင်ကပင် ကြေးငွေမြောက်မြားစွာ ချေးငှားသုံးစွဲခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်ရာ ဂျန်မင်းသားသည်

အိုင်ဇော်ကိုမြင်သောအခါတွင် “အလို ဟောဟိုမှာ သူဌေးတကာ သူဌေးကြီး အိုင်ဇော်ပါတကား။ ဘယ့်နှယ်လဲ အိုင်ဇော်။ ဒီသူငယ်မကလေးဟာက မောင်မင်းဇနီးလား၊ သမီးလား ဆိုစမ်းပါဦး။ ဪ သမီးကို ဟုတ်စ၊ ဒါထက် ငါတို့ကိုငွေချေးနေတဲ့ သူဌေးကြီးတစ်ယောက်က လူသာမန်တွေနဲ့ရောပြီးထိုင်နေလို့ တော်နိုင်ပါရိုးလား။ ဟေ့၊ အပေါ်ဆင့်က ဆက်ဆွန်ကောင်တွေ၊ ဟောဒီက ရွှေသူဌေးကြီးနဲ့သမီးအတွက် နေရာဖယ်ပေးလိုက်ကြပါဘိကွယ်တို့။”

ထိုကဲ့သို့ ရိုင်းပျစွာ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းခံရ၍ လူတိုင်းမုန်းတီးသော ရဟူဒီနှင့် ယှဉ်တွဲထိုင်ရန် အမိန့်ပေးခြင်း ခံကြရသော ဆက်ဆွန်လူကြီး လူကောင်းတစ်စုတို့မှာကား အခြားမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏မိတ်ဆွေ ဆက်ဆွန်ဆီခြစ်နှင့် ရှေးဆက်ဆွန်ဘုရင်ဟောင်းတို့၏သွေးပါသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အိမ်နီးချင်းဆွေမျိုး အက်သဲလ်စတိန်တို့ပင် ဖြစ်ချေ၏။ ၎င်းအက်သဲလ်စတိန်မှာ သူရသတ္တိကောင်း၍ ကာယဗလကြီး မားလှသူတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ခပ်ထိုင်းထိုင်းဉာဏ်လေးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရကား ဇော်ကားသော မင်းသားအား ဆီခြစ်က စိတ်မာန် အလျောက် ခပ်ထန်ထန်တုံ့ပြန်ကြည့်နေစဉ် အက်သဲလ်စတိန်မှာ မင်းသား ပြောသော စကားကို နားမလည်ဟန်အမူအရာဖြင့် ကြောင်တောင်ကြီး ငေးလျက်ကြည့်နေလေ၏။ ဂျန်မင်းသားကမူ မိမိအား စိန်းစိန်း ကြောင်တောင် ကြည့်ရချေမည်လောဟု ဒေါသအမျက်ထွက်လာသဖြင့် အနီးအပါး၌ရှိသော နိုင်ငံခြားသား စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်၍ “ဟေး၊ ဒီဘရေစီ၊ ဟောဟိုက ကြောင်တောင်ကြီးငေးနေတဲ့ ဆက်ဆွန်ဝက်ကောင်ကို လှံနဲ့တစ်ချက်လောက် ထိုးပြီး နှိုးပေးလိုက်စမ်းပါလား” ဟု ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ ဒီဘရေစီသည် မိမိ၏ လှံရှည်ကြီးကိုမြှောက်၍ မျက်လုံးအကြောင်သားနှင့်ငေးလျက်ရှိသော အက်သဲလ်

စတိန်သို့ လှံသွားဖြင့် ထိုးစိုက်တော့မည်ပြုစဉ် ဆီခြစ်သည် လျှပ်စစ်၏ လျှင်မြန်ခြင်းဖြင့် မိမိ၏ဓားကို ရုတ်တရက် ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် လှံ၏ သစ်သားရိုးကို တစ်ချက်တည်း ခုတ်ဖြတ်ချလိုက်လေ၏။ အနီးအပါး၌ ရှိသော ဆက်ဆွန်ပရိသတ်တို့သည် ဓားချက်၏ပြင်းထန်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ စော်ကားမောက်မာသော နော်မန်မင်းသားအား ရဲဝံ့စွာ တုံ့ပြန် လိုက်သော အပြုအမူကိုလည်းကောင်း ကျယ်လောင်စွာ ဩဘာပေးကြ လေ၏။ ဂျွန်မင်းသားမှာ ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်းထွက်လျက် မျက်နှာများမည်းပုပ်သွားပြီးလျှင် ဆီခြစ်ကိုဖမ်းဆီး၍ အပြစ်ပေးရန် အမိန့်ပေးတော့မည်ကဲ့သို့ရှိနေသေး၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း၏ နောက်ပါများ က ဤမျှလောက်မြောက်မြား၍ စိတ်မာန်တက်ကြွနေဟန်တူသော ဆက်ဆွန်ပရိသတ်လူထုအထဲတွင် စိတ်မာန်အလျောက် ပြုကျင့်ရန် မလျော်ကန်ကြောင်း တောင်းပန်လျှောက်ထားကြသဖြင့်စိတ်ကို ချုပ်တည်း ထားလိုက်ရလေ၏။

ဆီခြစ်၏အပြုအမူကို အထူးသဖြင့် ကျယ်လောင်စွာဟစ်အော် ချီးမွမ်းကြသော လူများအနက် ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံ၍ အရပ်မြင့်မြင့် လူချောကလေးတစ်ယောက် ပါဝင်လေရာ ထိုလူငယ်မှာ အစိမ်းရောင် အဝတ်ကို ဝတ်လျက် ၆ ပေခန့်ရှည်လျားသော လေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ကာ နှစ်တောင်ခန့်ရှိသော မြားတံ ၆ ချောင်းကို ခါးပတ်တွင် လွယ် ထား၏။ ဂျွန်မင်းသားသည် ထိုလူငယ်၏ဟစ်အော်ချီးကျူးသံကို ကြားလေရကား ဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့် ထိုမျှလောက် ဆူဆူ ညံညံပြုမူဘိသနည်းဟု ငေါက်ငမ်းမေးမြန်းလိုက်၏။

မြားသမားလူငယ်။ ။(ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ) “မြား ချက်ကောင်း၊ ဓားချက်ကောင်းကိုတွေ့ရတိုင်း ကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းရမှ ကျေနပ် တတ်ပါသည်”။

ရွှန်။ ။ “ဪ ဪ၊ မောင်မင်းက ဒီလိုလား၊ ဒါဖြင့် မောင်မင်း ကိုယ်တိုင် မြားပစ်ကောင်းတစ်ယောက်ပေါ့၊ ဟုတ်ကဲ့လား။”

လူငယ်။ ။ “တော်တော်တန်တန် ပစ်နိုင်ပါရဲ့။”

ရွှန်။ ။ “ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် မောင်မင်းအစွမ်းကို နောက် တော့ စမ်းကြည့်ရမည်။ ဟေ့ မောင်မင်းတို့၊ ဒီလူကြားကို မျက်ခြည်မပြတ်စေကြ နဲ့။ စောင့်ကြည့်ထားကြဟေ့။”

လူငယ်။ ။ “ကျွန်ုပ်ဘယ်ကိုမျှ ထွက်မပြေးပါ၊ အလိုရှိတဲ့အခါ ဒီနေရာမှာ ကျွန်ုပ်ရှိပါမည်။”

၎င်းနောက် ရွှန်မင်းသားသည် စင်မြင့်ပေါ်၌ရှိသော ဆက် ဆွန်ပရိသတ်ဘက်သို့လှည့်၍

ရွှန်။ ။ “ဟေ့ ဟိုအပေါ်က ဆက်ဆွန်ကောင်တွေ၊ အိုင်ဇက် အဖို့ နေရာဖယ်ပေးလိုက်ကြစမ်း။ အဲဟိုမှာ အိုင်ဇက်ထိုင်ပါစေ။ ဟေ့ အိုင်ဇက် ဟိုအပေါ်တက်ပြီး ထိုင်ချေ၊ ကြားလား သွားလေ။”

ဇက်။ ။ “မတော်ပါအရှင်၊ မျူးကြီးမတ်ရာတွေနဲ့တွဲပြီး ကျွန် တော်မျိုး မထိုင်ဝံ့ပါ။”

ရွှန်။ ။ “ဟေ့ ခွေးသား၊ ငါခိုင်းတာ ငြင်းနေသလား၊ ထိုင်ဆို ထိုင်ချေ၊ နို့မဟုတ်လျှင် မောင်မင်းအရေကို အရှင်လတ်လတ် ဆုတ်ခွာ ပစ်မယ်။”

ထိုအခါ ရဟူဒီအိုင်ဇက်မှာ မင်းသား၏အမိန့်ကို ငြင်းဆန်ရန် မတတ်နိုင်ရကား ကျဉ်းမြောင်းသော လှေကားထစ်များတစ်လျှောက်မှ အထက်သို့ လှမ်းတက်လေ၏။

ဆီခြစ်သည် စင်မြင့်၏ထိပ်မှ မတ်တတ်ရပ်လျက် မိမိအနီးသို့ ရောက်အောင် အိုင်ဇက်တက်လာခဲ့လျှင် တွန်းချအံ့ဟု စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိရာ ရွှန်မင်းသားသည် ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်လိုက်သဖြင့် “ငါ့အမိန့်

နဲ့တက်သွားတဲ့အိုင်ဇော်ကို ဘယ်သူကတားဝံ့သလဲ၊ ငါကြည့်ချင်တယ်”
ဟု ပြောကာ မျှော်ကြည့်နေလေ၏။

ထိုခဏ၌ လူရွှင်တော် ဝမ်ဘာသည် စင်မြင့်၏ထိပ်သို့ ရုတ်တရက်
ခုန်တက်၍ “ဒီ ရဟူဒီစုတ်ကို ဘယ်သူကတားဝံ့သလဲတဲ့။ ငါတားမယ်၊
တက်ဝံ့တက်ခဲစမ်း” ဟု ပြောလျက် မိမိ၏သစ်သားဓားကြီးကို ထုတ်ကာ
ဝင့်နေလေ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ဝမ်ဘာ၏အပြုအမူကို “ငိုအားထက်
ရယ်အားသန်’ ဟူသော အမူအရာမျိုးဖြင့် ငေးကြည့်နေကြစဉ်။ ရဟူ
ဒီအိုင်ဇော်သည် လှေကားထစ်ပေါ်တွင် ခြေချော်၍ အောက်သို့ တလိမ့်
ခေါက်ကွေးကျသွားလေ၏။

ထိုအခါ ဝမ်ဘာက မင်းသားဘက်သို့လှည့်လျက် “ကြည့်တော်မူ
ပါအရှင်၊ အရှင်လူရှုံး၍ ကျွန်တော်မျိုးနိုင်ပါပြီ။ နိုင်တဲ့လူကို ရှုံးတဲ့လူနဲ့
အတူတွဲပြီး ထိုင်စေမယ်ဆိုလျှင် တရားနည်းလမ်းမကျပါဘူး၊ နောက်ထပ်
ပြီး တက်ဖို့ အမိန့်မပေးတော်မူပါနဲ့တော့”။

ပျန်။ ။(ရယ်မောလျက်) “ဒါတော့ ဟုတ်ပါပေတယ်။ အောက်မှာ
ပဲ ထိုင်ပေတော့ အိုင်ဇော်” ဟု အလိုက်သင့်အလျားသင့် ပြန်ပြောလိုက်
လေ၏။ ဤနေရာ၌ ပျန်မင်းသားသည် ဆီခြစ်ကို အတင်းအဓမ္မနှိမ်ရ
မည်လည်း အခက်၊ လျှော့ပေးရမည်လည်းအခက် ရှိနေရာ လူရွှင်တော်
ဝမ်ဘာကြောင့် အခက်အခဲမှ လွတ်မြောက်သွားရလေတော့၏။ အိုင်ဇော်မူ
ကား စင်မြင့်၏အောက်ဆုံးထစ်တွင် ထိုင်လျက်ရှိရာ ပရိသတ်တို့လည်း
အသည်းတထိတ်ထိတ်ရှိကြရာမှ ရယ်မောနိုင်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သွား
ကြရလေတော့၏။

အခန်း ၈

ပထမနေ့ တိုက်ပွဲ

ရွှန်မင်းသားသည် နောက်လိုက်နောက်ပါတို့နှင့်အတူ မြင်းများနှင့် လှည့်လည်ကြည့်ရှုလျက်ရှိစဉ် မိမိဆောင်ရွက်ရန်ရှိသော အလုပ်ဝတ္တရားကို ရုတ်တရက်သတိရ၍ ဘုန်းကြီးအေမာဘက်သို့လှည့်လျက် “အလိုဒါထက် ဒီပွဲအတွက် ဘုရင်မ တင်မြှောက်ဖို့ကိစ္စကြီးက ရှိနေပါသေးကလား၊ ကျွန်ုပ်သဘောအတိုင်းပြောရလျှင် ရဟူဒီအိုင်ဇက်ရဲ့သမီး မိန်းမချောရောက်ခါကို ဘုရင်မ တင်မြှောက်ရလျှင် မတော်ပေဘူးလား။”

မာ။ ။(အလွန်ထိတ်လန့်အံ့ဩဟန်ဖြင့်) “ရဟူဒီမပါတကား မင်းသား ဒီပွဲမျိုးအဖို့ ဘုရင်မ တင်မြှောက်ရာမှာ ရဟူဒီမတစ်ယောက်ကို တင်မြှောက်လို့ ဘယ်မှာသင့်တော်နိုင်ပါမလဲ၊ ဒီပြင် တစ်ကြောင်းကလည်း အချောဆုံးအလှဆုံး မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘုရင်မ တင်မြှောက်မယ်ဆိုလျှင် ရောက်ခါထက် လေဒီရိုင်နာက အများကြီး ပိုပြီးချောမောပါသည်။”

ရွှန်။ ။ “ဒီဟာက ဘာအရေးကြီးသလဲ၊ ဆက်ဆွန်တွေက သူတို့လေဒီရိုင်နာကို ချောတယ်လို့ ပြောကြလွန်းလို့ သူတို့စိတ်ဆိုးအောင် ရောက်ခါကို မြှောက်ရလျှင် မကောင်းပေဘူးလား။”

ဒီဘရေစီ။ ။ “မတော်ကြောင်းပါ အရှင်၊ ဒီလိုလုပ်လိုက်လျှင်

ကျီစားရုံလောက်မကတော့ဘဲ စိတ်ဆိုးအောင် တမင်စော်ကားရာရောက် ပါလိမ့်မယ်။ အရှင်က ယခုလိုလုပ်လိုက်လျှင် လူတွေ အားလုံး စိတ်ဆိုး ပြီး ပျော်ပွဲကြီးပျက်သွားမည်ကိုတောင် စိုးရိမ်ရပါတယ်အရှင်။”

ထိုအခါ မင်းသား၏အခြားသော နောက်ပါများသည်လည်း ဒီဘရေစီ၏စကားကို အမူအရာဖြင့် ထောက်ခံကြလေ၏။

ရွှန်။ ။ “သင်တို့သဘောအတိုင်း မြောက်ချင်တဲ့ မိန်းမကို မြောက်တာပေါ့။ ကျွန်ုပ်က ကျီစားပြောလိုက်တာပါ။”

ဒီဘရေစီ။ ။ “ကျွန်တော်မျိုးက အကြံတစ်ခုပေးပါရစေ၊ ဘုရင်မ တင်မြောက်ခြင်းကိစ္စကို ပွဲပြီးသည့်အထိ လွှဲထားပြီး တိုက်ပွဲမှာ နိုင်တဲ့ လူရဲ့သဘောအတိုင်း ဘုရင်မတင်မြောက်ပြီး သူရွေးတဲ့ မိန်းမရဲ့ လက်မှ ဆုကို သူ့ဟာသူ ယူစေရလျှင် မကောင်းပါလားအရှင်။ ဒီလိုဆိုလျှင် နိုင်တဲ့လူကလည်း ကျေနပ်၊ အရွေးခံရတဲ့မိန်းမကလည်း ကျေနပ်မည် မဟုတ်ပါလား။”

မာ။ ။ “ဒီစည်းကမ်းအတိုင်း အလုပ်လုပ်ကြလို့ ဆာဘရိုင်ယန် က အနိုင်ရခဲ့လို့ရှိလျှင် ဘယ်သူ့ကိုဘုရင်မတင်မြောက်မည်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တော့ တင်ကြိုပြောနိုင်ပါရဲ့။”

ရွှန်။ ။ “ကိုင်း... တော်လောက်ပြီ။ လူကြီးများတိုက်ပွဲစသည့် အချိန် တော်လောက်ပြီ။ တိုက်ပွဲစည်းကမ်းများကို ကြေညာပါစေတော့။”

ထိုအခါ ဆိုင်ရာအရာရှိများသည် တိုက်ပွဲစည်းကမ်းများကို ဖတ်ပြကြလေရာ ၎င်းတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ပထမအချက်မှာ မိုးကာတဲကြီးငါးလုံး၌ရှိသော လူစွမ်းကောင်း ကြီး ၅ ဦးတို့သည် လာသမျှသော လူစွမ်းကောင်းများကို တိုက်ခိုက် ရန်ဖြစ်၏။ ထိုလူစွမ်းကောင်း ၅ ဦးတို့အား တိုက်ပွဲစကားအားဖြင့် ‘ချဲလင်းဂျား’ (ချဲလင်းလုပ်သောလူ) ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြ၏။

ဒုတိယအချက်၌ ချဲလင်းဂျား ၅ ဦးတို့၏ တဲအသီးသီးတွင် ခိုင်းကြီးအသီးသီး ဆွဲထားလေရာ၊ တိုက်ခိုက်လိုသောလူစွမ်းကောင်း သည် တဲဝသို့သွား၍ မိမိတိုက်လိုသော ချဲလင်းဂျား၏ခိုင်းကို လှုံဖြင့် ထောက်ပြကြရ၏။ အကယ်၍ ထိုသူသည် ခိုင်းကိုလှုံရိုးဖြင့် ထောက် ပြခဲ့သော် တိုက်ခိုက်သောအခါတွင် အသွားတုံးသောလှုံများဖြင့်သာ တိုက် ခိုက်ကြရ၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မြင်းပေါ်မှလိမ့်ကျရုံမျှလောက် သာ ပြုလုပ်ကြရ၏။ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ လှုံသွားဖြင့် ထောက်ပြခဲ့ပါမူ ကား တိုက်သူနှစ်ယောက်တို့သည် အသွားထက်သော လှုံများဖြင့် တိုက်ခိုက်ကြ၍ တစ်ယောက်ယောက်သေသည့်တိုင်အောင် သို့မဟုတ် ဆက်၍မတိုက်နိုင်သည်အထိ နာကျင်သွားသည့်တိုင်အောင် တိုက်ခိုက် ကြရလေသည်။

တတိယအချက်မှာ ချဲလင်းဂျား ၅ ဦးတို့သည် တစ်ဦးလျှင် လှုံ ၅ စင်းစီ ချိုးပြီးကြသည့်အခါ၊ ဂျွန်မင်းသားက ထိုနေ့အတွက် မည်သူ အကောင်းဆုံး တိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဟု ရွေးချယ်၍ အလွန်တရာ ချောမော လှပသော စစ်မြင်းကြီးတစ်စီးကို ဆုအဖြစ်ဖြင့် ချီးမြှင့်ရ၏။ ထို့အပြင် ထိုသူသည် မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာမိန်းမတစ်ယောက်ကို 'တိုက်ပွဲဘုရင်မ' အဖြစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ခွင့်ရ၍ ၎င်းမိန်းမ၏လက်မှ မိမိရရန်ရှိသောဆုများ ကို နောက်တစ်နေ့တွင် လက်ခံရရှိမည်ဖြစ်လေသည်။ လူစွမ်းကောင်း သည် လူပျိုတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့လျှင် မိမိချစ်ကြိုက်သောမိန်းမကို ဘုရင်မ တင်မြှောက်၍ ၎င်းရည်းစား၏လက်မှ ဆုများ လှမ်းယူရသည်ရှိသော် မည်မျှလောက်ကြည်နူးနှစ်ခြိုက်ဖွယ်ရှိမည်ကို တွေးထင်နားလည်နိုင်ကြ ပေလိမ့်မည်။

စတုတ္ထအချက်မှာ ဒုတိယနေ့၌ လာလာသမျှသော လူစွမ်းကောင်း များသည် နှစ်စုဖြစ်အောင် အညီအမျှလှူခဲ့၍ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက်

တိုက်ခိုက်ကြရမည်ဖြစ်ရာ နောက်ဆုံး လူတစ်ယောက်တည်း ကျန်သည် ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် မင်းသားက ရပ်စဲသည့်အချက်ပေးသည် တိုင်အောင် ဖြစ်စေ တိုက်ခိုက်ကြရမည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ တစ်ယောက်တည်းကျန် သော လူစွမ်းကောင်းအားဖြစ်စေ၊ (လူအများကျန်ရစ်ပါက) မင်းသားက အကောင်းဆုံးတိုက်နိုင်သူဟူ၍ ရွေးချယ်ခြင်းခံရသူအားဖြစ်စေ ဘုရင်မ က ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့် သစ်ရွက်ပုံသရဖူဖြင့် ဆောင်းပေးရမည် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ တိုက်ပွဲကြီးပြီးဆုံး၍ မြားပစ်ပြိုင်ပွဲ၊ နပန်းပွဲများ စသော ပျော်ရွှင်မှုတို့ကို ဆက်လက်ကျင်းပရန် ဖြစ်လေသည်။

အရာရှိများသည် ကွက်လပ်ကြီးအတွင်းမှ စည်းကမ်းချက်များကို ဖတ်ပြပြီးနောက် အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေရာ ကွက်လပ်ကြီးအတွင်း ၌ 'မာရှယ်'ခေါ် အရာရှိကြီးနှစ်ယောက်တို့သာလျှင် ကျန်ရစ်လေတော့ ၏။ အဆိုပါ မာရှယ်အရာရှိနှစ်ယောက်တို့၏ အလုပ်ဝတ္တရားများမှာ မင်းသား၏အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ လိုသောအခါ၌ တိုက်ပွဲကို ရပ်စဲခြင်း၊ တိုက်ပွဲစည်းကမ်းချက်များအတိုင်း လိုက်နာကြရအောင် စောင့်ကြပ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ကား အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ပြီးပြီဖြစ်၍ တိုက်ပွဲကြီးမှာ ပျော်ရွှင်စွာသော ပရိသတ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ ဆင်ခြေလျှော ပြုလုပ်ထားသော စင်မြင့်တန်းလျား များမှာ တောက်ပြောင်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော နော်မန်ရော၊ ဆက်ဆွန်ပါ ရောစပ်လျက်ရှိသည့် မျူးကြီးမတ်ကြီး အရာရှိကြီး ပရိသတ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိရာ နောက်ဆုံး၌ နောက်ထပ် ပရိသတ်တစ်ယောက်မျှ ထပ်မံဖြည့်စွက်ရန် မတတ်နိုင်သည့်တိုင်အောင် တစ်လျှောက်လုံး တင်းကျပ်ပြည့်လျက် ရှိ၏။ စင်မြင့်နှင့်ကွက်လပ်ကြီးအကြားရှိနေရာ လပ်၌လည်း ကုန်သည်များ၊ မြေပိုင်ရှင်ကလေးများ၊ အရာရှိငယ်များ အစရှိသည့် အလယ်အလတ်တန်းစား ပရိသတ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေ

တော့၏။ စင်မြင့်၏ အပြင်ဘက် ကွက်လပ်ကြီးပတ်ဝန်းကျင်တစ်လျှောက် ဌိလည်း ကူလီတန်းစားအလုပ်သမားများ၊ အစေခံများ၊ မြင်းထိန်းများ၊ တောစောင့်တောကြပ်များ၊ စစ်သားများ၊ လယ်သမားများ အစရှိသည့် အောက်တန်းစား ပရိသတ်တို့ဖြင့် ပြည့်နေလေတော့၏။

ချဲလင်းဂျား ၅ ဦးတို့၏ တဲများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အရပ်တွင် တည်ရှိသည့် ကွက်လပ်ကြီးတစ်ဖက်၌ကား အင်္ဂလန်ပြည်အရပ်ရပ် အနယ်နယ်တို့မှ တိုက်ခိုက်ရန်လာရောက်ကြသည့် လူစွမ်းကောင်းများ စခန်းချလျက်ရှိကြ၏။ ၎င်းလူစွမ်းကောင်းများအနက် ၅ ယောက်တို့ကို မဲချရွေးချယ်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့သည် ချဲလင်းဂျား ၅ ယောက်တို့နှင့် ပထမဦးစွာ တိုက်ခိုက်ရန် မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ကွက်လပ်ကြီးထဲသို့ ဝင်လာ ကြလေ၏။ ထိုလူစွမ်းကောင်း ၅ ယောက်တို့သည် မြင်းချင်းယှဉ်ကာ အတူစီးလျက် ကွက်လပ်ကြီးကို ဖြတ်သန်း၍ ချဲလင်းဂျား ၅ ဦးတို့ရှိရာသို့ လာကြလေ၏။ တဲများ၏အဝသို့ ဆိုက်ရောက်ကြသောအခါ လူစွမ်း ကောင်းအသီးသီးသည် ချဲလင်းဂျားအသီးသီး၏ ဒိုင်း များကို လှံရိုးဖြင့် ထိတို့ပြီးနောက် ကွက်လပ်ကြီး၏အခြားဘက်သို့ ပြန်ကြ၍ ချဲလင်းဂျား များကို စောင့်ဆိုင်းနေကြလေ၏။ ထို့နောက် ချဲလင်းဂျား ၅ ယောက်တို့ သည် တဲများမှထွက်၍ မြင်းပေါ်သို့တက်ကြပြီးလျှင် ဆာဘရိုင်ယန်က အမှူးပြုလျက် ကွက်လပ်တစ်ဖက်သို့သွားကာ မိမိတို့အား ‘ချဲလင်း’ လုပ်သော လူစွမ်းကောင်းအသီးသီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ရပ်နေကြ လေ၏။ အားလုံးအသင့်ပြင်ဆင်ပြီးသောအခါ ခရာသမားများသည် ခရာများကိုမှုတ်ကာ အချက်ပေးလိုက်သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နှစ်ဖက် သော လူစွမ်းကောင်းတို့သည် မြင်းများကို တစ်ဟုန်တည်း နှင်လျက် စိုင်းလာကြလေ၏။ လူစွမ်းကောင်းအသီးသီး သည် မိမိနှင့်တည့်တည့် စိုင်းလာသော လူ၏ ဒိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ သံခမောက်ကိုသော်

လည်းကောင်း လုံဖြင့်ချိန်လျက် စိုင်းလာကြရာ ၎င်းတို့၏ ရည်ရွယ်ချက် မှာ တစ်ဖက်သားကို မြင်းပေါ်မှကျစေ၍ မိမိကိုယ်တိုင်ကုန်းနှီးပေါ်တွင် မြဲမြံစွာထိုင်လျက် ကျန်နေရစ်စေရန်ဖြစ်လေသည်။

ပထမအသုတ်တိုက်ရာတွင်မူကား ချဲလင်းဂျားများက အရေးသာ ကြ၏။ ဆာဘရိုင်ယန်မာလ်ဗွိုင်ဆင်နှင့် ဖရန်ဒီဘိုးတို့သည် မိမိတို့၏ ရန်သူကို အသီးသီးမြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျစေခဲ့၏။ စတုတ္ထချဲလင်းဂျားနှင့် တိုက်ခိုက်သူမှာလည်း ရန်သူကိုထိအောင် လှံနှင့်မထိုးနိုင်သော ကြောင့် မြင်းစီးညံ့သည့်အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်၍ အရှုံးပေးလိုက်ရ၏။ ပဉ္စမအတွဲ မှာမူ နှစ်ယောက်လုံး လှံကျိုး၍ တစ်ယောက်သောသူမျှ မြင်းပေါ်မှမကျဘဲ သရေပွဲဖြစ်သွားလေတော့၏။

ပရိသတ်တို့သည် ချဲလင်းဂျားများဘက်က အောင်မြင်နိုင်နင်း သည်ကို ဆူညံစွာဝိုင်းဝန်း ဩဘာပေးကြလေရာ ချဲလင်းဂျားလူစွမ်း ကောင်းများသည် မိမိတို့၏ တဲသို့သွားကြလေ၏။ မြင်းပေါ်မှလိမ့်ကျ သဖြင့် တိုက်ပွဲရှုံးရသော လူစွမ်းကောင်းများမှာမူ မြေပေါ်မှထကြ၍ မိမိ တို့၏ တဲဆီသို့ သွားကြပြီးလျှင် သံချပ်အင်္ကျီကိုချွတ်၍ မြင်းနှင့်အတူ နိုင်သော ချဲလင်းဂျားလက်သို့ ပို့အပ်လိုက်ကြလေ၏။ တိုက်ပွဲ စည်းကမ်း အရမှာ ရှုံးသောလူစွမ်းကောင်း၏ မြင်းနှင့် သံချပ်အင်္ကျီတို့သည် နိုင်သော လူစွမ်းကောင်း၏ ပစ္စည်းဖြစ်ရလေ၏။

ထို့နောက် ဒုတိယလူစွမ်းကောင်းတစ်စု၊ တတိယလူစွမ်းကောင်း တစ်စုတို့သည် ချဲလင်းဂျားများနှင့် တိုက်ခိုက်ကြသေး၏။ သို့ရာတွင် ပထမလူစုထက် ထူးခြားအောင်မြင်ခြင်း မရှိကြချေ။ ချဲလင်းဂျားများ ဘက်မှ တစ်ယောက်သော လူစွမ်းကောင်းမျှ မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျသည်မရှိ ဘဲ ၎င်းတို့၏ ခွန်အားဗလကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကျင်လည်ခြင်း ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဖက်မှလူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်

ဖြစ်စေ၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ သုံးယောက်ဖြစ်စေ မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျရသည် သာလျှင် ဖြစ်လေတော့၏။

စတုတ္ထတစ်ချိတိုက်ပွဲ၌ကား တစ်ဖက်မှ လူစွမ်းကောင်း သုံးယောက် သာလျှင် ထွက်ပေါ်လာကြလေရာ ၎င်းတို့သည် ဆာဘရိုင်ယန်နှင့် ဖရန်ဒီဘိုးတို့၏ဒိုင်းများကို ရှောင်၍ ကြွင်းကျန်သော ချဲလင်းဂျား သုံးယောက်တို့၏ဒိုင်းများကိုသာလျှင် လှံရိုးဖြင့် ထောက်ကာ ချဲလင်း လုပ်ကြလေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုလူစွမ်းကောင်းသုံးယောက်တို့မှာလည်း ပါးနပ်လိမ္မာသည့်အတွက်ကြောင့် သက်သာရာမရဘဲ၊ ချဲလင်းဂျား သုံးယောက်တို့၏လှံချက်ဖြင့် မြေပေါ်သို့လိမ့်ကျကြရလေတော့၏။

စတုတ္ထတိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသောအခါတွင်မူကား ပရိသတ်တို့သည် ရှေးကထက် ဆူညံစွာ သြဘာလက်ခုတ်တီးလျက် ချီးကျူးကြလေ၏။ ထိုအခါ၌ကား ချဲလင်းဂျားများနှင့်ဖက်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ဝံ့မည့် လူစွမ်း ကောင်းဟူ၍ ထွက်ပြုမလာတော့ချေ။ ပရိသတ်တို့သည်လည်း မိမိတို့ အချင်းချင်း ညည်းတွားပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏။ စင်စစ်သော်ကား ချဲလင်းဂျားများဖြစ်သော ဆာဘရိုင်ယန်နှင့် ဖရန်ဒီဘိုးတို့မှာ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ခြင်း၊ လောဘသက္ကာရကြီးခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း စသော အခြင်းအရာတို့ကြောင့် ပရိသတ်အားလုံးတို့၏ မုန်းတီးခြင်းခံ ရသူများဖြစ်ကြသောကြောင့် ၎င်းတို့အောင်မြင်နိုင်နင်းခြင်းကို မရှုဆီမ့် နိုင်ကြချေ။ ကြွင်းကျန်သော ချဲလင်းဂျားများအနက်မှလည်း ဂရန်မဲ့စ်နီ ဆိုသူမှတစ်ပါး တစ်ပြည်သားများဖြစ်ကြ၏။ ချဲလင်းဂျားများဘက်မှ နိုင်နင်းအောင်မြင်ခြင်းကို မရှုဆီမ့်နိုင်သူများအနက် အကဲလွန်ဆုံးတစ် ယောက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏မိတ်ဆွေ ဆီဒြစ်ပင်ဖြစ်လေရာ ၎င်း၏မျှော် လင့်ချက်မှာ ထိုနော်မန်လူစွမ်းကောင်းများကို ဆက်ဆွန်လူစွမ်းကောင်း တစ်ယောက်ယောက်က မြင်းပေါ်မှထိုးချနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းလျက်

ရှိ၏။ ဆီခြစ်ကိုယ်တိုင်မှာ ပုဆိန်နှင့်ဓားကိုကိုင်၍ တိုက်ရသော ဆက်ဆွန် တိုက်နည်းအတိုင်း ကျင်လည်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း မြင်းပေါ်မှ လှဲနှင့်တိုက်ခိုက်ရသော နော်မန်တိုက်နည်းကိုမူကား အလေ့အကျင့် မရှိခဲ့ချေ။ ၎င်း၏ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော အက်သဲလ်စတိန်မှာ ထိုတိုက်ပွဲ မျိုးတွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရကား ဆီခြစ်က ၎င်းအား မကြာခဏကြည့်လျက် တိုက်လိမ့်နိုးနိုး မျှော်လင့်နေသေး၏။ သို့ရာတွင် အက်သဲလ်စတိန်မှာ လူပျင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းကို အလိုမရှိလေရကား မခံချင်သောစိတ်ဖြင့် ပါဝင်ရန် အကြံမပြုဘဲ ငြိမ်ဝပ် စွာထိုင်လျက် ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆီခြစ်က အက်သဲလ် စတိန်ဘက်သို့လှည့် လျက်-

ခြစ်။ ။ “နော်မန်တွေဘက်က နိုင်နေပါပြီ။ အင်္ဂလန်၏ အသရေ ကို ဆည်ရန် ကြိုးစားသောအားဖြင့် ဝင်တိုက်ဖို့ မကြံရွယ်ပါသလော”။

တိန်။ ။ “ရှိပါစေတော့၊ နက်ဖြန်တိုက်ပွဲကြီးတွင်မှ ဝင်တိုက်ပါ တော့မည်”။

ထိုအတောအတွင်း၌ ပရိသတ်တို့သည် လှုပ်လှုပ်ရွရွရှိနေကြလေ ၏။ အရွယ်လွန်သော လူစွမ်းကောင်းကြီးများက ခေတ်ကာလ လူငယ် များ၏တိုက်ပွဲများမှာ ရှေးတိုက်ပွဲများ၏အဆင့်အတန်းကို မမီဘဲ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းကို ပြောပြကြ၏။ ဂျွန်မင်းသားသည် ထိုနေ့အဖို့၌ လူစွမ်းကောင်းအများဆုံးကို နိုင်အောင်တိုက်သည့် ချဲလင်းဂျား ဆာဘရိုင် ယန်အား အကောင်းဆုံး လူစွမ်းကောင်းအဖြစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ရန် အကြံ ရှိကြောင်းပြော၍ စားသောက်ပွဲ ကျင်းပရန် စီမံမည်ပြုလေ၏။ ထိုခဏ၌ လူစွမ်းကောင်းများ၏ တဲများရှိရာအရပ်မှ ခရာမှုတ်သံ တစ်ချက်ကြားရ၍ တစ်ဦးတည်းသော လူစွမ်းကောင်းသည် ကွက်လပ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင် လာလေ၏။ ထိုလူစွမ်းကောင်းမှာ အရွယ်နုပျို၍ သေးသွယ်သော ကိုယ်

လုံးကိုယ်ပေါက်ရှိလေရာ ၎င်း၏သံချပ်အင်္ကျီမှာ ရွှေဝေါသတ်၍ ဒိုင်း
 ဌိကား ဝက်သစ်ချပင်တစ်ပင်ကို အမြစ်ပါနုတ်ထားသည့် ပုံသဏ္ဍာန်
 ပါရှိ၏။ ၎င်းရုပ်ပုံ၏အောက်၌ကား ‘အမွေပြတ်သား’ ဟူသော စကား
 တစ်လုံး ရေးသားပါရှိ၏။ ထိုသူသည် ချောမောလှပသော မြင်းတစ်စီးကို
 ကျင်လည်နိုင်နင်းစွာစီးလျက် ကွက်လပ်ကြီးတစ်လျှောက် စိုင်းသွားစဉ်
 မိမိ၏ ရှည်လျားလေးလံသော လုံကြီးဖြင့် မင်းသားအား ဆလံပေးကာ
 အရိုအသေပြုလေ၏။ ချဲလင်းဂျားများ၏ တဲသို့ရောက်သောအခါ ထို
 သူသည် ဆာဘရိုင်ယန်၏ ဒိုင်းကို လှဲသွားဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်ထောက်ပြ
 လိုက်ရကား ပရိသတ်အားလုံး အံ့ဩငေးမောနေကြရလေ၏။ အဓိပ္ပာယ်
 ကား ထိုသူသည် ဆာဘရိုင်ယန်နှင့် အသေတမ်းတိုက်ရန် သဘောတူ
 သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပေ၏။ ထိုအခါ တဲဝ၌ ရပ်လျက်ကြည့်နေသော
 ဆာဘရိုင်ယန်က မိမိအား ချဲလင်းလုပ်သော လူစွမ်းကောင်းအား-

ယန်။ ။ “ဆုများ တောင်းပြီး သေဖို့ပြင်ခဲ့ပြီးပြီလား။”

ထိုလူ။ ။ “သေခွင့်ရှိလျှင်သေဖို့၊ နေခွင့်ရှိလျှင်နေဖို့ အမြဲပြင်ထားတဲ့
 လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။”

ယန်။ ။ “ဒါဖြင့် နောက်ဆုံးအကြိမ်နေကို မော့ကြည့်လိုက်ပေးဦး
 တော့။ နောက်တစ်ကြိမ် ကြည့်ခွင့်ရတော့မည် မဟုတ်ဘူး။ သင်တော့
 သေရတော့မည်။”

ထိုလူ။ ။ “အကြံဉာဏ်ပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။
 သို့သော် ကျွန်ုပ်ကလည်း အကြံတစ်ခုပေးပါရစေ။ မြင်းရော လှဲရော
 အသစ်လဲလျှင် ကောင်းလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။”

ယင်းသို့ ပြောဆိုပြီးနောက် လူစွမ်းကောင်းသည် မိမိ၏နေရာ
 ဖြစ်သော ကွက်လပ်ကြီးတစ်ဖက်သို့သွား၍ မိမိ၏ရန်သူကို စောင့်ဆိုင်း
 ကာ ရပ်နေလေ၏။

ဆာဘရိုင်ယန်သည် ထိုသူ၏အကြံပေးချက်အတိုင်း မြင်းသစ် တစ်ကောင်ကို လဲလှယ်စီးနင်း၍ လုံ့သစ်တစ်ချောင်းကိုကိုင်စွဲပြီးလျှင် အခိုင်ခံ့ဆုံးသော ဒိုင်းကြီးကို တပ်ဆင်လေ၏။ လူ့စွမ်းကောင်း နှစ်ယောက် တို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ကွက်လပ် ကြီး၏အစွန်းတစ်ဖက်စီ၌ ရပ်နေကြစဉ် ပရိသတ်အားလုံးတို့မှာ တိတ်ဆိတ်စွာ ငေးကြည့်နေကြလေ၏။ လူအားလုံးတို့သည် အလွန်တရာ စိတ်ပါလှစွာသောအမှုအရာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေကြစဉ် အများတို့၏ ထင်မြင်ချက်မှာ ထက်မြက်သောလုံ့သွားဖြင့် အသေတမ်းတိုက်ခိုက်ဝံ လောက်အောင် အတင့်ရဲလှသော လူ့စွမ်းကောင်းကလေးသည် မကြာမီ အတွင်း ဆာဘရိုင်ယန်၏လက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးရရှာတော့မည် ဟု တွေးထင်မိကြလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသူငယ်၏ ရဲစွမ်းသတ္တိကို လူတိုင်းပင် ချီးမွမ်းကြသော်လည်း ၎င်းက နိုင်နင်းအောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သူများကား အလွန်နည်းပါးလှချေတော့၏။

ခရာသမားများသည် ခရာများကို ကျယ်လောင်စွာ မှုတ်ကာ အချက်ပေးလိုက်ကြ၏။ လူ့စွမ်းကောင်းနှစ်ယောက်တို့သည် မြင်းများ ကို ကဆုန်စိုင်းကာ မိမိတို့နေရာမှ ထွက်လာကြ၍ ကွက်လပ်ကြီး၏ ဗဟိုတွင် ဂျိန်းခနဲမြည်သော အသံဖြင့် ရင်ဆိုင်တိုးဝှေ့ထိခိုက်မိကြ လေ၏။ တစ်ယောက်၏လုံ့သည် တစ်ယောက်၏ဒိုင်းကို အလယ် တည့်တည့်ကြီး ထိုးမိလေရကား ပြင်းထန်လှစွာသော အဟုန်၏အစွမ်း ကြောင့် လုံ့နှစ်ချောင်းလုံးတို့မှာ ကျူပင်များသဖွယ် ကြေမွသွားကြလေ တော့၏။ လူ့စွမ်းကောင်းနှစ်ယောက်လုံးတို့မှာလည်း ကုန်းနီးပေါ်တွင် ညိတ်ခနဲထိုင်သွားကြ၏။ မြင်းနှစ်ကောင်လုံးတို့မှာလည်း မြေပေါ်တွင် ဖင်ထိုင်မိသည့်တိုင်အောင် နောက်သို့လန်သွားကြသဖြင့် လူပေါ်သို့ ပက်လက်လန်ကျသွားကြတော့မည်ဟု မှတ်ထင်ကြရ၏။ သို့ရာတွင်

လူသော်လည်းကောင်း၊ မြင်းသည်လည်းကောင်း လဲကျခြင်းမရှိလေရကား လူစွမ်းကောင်းနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ အသီးသီး ပြန်သွား၍ လှံသစ်များ လဲလှယ်ကိုင်စွဲကြပြန်လေ၏။

ပွဲကြည့်သောပရိသတ်တို့သည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် တစ်ခဲနက်သောအသံဖြင့် နားပွင့်မတတ် ဆူညံစွာ သြဘာပေးကြလေကုန်၏။ ထို့နောက် ခရာသမားများက ကျယ်လောင်စွာ ခရာမှုတ်လျက် အချက်ပေးလိုက်ပြန်ရာတွင် ယောက်ျားမိန်းမနှင့် ကလေးလူငယ်များပါ ပါဝင်သော ပရိသတ်လူထုကြီးသည် ဒုတိယအကြိမ် တိုက်ခိုက်မည့်တိုက်ပွဲကို လည်ပင်းဆန့်ကာ၊ ခြေထောက်ကာဖြင့် မျှော်ကြည့်နေကြသည်ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကွင်းလုံး တိတ်ဆိတ်စွာရှိနေပြန်လေ၏။

ဒုတိယအကြိမ် အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လူစွမ်းကောင်း နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ယောက်ဆီသို့ တစ်ယောက် ကဆုန်စိုင်းကာ တဒိုင်းဒိုင်းနှင့်လာကြလေ၏။ ထိုအချိတွင် ဆာဘရိုင်ယန်သည် 'အမွေပြတ်သား' ခေါ် လူစွမ်းကောင်း၏ဒိုင်းကို ပထမအချိန်ည်းတူလှံဖြင့်ချိန်ရွယ်လာရာ 'အမွေပြတ်သား' ကမူ ဆာဘရိုင်ယန်၏သံခမောက်ကို ချိန်လျက် စိုင်းလာလေ၏။ သံခမောက်ကို ချိန်ထိုးခြင်းမှာ ဒိုင်းကို ချိန်ထိုးရခြင်းထက် အရေးပါ အရာရောက်သော်လည်း ထိအောင်ထိုးရန် ခက်ခဲလှသောကြောင့် သာမန်လူစွမ်းကောင်းတို့ မကြံစည်ဝံ့ချေ။ အကယ်၍ သံခမောက်ကို ချိန်သောလှံချက်သည် မျက်လုံးပေါက်များရှိရာသည့် သံခမောက်၏ဗဟိုချက်ကို တည့်တည့်ကြီး ထိုးမိပါမူကား တစ်ဖက်သား လူစွမ်းကောင်းမှာ မြင်းပေါ်မှ ဧကန်မုချလိမ့်ကျ သေဖွယ်ရာအကြောင်း ရှိ၏။ လူစွမ်းကောင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကွက်လပ်ကြီး၏ အလယ်ဗဟိုတွင် ပြင်းစွာသောအဟုန်ဖြင့် ဂျိန်းခနဲ တိုက်ဆိုင်မိကြလေ၏။ ဆာဘရိုင်ယန်၏လှံသည် 'အမွေပြတ်သား' ၏ဒိုင်းကိုတည့်တည့်ကြီး

ထိုးမိလေရကား 'အမွေပြတ်သား' မှာ မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျလုမတတ်
 လည်ဆောင့်သွားသေး၏။ သို့ရာတွင် 'အမွေပြတ်သား' ၏ လုံချက်မှာမူ
 ဆာဘရိုင်ယန်၏ သံခမောက်ဗဟိုချက်ကို တည့်တည့်ကြီး စွဲသွားလေရ
 ကား လုံသွားသည် မျက်စိပေါက်တွင်ကာထားသော သံချောင်းများ၏
 အကြားတွင် ခိုင်မြဲစွာ ညှပ်နေလေ၏။

ယင်းသို့လှလှကြီး လုံစွဲမိပါလျက်နှင့်ပင် ဆာဘရိုင်ယန်မှာ
 မြင်းပေါ်မှလိမ့်မကျဘဲ ခိုင်မြဲစွာထိုင်နေနိုင်ဦးမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသေး ၏။
 သို့ရာတွင် ပြင်းထန်လှသောအဟုန်သည် မြင်းကုန်းနှီး၏ ဝမ်းပတ်ကြိုး
 များကို ထောင်းခနဲပြတ်သွားစေရကား လူရောကုန်းနှီးပါ မြေပေါ်သို့
 တလိမ့်ခေါက်ကွေး လိမ့်ကျသွားသဖြင့် မြူမှုန်များဖွေးခနဲ လွင့်တက်သွား
 လေတော့၏။ သို့ဖြစ်ရကား ချဲလင်းဂျားလူစွမ်းကောင်းများ၏
 ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဆာဘရိုင်ယန်မှာ တိုက်ပွဲစည်းကမ်းအတိုင်း
 မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျသဖြင့် ရှုံးနိမ့်သွားရလေပြီ။

နောက်တစ်ခဏ၌ ဆာဘရိုင်ယန်သည် ရှက်လည်းရှက်၊ အမျက်
 လည်းထွက်လှ၍ ဓားကိုဆွဲထုတ်ကာ ရန်သူထံသို့အပြေးအလွှား ဝင်သွား
 လေ၏။ ထိုအခါ 'အမွေပြတ်သား' သည် ခြေကျင်သမားတစ်ယောက်ကို
 မြင်းပေါ်မှလိုက်ကာ အချောင်နည်းအားဖြင့် နိုင်လိုသော ဆန္ဒမရှိသည်ဖြစ်
 ၍ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီးလျှင် ဓားကိုဆွဲထုတ်ကာ တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်
 လေ၏။ သို့ရာတွင် 'မာရှယ်' အရာရှိများသည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့
 အကြားသို့ မြင်းများနှင့်ပြေးဝင်၍ ပထမနေ့တိုက်ပွဲစည်းကမ်းအရမှာ
 မြင်းနှင့်တိုက်ရန်မျှသာဖြစ်၍ ခြေကျင်တိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ၎င်းစည်းကမ်း
 အရ ဆာဘရိုင်ယန်မှာ မြင်းပေါ်မှကျသည့်အတွက်ကြောင့် ရှုံးပြီးပြီ
 ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပြတားမြစ်ကြလေ၏။ ထိုအခါ ဆာဘရိုင်ယန်က
 အမွေပြတ်သားဘက်သို့လှည့်၍-

ယန်။ ။ “ယခုလိုဖျန်ဖြေမည့်လူတွေ မရှိတဲ့နေရာမျိုးမှာ သင်နဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ တစ်နေ့နေ့ ဆိုင်မိကြကောင်းပါသေးလား။”

အမွေပြတ်သား။ ။ “ကျွန်ုပ်အဖို့တော့ စိတ်ချပါ။ ကျွန်ုပ်ကြောင့် တော့ မဆိုင်မိဘဲ မဖြစ်စေရပါဘူး။”

ထို့နောက် လူစွမ်းကောင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ခွဲခွာကြရလေရာ အမွေပြတ်သားက ကြွင်းကျန်သော ချဲလင်းဂျား ၄ ယောက်ကို တစ်ယောက်စီ တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ရှိသဖြင့် ထိုအကြောင်းကို ကြေညာ ပေးပါမည့်အကြောင်းကို ပြောဆိုလေ၏။

နောက်တစ်ချိန် အမွေပြတ်သားသည် ဖရန်ဒီဘိုးနှင့် တိုက်ခိုက်ရ လေရာ ဖရန်ဒီဘိုးမှာ နင်းကွင်းပြတ်၍ မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျမတတ်ဖြစ် သွားသည့်အတွက်ကြောင့် ဒိုင်လုပ်သူများက အရှုံးပေးလိုက်ကြ၏။ တတိယအချိန်တွင်မူကား ချဲလင်းဂျားများဘက်မှ ဆာဖီးလစ်မာလ်ဗွိုင်ဆင် က တစ်ဗိုလ်တက်လာပြန်လေရာ မြင်းချင်းဆိုင်၍ တိုက်လိုက်ကြရာတွင် ၎င်း၏သံခမောက်မှာ အမွေပြတ်သား၏လှံချက်ကြောင့် ဦးခေါင်းမှ ကျွတ်ကျသွားသောကြောင့် ဒိုင်များက အရှုံးပေးလိုက်လေ၏။ စတုတ္ထ အချိန်မူ အမွေပြတ်သားသည် ခွန်အားဗလကောင်း၍ အတိုက်အခိုက် ကျင်လည်ရုံသာမက တစ်ဖက်သားအပေါ်၌ ညှာတာတတ်သော စိတ် သဘောထားရှိကြောင်းကို ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြလိုက်၏။ အကြောင်း ကိုဆိုသော် စတုတ္ထချဲလင်းဂျားဖြစ်သူ ဂရန်မဲ့စ်နီးလ်သည် ဇက်သေ လက်သေမဟုတ်သေးသည့် မြင်းရိုင်းကလေးတစ်ကောင်ကို စီးလျက် သွေဖည်သွားသဖြင့် ချဲလင်းဂျားချိန်ရွယ်သည့်အတိုင်း ထိအောင်မထိုးနိုင် ဘဲ လွဲချော်သွားလေ၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သောအခါ ချဲလင်းဂျားသည် ရန်သူကိုထိုးရန် လှံချက်မရတော့ဘဲ တစ်ဖက်သတ် လှံထိုးခံရရုံမျှ လောက်သာ ဖြစ်နေလေတော့၏။ သို့ရာတွင် အမွေပြတ်သားသည်

ယင်းကဲ့သို့ တစ်ဖက်သတ် ထိုးရခြင်းကို အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍ လှံသွားကို ရန်သူသို့မချိန်ဘဲ အထက်ကောင်းကင်သို့ မြှောက်ထောင်ပြီးလျှင် ရန်သူ ကိုမနာမကျင်စေဘဲ လွတ်ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက်မှ ဇက်သေလက်သေ မြင်းတစ်စီးကို လဲလှယ်စီးနင်းစေရန် ခွင့်ပြုလိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဂရန်မဲ့စစ် နီးလ်က အမွေပြတ်သား၏သဘောထားကြီးခြင်းကို ချီးကျူးပြောဆိုပြီး လျှင် နောက်တစ်ချိမတိုက်ဘဲ အရှုံးပေးလိုက်လေတော့၏။

ပဉ္စမအချိန်ကား အမွေပြတ်သားသည် ဗိုင်းပွန်အမည်ရှိ ချဲလင်းဂျား နှင့် တိုက်ခိုက်ရလေရာ ဗိုင်းပွန်မှာ မြင်းပေါ်မှ အပြင်းအထန် ကျွမ်းပြန်ကျ သွားလေရကား နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်တို့မှ သွေးများယိုစီးလျက် အပြင်သို့ ပွေ့ထုတ်ကြရလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ ဂျန်မင်းသားသည် အမွေပြတ်သားခေါ် လူစွမ်းကောင်း အား ထိုနေ့တိုက်ပွဲအတွက် အနိုင်ရသူအဖြစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ် လိုက်ရပေရာ ပရိသတ်တို့လည်း ကြည်နူးနှစ်သိမ့်စွာဖြင့် ဩဘာ လက်ခုပ်များ တီးကြလေကုန်၏။

အခန်း ၉

တိုက်ပွဲဘုရင်မ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်း

မာရှယ်အရာရှိများသည် ဂျွန်မင်းသား၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမွေပြတ်သားထံသို့ လာရောက်အကြောင်းကြား၍ မင်းသားထံသို့ ဆုလာဘ်များယူရန်အတွက် မဝင်မီ ၎င်း၏သံခမောက်ကိုလှုပ်၍ မျက်နှာကိုဖော်ပြပါမည့်အကြောင်းကို ပြောပြကြလေ၏။ သို့ရာတွင် အမွေပြတ်သားသည် မိမိ၏မျက်နှာကို လူမြင်မခံလိုကြောင်း ပြောပြ၍ သံခမောက်ကို ဖွင့်လှုပ်ခြင်းမပြုလိုကြောင်းကို ငြင်းဆန်လေ၏။ ဂျွန်မင်းသားမှာ မိမိ၏အချစ်တော် ဆာဘရိုင်ယန်နှင့် နော်မန်လူစွမ်းကောင်းများ ရုံးနိမ့်ရခြင်းအတွက် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေရသည့်အတွင်း ထိုကဲ့သို့ ငြင်းဆန်ခြင်းကို ကြားသိရသဖြင့် ဒေါမာန်ပွလျက်ရှိနေလေ၏။

ဂျွန်။ ။ “ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်မသိရဘဲ ဆုမပေးနိုင်၊ ဤလူ ဘယ်သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့တွေ့နိုင်ကြသလော”။

ဒီဘရေစီ။ ။ “ပါလက်စတိုင်က ပြန်လာသည့် ရစ်ချတ်ဘုရင်ရဲ့ နောက်လိုက်လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်လေမည် လားမပြောတတ်ပါ”။

အခြားတစ်ယောက်။ “ဆယ်လစ်စ်ဘာရီနယ်စားဖြစ်လေမည်
လား မဆိုနိုင်ပါ”။

အခြားတစ်ယောက်။ “မဟုတ်နိုင်ပါ၊ နယ်စားက ဒီထက်
ထွားကျိုင်းပါသည်”။

ထိုအတောအတွင်း မင်းသား၏ နောက်လိုက်နောက်ပါများ
အနက် မိမိတို့အချင်းချင်း စကားတီးတိုးပြောဆိုလျက်ရှိကြရာ ၎င်းတို့
ပြောကြသော စကားအဓိပ္ပာယ်မှာ ထိုလူသည် ဂျာမန်အကျဉ်းထောင်
မှ လွတ်ထွက်ပြေးလာသည့် ရစ်ချတ်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်လေမည်လော
ဟူသော တွေးတောချက်ပင်ဖြစ်၏။

ဂျွန်မင်းသားသည် ၎င်းစကားကိုကြားသိရသောအခါ လျှပ်စစ်
ဓာတ် ထိမှန်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ ရုတ်တရက် တွန့်ဆုတ်ကာ မျက်နှာဖြူဖပ်
ဖြူရော် ဖြစ်သွားသေး၏။

ဂျွန်။ “မဟုတ်တန်ကောင်းပါဘူး ထင်ပါရဲ့မောင်မင်းများ။
နို့ပေမဲ့ ကျွန်ုပ်ကို ခုခံကာကွယ်ပါမယ်လို့ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုထားသည်
များကို သတိမမေ့ကြနဲ့နော်”။

ဒီဘရေစီ။ “မဟုတ်နိုင်ပါအရှင်၊ ဒီလူက နောင်တော် ရစ်ချတ်
ဘုရင်ထက် အရပ် သုံးလက်မလောက် နိမ့်ပြီး ပခုံး ၆ လက်မလောက်
ကျဉ်းပါသည်။ နောင်တော် ရစ်ချတ်ဘုရင်ဟာ ဒီသံချပ်အင်္ကျီမျိုးကို
ဘယ်နည်းနဲ့မျှဝတ်လို့ ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ တစ်ကြောင်းကလည်း
ရစ်ချတ်ဘုရင်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဒီလိုမြင်းမျိုးက ကွက်လပ်တစ်ဆုံး
ရောက်အောင် သယ်ပြီး ပြေးနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ စိတ်ချပါအရှင်၊ မဟုတ်
နိုင်ပါဘူး”။

ယင်းသို့ ပြောဆိုလျက်ရှိစဉ် မာရှယ်အရာရှိများသည် တိုက်ပွဲတွင်
အောင်မြင်သူ ‘အမွေပြတ်သား’ ကို စင်မြင့်တစ်လျှောက် တက်ကာ

ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ၍ ဂျန်မင်းသားထိုင်သည့် ရာဇပလ္လင်သို့ရောက်
လာကြလေ၏။ ဂျန်မင်းသားမှာ နောင်တော်ရစ်ချတ်ဘုရင်ဖြစ်နေမည်
လောဟု စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မပြေပျောက်သေးဘဲ အမွေပြတ်သား၏
ရဲစွမ်းသတ္တိကို ချီးကျူးလျက် စစ်မြင်းကြီးတစ်စီးကို ဆုအဖြစ်ဖြင့် ချီးမြှင့်
လိုက်ကြောင်းများကို တိုတိုတုတ်တုတ်ဖြင့်ပင် ပြောဆိုလေ၏။ ဂျန်
မင်းသား၏စိတ်ထဲ၌ တိုက်ပွဲနိုင်သော လူစွမ်းကောင်းသည် မိမိပြစ်မှား
လွန်ကြူးထားသည့် နောင်တော်ရစ်ချတ်ဘုရင်ဖြစ်နေ၍ ကြောက်မက်
ဖွယ်သောအသံကြီးဖြင့် မိမိအားတုံ့ပြန်ပြောဆိုလိုက်ချေတော့မည်လော
ဟု တွေးတောပူပန်လျက်ရှိသောကြောင့် စကားဖြောင့်အောင်ပင် မပြော
နိုင်တော့ချေ။ သို့ရာတွင် လူစွမ်းကောင်းသည် မင်းသား၏ချီးကျူး
သောစကားများကို ဦးခေါင်းညွတ်ကာ အရိုအသေပြုရုံမျှဖြင့်သာလျှင်
အသိအမှတ်ပြု၍ တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမှ ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ သံခမောက်
ဆောင်းထားသည့်အတွင်းမှ နှုတ်ဆိတ်လျက် ရပ်နေလေ၏။ ဤနေရာ
၌ ဘုန်းကြီးအေမာက မနက်ဖြန်တိုက်ပွဲကြီး ပြီးစီးသည့်အခါ၌ ဆုများ
ကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ပေးရမည့်တိုက်ပွဲဘုရင်မ ရွေးကောက်ဖို့ကိစ္စရှိသေး
ကြောင်း၊ ထိုဘုရင်မကို ယခု အောင်မြင်သူ အမွေပြတ်သားက ရွေးချယ်
ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားကြကြောင်းများကို ဂျန်မင်းသားအား သတိပေးပြောဆို
လေ၏။

ဂျန်။ ။ “ဆာ အမွေပြတ်သား၊ မနက်ဖြန်ကျင်းပမည့် ပွဲကြီး၌
ဘုရင်မတင်မြှောက်ရမည့်မိန်းမကို သင်ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ဖို့ အခွင့်ရှိပါ
သည်။ သို့ဖြစ်၍ ပရိသတ်များအနက် လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီး မနက်ဖြန်
တစ်ရက်အတွက် ဘုရင်မခန့်ရမည့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို သင်ကိုယ်တိုင်
ရွေးချယ်ပါချေလော”။

ထိုအခါ အမွေပြတ်သားသည် ဆုအဖြစ်ဖြင့် မင်းသားထံမှ

ရရှိထားသည့် စစ်မြင်းကြီးပေါ်သို့တက်၍ ဘုရင်မတင်မြောက်လောက်
 အောင် လှပချောမောသည့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေသည့်လက္ခဏာ
 ဖြင့် စင်မြင့်များ၏ ရှေ့တစ်လျှောက်မှ တဖြည်းဖြည်းလျှောက်၍ ကြည့်
 လေ၏။ နောက်ဆုံး၌လူစွမ်းကောင်းသည် ဆီခြစ်နှင့်ငင်း၏ အိမ်သူအိမ်
 သားများ ထိုင်လျက်ရှိသည့် စင်မြင့်ရှေ့သို့ရောက်လာခဲ့ရာ ၎င်းနေရာ
 ကား တိုက်ပွဲကျင်းပစဉ်က အဆူညံဆုံး ဩဘာပေးကြသည့်နေရာပင်
 ဖြစ်၏။ ဆီခြစ်မှာ မိမိ၏အိမ်နီးချင်း ရန်သူများဖြစ်သော ဖရန်ဒီဘိုး
 နှင့် မာလ်ဗွိုင်ဆင်တို့ ရှုံးနိမ့်ခြင်းအတွက်လည်းကောင်း၊ မာနထောင်
 လွှား၍ မိမိကိုယ်ကို အထင်အမြင်ကြီးလှသော ဆာဘရိုင်ယန် ရှုံးနိမ့်
 ခြင်းအတွက်လည်းကောင်း အလွန်တရာကျေနပ်ဝမ်းမြောက်လျက် ရှိ၏။
 အောင်မြင်သော လူစွမ်းကောင်းမှာ ဆက်ဆွန်တစ်ယောက်ဖြစ်လေ
 သလောဟု တွေးတောမျှော်လင့်မိပေရာ မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို မာန
 ထောင်လွှားလှသော ချဲလင်းဂျား နော်မန်လူစွမ်းကောင်း ၅ ဦးတို့
 ရှုံးနိမ့်သည့်အတွက် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၏။

ရဟူဒီအိုင်ဇက်ကလည်း 'အမွေပြတ်သား' အောင်မြင်နိုင်နင်း
 သည့်အတွက် ထို့ထက်မနည်း ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခြင်းဖြစ်နေတော့၏။

အမွေပြတ်သားသည် ဆာဘရိုင်ယန်နှင့် ပထမအချီတိုက်ခိုက်
 ကြစဉ် အိုင်ဇက်က -

ဇက်။ ။ "ဘုရား ဘုရား ကြမ်းလိုက်တဲ့လူပါတကားကရီ။ အဖိုးတန်
 စစ်မြင်းနဲ့ သံချပ်အင်္ကျီများ ပွန်းပဲ့ပျက်စီးမှာများကို လားလားမျှ စိုးရိမ်
 ပူပန်ခြင်းမရှိလေရောသလားကရီ။"

ရောက်ခါ။ ။ "သူ့အသက်မနုမြောဘဲ စွန့်စားတိုက်ခိုက်နေတဲ့
 လူတစ်ယောက်ဟာ မြင်းနဲ့သံချပ်အင်္ကျီကိုမှ နှမြောနေပမလား အဖေ။"

ဇက်။ ။ "သမီးရယ် မင်းပြောတဲ့စကားကို မင်းနားမလည်ပါဘူး

သူ့အသက်ဟာက သူပိုင်တဲ့ပစ္စည်းဖြစ်တယ်၊ မြင်းနဲ့သံချပ် အင်္ကျီက တော့ ဘယ်သူပိုင်တယ်လို့တော့ ငါမပြောလိုဘူး။ သို့သော် သူပိုင်ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူကောင်းကလေးတစ်ယောက်ကပဲလေ။ သမီးရေ ငါပြောမယ်၊ ဒီလူကလေး ဆေးအန္တရာယ်ကင်းဖို့ ဆုတောင်းတဲ့နည်းတူ မြင်းနဲ့သံချပ်အင်္ကျီတို့ မပွန်းမပဲ့ရအောင်လည်း ဆုတောင်းလိုက်ပါ သမီး ရယ်”။

ရဟူဒီ အိုင်ဗင်ဟိုသည် အမွေပြတ်သား အောင်မြင်သည့်အခါ တိုင်း ဝမ်းမြောက်ကြည်ရွှင်ခြင်းဖြစ်၍ လူစွမ်းကောင်းငါးယောက်တို့ ကို နိုင်နင်းသည့်အတွက် ရရှိမည့် မြင်းငါးကောင်နှင့်သံချပ်အင်္ကျီ ငါးထည် တို့၏ တန်ဖိုးကို စိတ်ထဲ၌ ခန့်မှန်းတွက်ချက်နေလေ၏။

အမွေပြတ်သားခေါ် လူစွမ်းကောင်းသည် စင်မြင့်တန်းလျား ရှေ့တွင် ရပ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သော မိန်းမကိုရွေးချယ်ပြီးသည့် လက္ခဏာဖြင့် စိုက်ငေးလျက်ရှိစဉ် ပရိသတ်အားလုံးတို့သည် ၎င်းအား စိုက်ကြည့်နေကြလေ၏။ အမွေပြတ်သားသည် လှံကိုအထက်သို့ မြှောက်၍ လေဒီရီဝင်နာ၏ခြေရင်း၌ လှံသွားစိုက်သည်တိုင်အောင် နှိမ့်ချထားလိုက်သောအခါ လေဒီရီဝင်နာကို ထိုနေ့အဖို့ ဘုရင်မရွေးချယ် လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိကြရလေ၏။ ထိုခဏ၌ ခရာသံများ ဆူညံသွား၍ ဆိုင်ရာအရာရှိများက လေဒီရီဝင်နာသည် နောက်တစ်နေ့တွင် ကျင်းပ မည့်တိုက်ပွဲအတွက် ဘုရင်မတင်မြှောက်ပြီးကြောင်း၊ ၎င်း၏အမိန့်ကို မနာခံသောသူ များအားထိုက်သည့်အားလျော်စွာ အပြစ်ပေးမည့် အကြောင်း ကြေညာကြလေ၏။ နော်မန်မိန်းမများသည် ဆက်ဆွန်မိန်းမ ပျိုတစ်ဦးအား ဘုရင်မတင်မြှောက်ခြင်းကို များစွာနှစ်သက်ကြဟန် လက္ခဏာ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ပရိသတ်တို့က ‘အလှဘုရင်မ အသက်ရာ ကျော်ရှည်ပါစေ’ဟူ၍လည်းကောင်း ‘အဲလ်ဖရက်ဘုရင်၏အနွယ်တော်

ဖြစ်သော လေဒီရီဝင်နာ အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေ” ဟူ၍လည်း ကောင်း ဆူညံစွာ ဟစ်အော်ကြွေးကြော်ကြသောအသံများကြောင့် နော်မန် မိန်းမများ၏ ညည်းတွားသံများမှာ လူမကြားနိုင်အောင် မြုပ်ကွယ်သွား လေတော့၏။

ဂျန်မင်းသားသည် အမွေပြတ်သား၏ ရွေးချယ်ပုံကို မနှစ်သက် သော်လည်း ထိုသူ၏ သဘောအတိုင်း ရွေးချယ်ထားခြင်းကို အတည် ပြုရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဂျန်မင်းသားသည် မြင်းပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင် လေဒီရီဝင်နာ ထိုင်လျက်ရှိသော စင်မြင့် တန်းလျားရှေ့သွား၍ အစိမ်းရောင် ဖဲထည်နှင့် ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်သော သရဖူ ငယ်ကို လေဒီရီဝင်နာ၏ လက်သို့ ပေးအပ်လျက် ဘုရင်မတည်းဟူသော ဂုဏ်ထူးအထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ၎င်းသရဖူကို နောက်တစ်နေ့တွင် ဆောင်းခဲ့ ရန် မှာထားလေ၏။ ၎င်းနောက် ဆက်လက်၍

ဂျန်။ ။ “ကျွန်ုပ် ဂျန်မင်းသားအား သင်၏ ကျေးတော်မျိုး တစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြု၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ညစာထမင်းပွဲ သို့ သင်ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်စေလိုပါသည်။ သင်နှင့်တကွ သင်၏ ဖခင်ရော၊ မိတ်ဆွေများပါ ညစာစားရန်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ ရဲတိုက်သို့ လာရောက်ကြ၍ မနက်ဖြန် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြီးစိုးအုပ်ချုပ်မည့် ဘုရင်မနှင့် မိတ်ဆက်ခွင့်ပြုကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။”

လေဒီရီဝင်နာသည် တစ်စုံတစ်ရာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ဖခင်ဖြစ်သူ ဆီဒြစ်က ဆက်ဆွန်ဘာသာဖြင့် သမီးအတွက် ပြန်ပြောသည်မှာ

ဒြစ်။ ။ “လေဒီရီဝင်နာမှာ အရှင်၏ နော်မန်ဘာသာစကားကို မပြောတတ်သောကြောင့် အရှင်၏ ယဉ်ကျေးသော ဖိတ်ကြားချက်ကို ပြန်၍လည်းမပြောနိုင်၊ လက်ခံရန်လည်း မတတ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော်မျိုးနှင့် အက်သဲလ်စတိန်တို့မှာလည်း ဆက်ဆွန်ဘာသာစကားကိုသာ ပြောတတ်

၍ ဆက်ဆွန်တို့ ထုံးစံအတိုင်းသာလျှင် စားသောက်တတ်သည်ဖြစ်ပါ
 သော ကြောင့် အရှင်နှင့်အတူ စားရန်ဖိတ်ကြားခြင်းကို လက်မခံနိုင်ပါ။
 သို့ပါ၍ အရှင်မင်းသား၏ ယဉ်ကျေးဖော်ရွေလှသော ဖိတ်ကြားချက်ကို
 ကျွန်တော်မျိုးတို့ လက်မခံနိုင်သဖြင့် ဝမ်းနည်းပါသည်။ သို့ရာတွင်
 မနက်ဖြန်အဖို့၌ လေဒီရိုဝင်နာသည် ယနေ့ အောင်မြင်သော လူစွမ်းကောင်း
 ၏ ရွေးချယ်ချက်အရ တိုက်ပွဲဘုရင်မအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ပါလိမ့်
 မည်”။

ထိုအခါ ဂျွန်မင်းသားသည် ဆက်ဆွန်စကား နားမလည်သဖြင့်
 မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်ဟု နောက်ပါများအားလှမ်းမေးပြီးနောက်-
 ဂျွန်။ ။ “ကောင်းပါပြီ၊ နက်ဖြန် ဤစကားမပြောတတ်သော
 ဘုရင်မကို ရာဇပလ္လင်သို့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပါမည်။ ဆာ အမွေ
 ပြတ်သားကော ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ စားပွဲထိုင်မည်မဟုတ်ပါလား။”

ထိုအခါ အမွေပြတ်သားသည် တီးတိုးမျှလောက်သော လေသံဖြင့်
 နောက်တစ်နေ့ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ရန် အလုပ်ရှိသောကြောင့် ညစာစားရန်
 မလာရောက်နိုင်ကြောင်းကို ပထမအကြိမ် စကားပြော ဆိုဖြေကြားလိုက်
 ၏ ။

ဂျွန်မင်းသားမှာ ထိုကဲ့သို့ ငြင်းပယ်ခြင်းများအတွက်ကြောင့် တိုး၍
 စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်သွားဟန် ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂျွန်မင်းသားသည်
 ဒေါမာန်ပွလျက် မြင်းနှင့်စိုင်းသွားမည်ပြုစဉ် ထိုနေ့နံနက်က ဆီခြစ်အား
 ကျယ်လောင်စွာ သြဘာပေးခြင်းအတွက် ကြိမ်းမောင်းခြင်းခံရသော
 လေးသမားကို ရုတ်တရက်မြင်လိုက်မိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂျွန်မင်းသားသည်
 နောက်ပါများဘက်သို့ လှည့်၍ လေးသမားအား လက်ညှိုးညွှန်လျက်
 “ဒီအကောင် ထွက်မပြေးစေနဲ့” ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ လေးသမားက “သန်ဘက်ခါမတိုင်မီ အဲဒါဘိမြို့မှ